

UWAGA!!! TEN EGZEMPLARZ NIE ZAWIERA CD!

PC CD-ROM • SONY PLAYSTATION • SEGA SATURN • NINTENDO 64 • ARCADE

Gry Komputerowe

maj 1997 • cena 3.50 zł • index 324329 • issn 1230-9044

5/97

Reloaded

Myślisz że jesteś twardzielem...

Battlecruiser 3000AD

RECENZJE

Theme Hospital

Magic: The Gathering

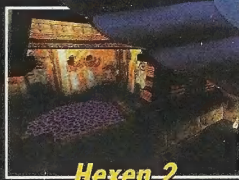
Test Drive Off Road

Porsche Challenge

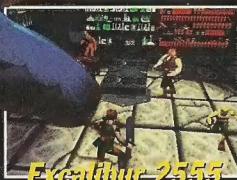
Praca w roku

Lands Of Lore 2

Hexen 2

Excalibur 2555

Dark Colony

WIELKI FILM, WIELKIE EMOCJE, WIELKA PREMIERA VIDEO!

11
kwietnia

INDEPENDENCE DAY

DZIEŃ NIEPODLEGŁOŚCI

JUŻ WKRÓTCE
DOŚWIADCZYSZ
KONTAKTU
Z OBcĄ
I JAKŻE
WROGĄ RASĄ!

TYM RAZEM
TO COŚ
WIĘCEJ NIŻ
FILM CZY GRA
O KOSMITACH.
TYM RAZEM,
TO PRAWDZIWA
WOJNA!

DYSTRYBUCJA:

IMPERIAL ENTERTAINMENT
HOME VIDEO SP. Z O.O.

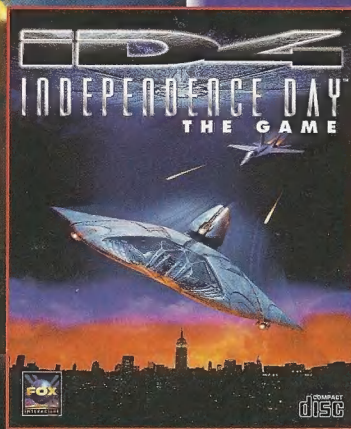
01-756 WARSZAWA,
UL. PRZESZKYSKA 9.
TEL. 663 7871-72

DYSTRYBUCJA:

IPS COMPUTER GROUP SP. Z O.O.

02-916 W-WA, UL. OKŁĘCZNA 3.
TEL. 10-221 642 27 66 160

© 1995 Twentieth Century Fox Film Corporation, Cinema Pictures Entertainment, Inc. and Disney Productions. All Rights Reserved. "Twentieth Century Fox", "Fox" and their associated logos are the property of Twentieth Century Fox Film Corporation. "Independence Day" & © 1997 Twentieth Century Fox Film Corporation.

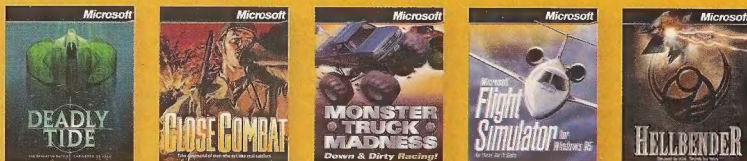
DOSTĘPNE W WERSJI IBM PC CDROM

Sklep firmowy:
PAGE SOFTWARE

Szukasz gier po promocyjnych cenach?

Mamy ich całą

GAME

Promocja!

91 Dni Dziecka z Microsoft

Między 1 kwietnia a 31 czerwca 97 kupisz prezentowane gry taniej!

Microsoft®

WHERE DO YOU WANT TO GO TODAY?™

Zapraszamy do odwiedzenia
polskiej strony WWW firmy Microsoft:
<http://www.microsoft.com/poland/>

© 1997 Microsoft Corporation. Wszelkie prawa zastrzeżone. Microsoft jest zastrzeżonym znakiem towarowym. Dodatkowe informacje - Infoserwis Microsoft tel. (0-22) 628 69 24. Promowane produkty można kupić u wybranych dealerów: **Kraków**: User, tel. (0-12) 66-88-54, **Poznań**: Escom, tel. (0-61) 17-22-99; **Warszawa**: APN Promise, tel. (0-22) 616-03-80; CD Projekt, tel. (0-22) 25-07-03 oraz w sklepach:

Microsoft SHOP **Białystok**: ESCOM-Białystok, tel. (0-85) 51-44-38; **Bydgoszcz**: ESCOM-Bydgoszcz, tel. (0-52) 22-47-27; **Chorzów**: ESCOM-Chorzów, tel. (0-32) 41-10-18; **Gdańsk**: ESCOM-Gdańsk, tel. (0-58) 48-44-74; **Pretor**, tel. (0-58) 47-17-70; **Katowice**: MICO MP, tel. (0-32) 51-30-86; **Kielce**: OPTIMUS-tech, tel. (0-41) 477-57; **Koszalin**: ESCOM-Koszalin, tel. (0-94) 42-52-74; **Kraków**: ESCOM-Kraków, tel. (0-12) 67-07-10; **MULTISOFT**, tel. (0-12) 66-95-94; **GWK**, tel. (0-12) 22-38-86; **Legnica**: KSEROMATIC s.c., tel. (0-76) 54-05-05; **Lublin**: ESCOM-Lublin, tel. (0-81) 55-47-23; **Łódź**: ESCOM-Łódź, tel. (0-42) 32-02-26; **SOL SERVICES**, tel. (0-42) 37-06-59; **Olsztyn**: ESCOM-Olsztyn, tel. (0-89) 27-03-56; **Opole**: ESCOM-Opole, tel. (0-77) 54-55-86; **Oświęcim**: KOBAX-Systemy komputerowe, tel. (0-33) 42-71-11; **Poznań**: ESCOM-Poznań, tel. (0-61) 51-64-34; **ON-LINE Softpol**, tel. (0-61) 52-36-65; **Radom**: Novatech, tel. (0-48) 360-22-67; **Rzeszów**: ESCOM-Rzeszów, tel. (0-17) 347-26; **Sieradz**: INWAR, tel. (0-43) 750-63; **Szczecin**: OPTIMUS-ATS, tel. (0-91) 62-31-75; **Warszawa**: ESCOM-Warszawa, tel. (0-22) 620-50-17; **FONTEK POLSKA**, tel. (0-22) 620-34-70; **Księgarnia Bankowa**, tel. (0-22) 620-21-18; **Księgarnia PL**, tel. (0-22) 628-90-34; **KOMPUTERLANDIA**, tel. (0-22) 25-61-86.

Gry Komputerowe

ISSN 1230-9044

INDEX 324329

NUMER 5/97 (34)

rok piąty

wydawca

CGS Computer Studio

04-202 Warszawa, ul. Marsa 6
tel. (0-22) 15-42-20 (w godz. 9-17)
e-mail: cgs@cgs.com.pl
http://www.cgs.com.pl/gk.html

redakcja

Marek Suchocki (red. nac.)
Dariusz Kazik (z-ca red. nac.)
Leszek Krowicki (LSK)
Tomasz Jarzębowski (Eldgar)

współpraca

Patrycja Wardała, Jakub
Głuszkiewicz (Kuba), Marcin
Jaśkaczek (Jasio), Piotr Stasiak
(Piotres), Łukasz Kęska (Łukas)

dział reklamy

Dariusz Kazik

korekta

Michalina Nowakowska

łamanie

Computer Graphics Studio

druk

OWH "VEGA"

Warszawa
Konstruktorska 3a

kolporterz ogólnopolski

RUCH S.A. O.K.D.P.

prenumerata

Reklamacje i zapytania przyjmowane
są: wtorek i czwartek w godz. 11-17
pod tel. (0-22) 15-42-20

Reklamy przyjmowane są w
redakcji. Za treść ogłoszeń
redakcja nie odpowiada.
Redakcja zastrzega sobie prawo
skręcania i adiustacji materiałów.
Nie zamówionych materiałów
redakcja nie zwraca. Ceny podane w
artykułach są cenami orientacyjnymi.
Wszystkie użyte znaki firmowe i
towarowe są zastrzeżone.

CGS Computer Studio

jest wydawcą tytułów:
PC GAMER PO POLSKU
AMIGA COMPUTER STUDIO
GRY KOMPUTEROWE
PLAYSTATION MAGAZYN PL

Prenumerata krajowa (III kwartał '97)
Należność (2 x 3,20 zł) należy wpłacić do
oddziałów "Ruch" właściwych dla miejsca za-
mieszkania prenumeratora. Termin przymo-
wania prenumeraty mija z dniem 20 czerwca
1997 r.)

Wstępniak

Ten numer w porównaniu z poprzednim nie jest już tak rewolucyjny pod względem szaty graficznej i w ogóle. Ale jest, to przecież normalne, gdyż wyglądu i formuły pisma nie zmienia się przecież co numer. Tak więc spoko, luzik. My powoli przyzwyczajamy się do nowego, a co nas najbardziej cieszy, Czytelnicy nie szczędzą nam pochwał za nasze ostatnie dokonania. Nowy zespół redakcyjny (o nowych ludziach w redakcji pisałem w poprzednim wstępniaku) trochę już okrzepł, ale nie wszystkim oczywiście odpowiada ciągła nerwówka i wrażliwość wymagania. Dlatego do rotacji kadr musimy chyba przywrócić. Z zalem pożegnaliśmy Tomka Jarzębowskiiego "Eldgara", który przez ostatni rok wiele dobrego zdziałał dla naszego pisma. Tymczasem jego miejsce w redakcji zajął niejaki "Diabeł" ex-Top Secret. Koleś jest raczej uniwersalny i bezkonfliktowy, ma lekkie pióro, więc chyba go szybko polubicie i zaakceptujecie jako nowego recenzenta gier. Przypadną mu w udziale recenzje gierek na Sega Saturn i tradycyjnie już, PC. Mam nadzieję, że zdąży już coś naskrobać do następnego numeru, żebyście mogli ocenić jego wypociny osobiście. Pierwsze kroki jako recenzent, stawia w tym numerze "Slaughter" czyli Tytjan Bielecki. Jeśli koleś nie ściągną go na złą drogę, to będą z niego ludzie! Warto przeczytać jego teksty, gość pisze gładko, a co najważniejsze, na temat. W dalszym ciągu czekamy na nowych autorów i chętnych do pracy w redakcji. Gwałtowny rozwój pisma, a właściwie kilku pism naszego wydawnictwa, skłania nas do poszukiwania nowych talentów, ludzi z pasją i zaangażowaniem. Jeśli drzemia w tobie nie odkryte talenty, zawsze możesz spróbować swych sił. Dobra okazja ku temu będzie nadchodząca Gambleria, gdzie tradycyjnie już, nasze wydawnictwo będzie miało swoje stanowisko. Oczywiście zapraszamy gorąco do jego odwiedzenia WSZYSTKICH bez wyjątku, nie tylko chętnych do współpracy. Będzie tam można nabyć po cenach super promocyjnych niemal wszystkie dotychczas wydane numery, zakupić kompakt, a także zwyczajnie pogadać. Szkoda tylko, że ta coraz prężniej rozwijająca się impreza nosi nazwę konkurencyjnego pisma, ale pociesza fakt, że pierwszy człon jej nazwy to. Targi Gier Komputerowych brzmi bardziej swojsko. Zanim się pożegnaj, przekazać wiadomość z ostatniej chwili, otóż nasze wydawnictwo, w tym oczywiście Gry Komputerowe, nawiązało ostatnio współpracę z ukazującym się od niedawna programem telewizyjnym. Nie zdradzę jeszcze nazwy tego programu ani stacji telewizyjnej która go emituje, bo jest na to jeszcze zbyt wcześnie. Cieszyć się będziemy w każdym bądź razie rozmowy i ustalenia trwają, a wkrótce ich efekty będą widoczne u nas, na papierze i na małym ekranie. To tyle nudzenia na dziś. Zapraszam do lektury i jak zwykle proszę o listy od Was. Więcej listów! Lubimy je czytać (w całości).

P.S. Odnosnie wspomnianego programu telewizyjnego dodam, że nie chodzi tu o "Joystick", który emitowany jest przez TVP1. Fakt, że pojawia się tam ostatnio w roli jurora, nie ma nic wspólnego ze sprawą o której pisałem wcześniej.

Marek Suchocki

nowości

AD Cop	7
Conquest Of Earth	10
Counter Strike	6
Darklight Conflict	8
IM1A2 Abrams	6
Liga PL Manager 97	10
MegaPak	78
Need For Speed	6
Pad SV-235	10
Scarab	9
Sideline	9
Soultrap	8
Terrace	7

w toku

Armored Fist 2	15
Dark Colony	22
Dragon Dice	18
Excalibur 2555	20
Hexen 2	17
Lands of Lore 2	14
Pax Imperia	18
Pitfall 3D	20
Steel Legions	21
Uprising	18
Zelda	19

recenzje

3 Czaszki Tolteków	44	Ready & Alert	39
3DO Decathlon	49	Reloaded	42
Amok	59	Shadow Of Empire	43
Battlecruiser 3000 AD	32	Space Jam	48
Death Rally	40	Strife	47
Die Hard Arcade	58	Swiv 3D	53
Fallen Haven	36	Test Drive Off Road	41
Flight Simulator, Win95	31	Theme Hospital	28
Krazy Ivan	52	Titanic	46
Magic: The Gathering	35	Toshinden 3	54
Microsoft Golf	50	Touche PL	45
Perfect Weapon	56	Star Gladiator	55
Porche Challenge	57	XS	51

przedstawiamy

3 Kolory
PlayStation

Inne
wersje konsoli.
Czytaj str. 24

Gry Komputerowe

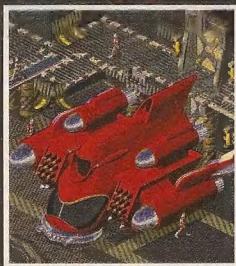
Witam wszystkich pasjonatów gier, którzy świadomie wybrali nasze pismo w wersji z cover CD. To już trzecie wydanie Gier Komputerowych z CD i oczywiście nie ostatnie. Tym razem, mimo strasznej posuchy na rynku gier, udało nam się zebrać naprawdę ciekawy materiał na CD, choćby X-Com Apocalypse, Outlaws (wersja poprawiona), Liga Polska Manager '97. Nie powinniście więc żałować dokonanego wyboru, gdyż Taki krążek i za Taką cenę, to naprawdę udany zakup. Jesteśmy przekonani, że następne CD będą jeszcze lepsze...

X-Com Apocalypse Test Drive Off-Road

Microprose

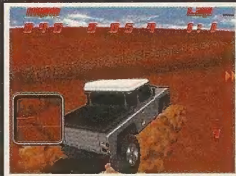
Naszym hitem CD na maj jest demo trzeciej już z kolei gry z serii X-Com. Apocalypse to wiele długich dni wspaniałej rozrywki z komputerem. W trzeciej części Ufoki będą atakować zewsząd. Grafika SVGA, wspaniały „realistyczny” (jeśli można tak powiedzieć) dźwięk oraz świetne renderowane przerywniki. Grać można będzie z podziałem na tury i w czasie rzeczywistym. Przed Wami przedsmak tego niewątpliwego hitu.

Accolade

Pamiętam, że w pierwszej części tych znakomitych wyścigów grałem z 6 lat temu jeszcze na A500. Kolejne gry z serii TEST DRIVE jakoś nie przyciągnęły mojej uwagi. Inaczej jest z najnowszą

częścią gry. Już po tytule widać zmiany. Są to wyścigi terenowe, zamiast „asfaltowych”. Test Drive Off-Road jest grą bardzo dynamiczną, co w połączeniu ze szczegółową grafiką i dobrym dźwiękiem daje wybuchową mieszankę.

Perfect Weapon

ASC

Jeśli kochacie Alone In The Dark, to z pewnością powinniście już uruchamiać demo gry Perfect Weapon. Nasz bohaterów miesza używając olbrzymiego garnituru ciosów musi skopać wszystkich obecnych w kompute-

rowym świecie. Do gry dodano wątek przygodowy. W wirtualnym świecie występują w pełni trójwymiarowe postaci i prerenderowane tła. Wielu wrogów, ładna oprawa, ale czy Perfect Weapon powtórzy sukces Time Commando lub AITO, musicie zobaczyć sami.

Outlaws

LucasArts

Kolejnym smakowitym kąskiem z naszej płytki jest interaktywne demo najnowszej strzelanki 3D przygotowanej przez twórców Monkey Island i X-Wing vs TIE-Fighter. W grze wcielamy się w kowboja usiłującego zaprowadzić porządek w westernowym miasteczku. Animatorzy stworzyli wiele często komicznych przerywników rysunkowych. Masa strzelania, ciekawa grafika SVGA i sugestywna oprawa dźwiękowa – to wszystko razem ma szansę odnieść spory sukces. Outlaws to pozycja obowiązkowa dla fanów strzelanek 3D.

Emperor Of Fading Sun

Segasoft

Firma Segasoft coraz śmielej zaczyna sobie na rynku pecetowym. Jej najnowszym produktem jest doskonała strategia łącząca w sobie cechy kilku wcześniejszych

produktów. Czas, w jakim przyjdzie nam walczyć, także jest niezbyt standardowy. Jeśli chcecie dowiedzieć się czegoś więcej o tej grze, uruchomcie demo z CD-ROM.

Carmageddon

SCI

Wysięgi samochodowe, mnóstwo krwi, a nie jest to trzecia część Quarantine. W Carmageddonie wysięgi prowadzimy na dwa sposoby. Pierwszy to uczciwa konkurencja, natomiast drugi to zabicie wszystkiego, co się rusza. W pełnej wersji gry dostępnych będzie wiele torów i ukrytych etapów. Grafika SVGA i realistyczne jęki konających ludzi to oprawa multimedialna zabawy. Już niedługo światło dzienne ujrzy spolszczona wersja Carmageddonu, a na razie możecie wypróbować demo zamieszczone na CD-ROM.

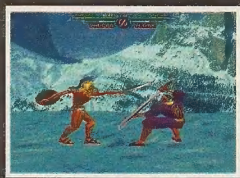

Time Warriors

Simlaris

Już wkrótce odbędzie się kolejny turniej. I Ty weźmiesz w nim udział. W walkach uczestniczyć będzie wielu wojowników z różnych epok (przykładem może być celtycki wojownik i władca Inków). Francuzi

zamierzają podbić serca wszystkich miłośników bijatyk. W samej walce wykorzystywać będziemy około sto rodzajów „bojowych” zagrań. Grając w demo będziecie mogli skosztować atmosfery śmiertelnych walk w 3D.

FIFA Soccer Manager

EA Sports

Sekcja sportowa Electronic Arts wymyśliła dla Was doskonały menedżer piłkarski powiązany z serią FIFA Soccer. Bogate w opcje zmagania menedżerskie oprawione są staranną grafiką i niezłymi efektami dźwiękowymi. Dla fanów menedżerów - gra w FIFA Soccer Manager to obowiązek.

Jack Nicklaus Golf 4

Accolade

Golf od zawsze był sportem elit. Dzięki komputerom jego obecność może docenić każdy z nas. Najnowsza gra z serii Jack Nicklaus wspaniale odwzorowuje pola gol-

fowe z fotorealistyczną grafiką. Sama rozgrywka przebiega w standardowy dla komputerowych wersji golfa sposób. Oprawa dźwiękowa także stoi na bardzo wysokim poziomie.

Liga Polska 97

Marksoft

W światówkiej polskiej grze menedżerskiej nie mamy kłopotów z kibicami. Liga Polska 97 oferuje nam wszystkie ligowe tabele i informacje. Gracz będzie mógł dowolnie zmieniać system treningów, przeprowadzać transfery i dokonywać wielu innych ciekawych opcji. Program ma ładną grafiką i niezły dźwięk.

NBA JAM Extreme

Acclaim

Jeśli podobają Wam się miła gierka NBA Jam, uruchomcie demo gry NBA Jam Extreme. Rozgrywka stała się jeszcze szybsza, bardziej dynamiczna i efektowna. Niesamowite slam dunki, kosmiczne wyskoki i specjalne, a to wszystko we wspaniałej oprawie audiowizualnej.

Darklight Conflict

Electronic Arts

Coś dla fanów serii Wing Commander lub X-Wing-a. Firma EA przygotowała kosmiczny symulator bojowy, w którym wcielamy się w postać pilota ludzkiej rasy pracującego najemnie dla klanów rasy Reptilonów. Gra łączy w sobie ciekawą fabulę i staranne wykończenie. Nic dodać, nic ująć, tylko strzelać.

Blood

3D Realms

Blood ma być konkurentem dla Quake'a. Zadaniem bohatera żyjącego w krainie rodem z Hexena będzie zabicie wroga ludzkości - Cabala (skądś to imię znamy, czyż nie?). Komnaty zachwycają ilością obiektów. Walczyć nam przyjdzie z hordami wszelakiego lotrostwa. Nasze uzbrojenie składać się będzie z shotguna, miotacza ognia i kilku innych akcesoriów. Atmosfera gry jest znakomita, tak jak oprawa audiowizualna. O Blood mieliście okazję przeczytać w numerze 3/97, teraz możecie gry spróbować.

Także gry

Safecracker
Speedster
Yoda Stories

PLUS: Patche do wielu gier

nowości

Uwaga! Na przyszły miesiąc zapowiadany jest „wielki spóźniony”, albo jak kto woli nienarodzona legenda „Dungeon Keeper” ze stajni Bullfroga. A my póki co, rozkoszować się będziemy mogli „C&C: Counter Strike” i „Need for Speed 2”.

C&C: Counter Strike

Virgin • PC

Gra, będąca rozszerzeniem do „C&C: Red Alert”, wprowadzająca nowe jednostki bojowe, nowe mapy do rozgrywki multi-player oraz, oczywiście, nowe scenariusze. Wśród nowych jednostek znajdziemy m.in. czołgi Tesli, doborową piechotę, uzbrojone transportery rudy czy bomby plutonowe. Natomiast niektóre nowe scenariusze są naprawdę niezwykłe. W jednym z nich będziemy toczyć serię batalii przeciwko... mrówkom-gigantom. Te super mrówki z rozkoszą niszczą zarówno budynki, jak i sprzęt bojowy, a same są niezwykle odporne na ataki. Poza zwykłymi robotnikami, spotykać też będziemy dobrze uzbrojone mrówki-wojownicy, a królowa mrówek jest już praw-

dziwa maszyną bojową, z pełnymi możliwościami Tesli.

Dystrybucja: IPS
Premiera: Maj

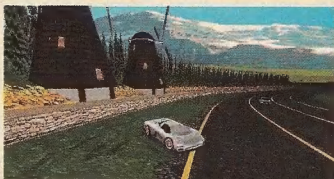
Need for Speed 2

EA • PC, PSX

Wielkim przebojem Electronic Arts w dziedzinie gier wyścigowych była „Need For Speed”. Kontynuacja tej gry, „Need For Speed 2”, ma się właśnie ukazać i pobić swą poprzedniczkę na głowę. Główną atrakcją nowej gry mają być umieszczone w niej realistyczne odwzorowania najnowszych modeli samochodów sportowych (często bardzo egzotycznych). A więc nie ma co owijać w bawełnę — fani wyścigó-

wek, trzymajcie się za portfele! „Need For Speed 2” nadchodzi.

Dystrybucja: IPS
Premiera: Maj

iM1A2 Abrams

Interactive Magic • PC

Od twórców popularnej gry „M1 Tank Platoon” przybywa nowy standard w symulacji czołgu. W M1A2 Abrams będziemy mogli dowodzić nie tylko plutonem czołgowym, ale także całą kompanią włączając w to artylerię, helikoptery i całą gamę pozostałych pojazdów bojowych. Walczyć przyjdzie nam w nieskończonej wręcz ilości scenariuszy i kampanii wojennych. Teatr działań obejmuje wiele miejsc, a wśród nich:

Balkany, Zatokę Perską i Ukrainę. Każdy z teatrów posiada specyficzny klimat grafiki, charakteryzujący dany obszar oraz oczywiście odmiennie uzbrojone siły wroga. Autor gry - firma Interactive Magic zapowiada użycie wielu rodzajów amunicji, wiele różnych ujęć akcji oraz grę w trybie multiplayer i przez Internet.

Dystrybucja: Marksoft
Premiera: Już jest

Terracide

Eidos • PC

Kosmiczni najeźdźcy, potomkowie emigrantów z Ziemi, próbują zniszczyć macierzystą planetę swych przodków. Jedyną nadzieją ludzkości jesteś Ty... Ileż razy czytaliśmy takie banalne słowa, będące z reguły wstępem do kolejnej kosmicznej strzelaniny. Tym razem Eidos proponuje coś trochę innego, bo choć gra w grubszych zarysach również jest kosmiczną strzelaniną, to jednak zawiera również elementy przygodówki, a wszystko to jest obrobione w bogatej, trójwymiarowej scenerii, oglądanej (zależnie od aktualnego

zadania) w pierwszej osobie, jako widok z kabiny statku kosmicznego, albo przez umieszczone zewnętrznie kamery. Ale tak naprawdę, to gra jest przede wszystkim testem umiejętności programistów z Eidos w wykorzystywaniu efektów specjalnych obsługiwanych przez najnowsze akceleratory grafiki 3D, typu 3Dfx czy Rendition. Jeśli ktoś jest posiadaczem takiego akceleratora, to „Terracide” pomoże mu ujawnić, co naprawdę potrafi jego karta. ■

Dystrybucja: **Mirage**

Premiera: **Czerwiec**

AD Cop

Mirage Media • PC

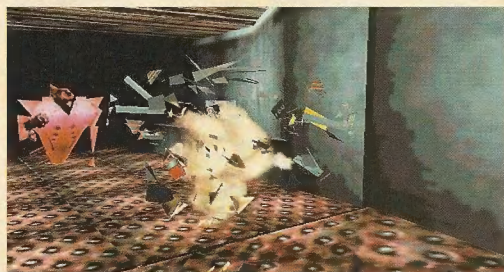
Przygody policjanta, członka doborowej grupy komandosów, wykonujących najtrudniejsze zadania w walce z przestępcami są osnową naszej nowej gry „A.D Cop”. Jak przystało na członka elitarnych sił bezpieczeństwa, zanim rozprawisz się z mafijnymi bossami i ich tajną bronią, musisz pokonać całe rzesze gangsterów, najemnych zabójców i fanatyków, uważając jednocześnie na niewinnych zakładników, których musisz oszczędzić. Do swojej dyspo-

cji masz tylko pistolet, pozostałą broń musisz zdobyć na przeciwniku, który ma jej pod dostatkiem. Gra została wykonana w konwencji podobnej do „Virtua Cop” z Saturna. ■

Dystrybucja: **Mirage**

Premiera: **Mał/Czerwiec**

EMPIK

MULTIMEDIA CENTRUM

CZĘSTOCHOWA
ul. N.M.P. 63/65

ELBLĄG
ul. 1-go Maja 37

KATOWICE
ul. Piotra Skargi 6

ŁÓDŹ
ul. Piotrkowska 81

POZNAŃ
ul. Ratajczaka 44

TORUŃ
ul. Wielkie Garbary 18

WARSZAWA
ul. Marszałkowska 116/122

WROCŁAW
ul. Kościuszki 21/23

ZIELONA GÓRA
ul. Bohaterów Westerplatte 19

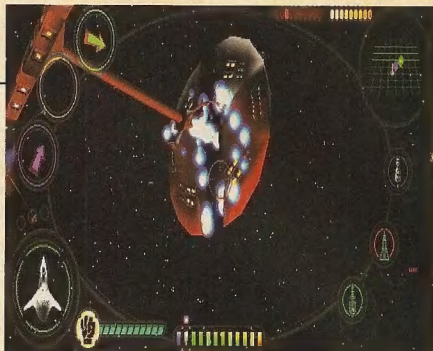
NOWOŚCI
PC CD-ROM
EDUKACJA
GRY

Darklight Conflict

EA • PC, PSX, SAT

Co prawda, na brak gier poświęconym bitwom w kosmosie ostatnio nie narzekamy, ale od przybytku głowa nie boli. Tym bardziej, że sama fabuła gry „Darklight Conflict” jest z pewnością netypową. Gracz wcieli się oczywiście w postać pilota bojowego statku kosmicznego, ale tym razem wcale nie musi bronić Ziemi przed najazdem obrzydli-

wych Kosmitów. Wręcz przeciwnie, w ramach zawartego porozumienia, zostaje wcielony do Sił Zbrojnych cywilizacji Reptonów, by lepiej poznać ich społeczność i w przyszłości pomóc w nawiązaniu normalnego porozumienia między Ziemianami i Reptonami. Więc gdzie tu symulator wojny? Nie ma obawy, tego również nie zabraknie. Społeczność Reptonów ma strukturę klanową, a te klany bardzo chętnie prowadzą między sobą wojny. Tak więc, będąc ziemskim pilotem, gracz bierze udział w „wojnie domowej” obcej cywilizacji. Czyż to nie ciekawe podejście do tematu?

Dystrybucja: **IPS**Premiera: **Maj/Czerwiec**

Soultrap

Microforum • PC

Kanadyjska firma Microforum proponuje graczom nową grę, której główną cechą jest niezwykle sugestywne środowisko 3D. Ogólnie biorąc, jest to strzelanka w perspektywie pierwszej osoby, ale z pewnością nie jest to kolejna konwersja „Dooma”. Główną różnicą polega na tym, że większość akcji toczy się w pięknie renderowanych planach, że prócz widoku w pierwszej

osobie mamy również możliwość oglądania akcji przez kamery zewnętrzne oraz to, że trójwymiarowość środowiska obejmuje również kierunki góra i dół (jak w „Quake”).

Dystrybucja: **Teched**Premiera: **Już jest**

MegaPak 7

Megamedia • PC

Firma Master wkrótce wprowadzi do sprzedaży siódmy już „MegaPak” zawierający 10 gier na 11 krążkach CD. Kupując go otrzymamy, następujące gry: „US Navy Fighters” (EA), „3D Ultra Pinball 2” (Sierra), „A-10 Cuba” (Activision), „Caesar II” (Sierra), „Creature Shock” (Virgin), „Earthworm Jim” (Activision), „Genewars” (EA), „Heroes Of Might And Magic” (NWC), „MissionForce: Cyberstorm” (Sierra) i „Road Rash” (EA).

ze świata

● 1 marca, w pierwszym dniu sprzedaży Nintendo64 w W. Brytanii rozeszła się cała, 20-tysięczna dostawa tych konsol. Oczywiście nie wystarczyło dla wszystkich chętnych, ale to nie powinno nikogo zaskoczyć. Bo recepta na tak błyskawiczny wypuk towaru jest prosta – przedpłaty. Okazuje się, że praktycznie wszyscy szczęśliwi nabywcy tych konsol zapłacili za nie już w styczniu, a w dniu premiery po prostu odebrali kupiony wcześniej towar. I tak tworzą się legendy.

CMR DIGITAL

PROGRAMY DO NAUKI
JĘZYKÓW OBCYCH,
ENCYKLOPEDIA,
SŁOWNIKI

GRY NA PC CD-ROM,
PC 3,5", KONSOLE
PSX, SATURN,
NINTENDO 64

WARSZAWA, AL.
JEROZOLIMSKIE 2
TEL. 827-87-73
CZYNNE 8-20

AL. JEROZOLIMSKIE

EXP. PENSJE

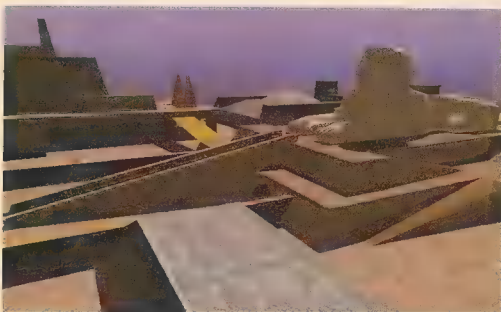
DIGITAL

JAM

DORADZIMY ZAKUP, ZAPREZENTUJEMY KAŻDĄ
GRĘ, WYJAŚNIMY ZASADY INSTALACJI

EA • PC

Premiera: Mai

Mirage Media • PC

stało na obecne czasy, muzyka ma płynąć z CD, a zabawę mają urozmaicać renderowane przerywniki. Nic dodać, nic ująć. „Sideline” to kolejna gratka dla amatorów rozrywki manualnej. ■

Premiera: **Mai/Czerwiec**

WSZYSTKIE KARTKI WEZMIĄ LUDZIMA
W LOSOWANIU SIĘ Z CZYLI KWADRY
CZEKAJĄ NA WASZE GŁOSY DO 10 go
KAŻDEGO MIESIĄCA.

[illegible]

LISTA FMEK-1

1. TOMB RIDER
2. NBA '97
3. DIABLO
4. RED ALERT
5. LORDS OF REALM II
6. NASCAR RACING
7. FLYING CORPS
8. SEKRETY KRÓLA
9. WARCRAFT II
10. LEW LEON

LISTA CZYTELNIKÓW

1. RED ALERT
2. NBA '97
3. DIABLO
4. FIFA '97
5. FLYING CORPS
6. TOMB RIDER
7. SEKRETY KRÓLA
8. LORDS OF REALM II
9. LEW LEON
10. CZAROWNICA AGATA

NASE ADRES
 CGS AL MARSA 6
 04-202 WARSZAWA

Conquest Earth

Eidos • PC

Gry strategiczne rozgrywane w czasie rzeczywistym zdobyły ostatnio olbrzymią popularność, ale cóż z tego, jeśli gatunek został zdominowany przez „Command&Conquer” oraz jej kłony i naśladownictwa. Wszystkim miłośnikom strategii rzeczywistoczasowej, mającym już dość „C&C”, firma Data Design proponuje „Conquest Earth” — grę, która prawdopodobnie zrewolucjonizuje gatunek. Jak wynika z tytułu, bawić się będziemy w podbój Ziemi. W

tem celu wcielamy się w rasę okrutnych, na wpół gazowych Jowiszan, którzy najeżdżają Ziemię i prowadzą dwutorowe działania — niszczą armie i miasta Ziemiaków oraz zatrzuwają ziemią atmosferę, przystosowując ją do swych potrzeb. Gracz nie musi jednak koniecznie wspierać niszczenia własnego gatunku — to tylko jedna z dwóch opcji gry. Może również stanąć w obronie różdziej planety, budować potężną armię (lądową, morską, powietrzną i kosmiczną), opracować metody oczyszczania atmosfery itd. itp. Jak widać, obie strony konfliktu mają całkowicie odmiennie cele i metody działania, posługują się więc zupełnie różnymi interfejsami obsługi. Wielkim walorem gry jest Sztuczna Inteligencja, bazująca na

Technice Sieci Neuro-nowych. Potrafi ona nawet prowadzić działania podstępne, na przykład symulując atak w jednym miejscu, by odciągnąć tam siłę przeciwnika, a następnie zaatakować całkiem gdzie in-

dziej. Sztuczna Inteligencja potrafi również uczyć się na własnych błędach. No a poza tym, gra dysponuje fantastyczną, niezwykle sugestywną grafiką i realistyczną animacją. To naprawdę może być przełom.

Dystrybucja: **Mirage**Premiera: **Czerwiec**

Liga Polska Manager 97

Marksoft • PC

Firma Marksoft przygotowała dla wszystkich miłośników piłki nożnej nową edycję swej gry „Liga Polska Manager” datowaną na rok '97. Gracz w „LPM97” podejmuje się kierowania dowolnym z zespołów 1, 2 bądź 3 ligi i uczestniczenia wraz z nią w rozgrywkach ligowych, o Puchar Polski oraz w meczach towarzyskich. Ta nowa wersja przeznaczona jest dla użytkowników Windows (3.1 lub 95). Głównym powodem wydawania nowych wersji tego typu gier jest konieczność aktua-

lizacji tzw. statystyki, a więc nazw drużyn ligowych, ich składów i danych o zawodnikach. Ale jest to również

okazja do ulepszenia części elementów oraz wprowadzenia innych, całkowicie nowych. W „Liga Polska Manager 97” mamy więc np. transfery i to nie tylko krajowe, ale również zagraniczne, mocno rozbudowane funkcje zarówno trenerskie (trenowanie zawodników, dobieranie składów, ustalanie taktyki), jak i menedżerskie (dbałość o finanse, transfery, rozbudowa stadionu). Autorzy gry mocno też zachwalają wysoki realizm gry, a w tym także burdy wywoływane przez pseu-

do-kibiców czy reakcje PZPN-u. Ale elementami realizmu jest również to, że reklamodawcami na planszach i koszulkach zawodników są realnie istniejące, bogate koncerny, a zaciągając kredyt w banku możemy wybrać spośród kilku, rzeczywiście obecnych na naszym rynku banków. Ale nie ma obawy, nawet bez tych wszystkich bajerów gra i tak z pewnością znalazłaby zbyt.

Dystrybucja: **Marksoft**Premiera: **Już jest**

Pad SV-235

InterAct • PC

W ofercie warszawskiej firmy Multi-Styk znanej z dystrybucji joysticków, pojawił się najnowszy gamepad firmy InterAct. Model SV-235 nosi nazwę 3D ProgramPad i oprócz typowego „krzyżaka” kierunkowego zawiera jeszcze 10 przycisków. Każdy z przycisków, jak również sam „krzyżak” są przy tym w pełni programowalne, co daje naprawdę olbrzymie możliwości wykorzystania tego urządzenia we wszelkiego rodzaju symulatorach, wyści-

gówkach, strzelan-kach, bijaty-kach

czy platform-mówkach. W takich sytuacjach SV-235 jest znacznie wygodniejszy od używania niż klawiatura czy joystick.

Dystrybucja: **MultiStyk**Premiera: **Już jest**

ze świata

● W USA M64 cieszy się nie-

malą popularnością. Do marca sprzedano tam 1,7 mln egzemplarzy tej konsoli i popyt wciąż jest nieznaczny. Podobnie dzieje się z innymi, których deklaratory nie są w rzeczywistości. Dochodzi do takich sytuacji, że w niektórych sklepach z zabawkami jest nawet więcej wycieków niż jakoś to wygląda. Gra za darmo na konsoli!

NINTENDO 64®

OFICJALNY IMPORTER I DYSTRYBUTOR

ŁUKASZ TOYS

WROCLAW

53-031 WROCLAW
ul. Piłsudskiego 29
tel. 071/61 83 03
61 62 69
tel. 071/62 33 91

KATOWICE

oddział w Katowicach
ul. Sienkiewicza 17
tel. 032/ 51-98 36
53-33-01
tel. com. 090 344458

WARSZAWA

Warszawa
tel. 0601 510 288

W toku

Zanim zagramy w takie superprzeboje jak „X-Wing vs TIE-Fighter”, „Outlaws”, „Need for Speed” czy „Guts 'N' Garters” proponujemy poznać się z kolejną porcją gier, na które warto czekać.

Platforma: PC
Wydawca: Virgin
Producent: Westwood
Premiera: III kwartał

Lands of Lore 2

Westwood zbliża się wreszcie do ukończenia prac nad grą, którą zaliczamy do miłośników RPG w całym świecie. Zapowiadana na trzeci kwartał tego roku kontynuacja przeboju sprzed kilku lat, została wydana pod skrzydłami Virgin; patrząc na ostatnie sukcesy innych gier tego gatunku (jak „Daggerfall”), musimy się oni spodziewać niezłego przypływu gotówki...

Głównym wciela się w skórę syna czarownicy z pierwszej części gry; dziedzictwo magii narzuca Ci zamiar w jedną z trzech postaci: zwierzęcia, jaszczurki oraz, oczywiście, człowieka. Na początku gry, nie jest możliwa kontrola nad swoim kształtem; z czasem nauczysz się nad tym panować, a Twoje „przekleństwo” posłuży Ci w Twojej misji. A musisz pokonać samego Beliala...

Autorzy z Westwood postarali się, żeby gra była naprawdę „głęboka” — o ile będzie możliwe ukończenie gry na sposób liniowy, poprzez wykonywanie kolejnych elementów scenariusza, to jeśli zrobisz coś takiego, stracisz dużą część zabawy... Świat gry ma być bardzo złożony — ponad dwadzieścia krain, z których każda ma się składać z wielu poziomów — świetne możliwości poszukiwań, prawda? Westwood obiecuje również, że będzie kilka róż-

nych odgalezień głównego scenariusza, przez co gracz, dokonując wyboru, będzie w stanie zmienić całkowicie zakończenie gry.

W wersji testowej jest, póki co, osiem czarów; „póki co” oznacza, że w wersji przeznaczony do sprzedaży, może być ich więcej. Każdy z czarów może mieć jeden z pięciu poziomów mocy — określa on, oczywiście, ilość uszkodzeń, jakie spowoduje u przeciwników, a także jego wygląd. Najczęściej stosowanymi czarami są, znane już z części pierwszej „spark” (wyładowanie elektryczne) oraz „heal” (leczenie); bardzo widowiskowym czarem jest ten pierwszy, na najwyższym poziomie wtajemniczenia — „wymłata” wszystko, co znajduje się w zasięgu wzroku postaci. Bardzo przyjemnym czarem jest „imp”, który przywołuje stwora, walczącego po Twojej stronie. Zależnie od poziomu zaawansowania, może być on wielkości od małego gremlinia, aż do gigantycznej małpy.

W „Lands Of Lore 2” akcję widzisz oczyną postaci, którą sterujesz; będzie można wędrować zarówno po pomieszczeniach, jak i po otwartych przestrzeniach. Gra ma praco-

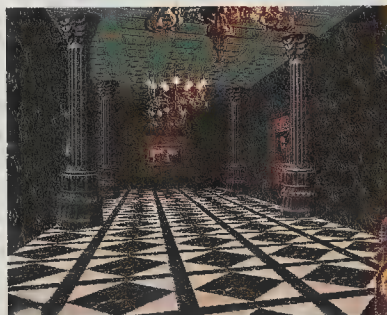
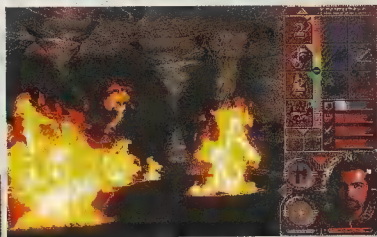

wać w rozdzielczościach od 320x200 do 640x480 oraz ma zapewnić, w ostatecznej wersji, wsparcie do wielkości najpopularniejszych kart z ak-

cją, że jest wprost intuicyjny. W dolnym prawym rogu ekranu znajduje się statystyka postaci, po kliknięciu na której również rozwija się ekran do

rzucania czarów lub przeglądania posiadanych przedmiotów. Używanie rzeczy — również jest proste, jak konstrukcja cepa — wystarczy kliknąć na tym, czym chcesz zadziałać, umieścić przedmiot na elemencie, który Cię interesuje (np. drzwiach, jeśli jest to klucz, albo na ręce, jeśli jest to broń), i znów kliknąć. Dzięki tak bardzo złożonej fabule, gigantycznemu światu (gra ma być dystrybuowana na czterech kompaktach) oraz jakości wykonania, „Lands Of Lore 2” ma szansę stać się prawdziwym roleplayowym przebojem roku!

WIT

celeratorami 3D. Interfejs do przeglądania „kieszeni” i rzucania czarów jest więcej niż przejrzysty — można o nim powie-

Piękna, renderowana animacja wprowadza graczy w akcję gry: rozpoczyna się walka dwóch bogów, którzy zostali wygnani z niebios za wtrącanie się w losy rasy ludzkiej.

Platforma: PC
Wydawca: NovaLogic
Producent: NovaLogic
Premiera: Lato

W ostatnich latach na rynku pojawiło się wiele wspaniałych symulatorów lotniczych, natomiast dawno już nie było dobrego symulatora człotaj.

Firma NovaLogic postanowiła uzupełnić te luki i, we współpracy z amerykańskim koncernem General Dynamics, stworzyć symulator godny końca 20 wieku (czy, jak sami twierdzą, początku 21 wieku). Ma to być druga część gry „Armored Fist” o podtytuł „M1A2 Abrams”. Ten podtytuł nie zostawia wątpliwości, jaki człowiek będzie bohaterem symulatora. Przy tworzeniu symulatora twórcy z NovaLogic główny nacisk kładą na dwie sra-

wy: wysoką wierność symulacji oraz wysoką jakość grafiki (włącznie z takimi efektami jak półprzezroczyste dymy czy animowanym przerywnikiem pomiędzy misjami), co oczywiście ma służyć podniesieniu realizmu rozgrywki.

Temu samemu celowi służy również warstwa dźwiękowa, wykorzystująca system Dolby Surround. Elementem warstwy dźwiękowej jest zarówno wysokiej jakości muzyka i efekty specjalne, jak i komunikaty

**Możesz zasiąść za sterami najszybszego, dysponują-
cego największą siłą ognia i najlepiej opancerzo-
wanego czołgu.**

COMAT

GRY KOMPUTEROWE I TELEWIZYJNE

GAME BOY

Game Boy + baterie
Game Boy + bat. + grs.
Game Boy Pocket + bat.
Link + Zelda
Lupa 2 podswieczam
Addams Family
Adventure Island
Aladdin
Alien 3
Atrianimals
Asterix
Asterix & Obelix
Astroboy/Masla Command.
Austin Master
Donkey Kong '84
Donkey Kong Land 2
Double Dragon
Dragon Heart
Empire Strikes Back
F1 Race
Fifa 97
Galaga/Galaxian
Game Boy Gallery 5 in 1
Indiana Jones
Ironman Ko.
Jungle Book
Kid's World
King of Fighters
King of Hearts
King's Dreamland 2
KQ Boating
Lamborghini
Lawnmower Man
Life King
Loops
Mega Man
Metroid 2
Moto Mania
Monster Max
Mr. Do
NBA All Stars
No. 1
Pacchico
Peanutbark Man
Pental Rage
Purbs
Samba 2
Spirou
Spy + Spy
Street Fighter 2
Star Wars
Super Game Boy Soccer
Super Mario Land
Super Mario Land 2
Tarzan
Tomb Raider
Terminator 2
To Shun Tibet
To Shun Tibet
Toy Story
Wario Land - Super Mario Land 3
Worms

SPRZEDAŻ WYSYŁKOWA **0** **KOSZTÓW**
TEL. 022 630 28 73 *al* **ZER**

1221 022 030 29 73 WYBYLKI

NBA Live 97

[illegible]

Platforma: PC
Wydawca: 3DO
Producent: Cyclone
Premiera: Zima

Uprising

„Uprising” umieszcza gracza w ruchomym centrum dowodzenia, z którego dowodzi ruchami i działaniami jednostek; prócz tego, samemu centrum znakomite możliwości bezpośredniej obrony. Aby osiągnąć sukces w grze, konieczne jest rozstawianie jak największej liczby cytadel, służących pozyskiwaniu energii. Jest to podstawowy „surowiec” w grze i jest konieczny do jakiegokolwiek działania: wybudowania fabryki, naprawy, czy też wystawienia nowej jednostki, a także centrum dowodzącego.

Wokół każdej z cytadel istnieje kwadraty, na których można wybudować nowe fabryki; może być ich od jednego, do czterech. Wybór fabryk jest dość duży, a każda z nich jest w stanie wystawić określony typ jednostki.

Standardowo dostępne są jednostki piechoty, czołgów, myśliwców AV i bombowców. Kiedy przejdiesz do następnej misji, masz możliwość zaawansowania w nowe technologie, przez co zwiększa się możliwość produkowania jednostek, bądź też poprawiania siły już istniejących. Dla przykładu — bombowiec klasy drugiej jest szybszy i bardziej zwrotny od swojego starszego odpowiednika, a klasy trzeciej z kolei może zostać wyposażony we flary, przez co jest w stanie zmniejszyć prawdopodobieństwo trafienia przez pociski z wyrzutni SAM. Czołgi klasy trzeciej są wyposażone w podwójne wieżyczki, przez co są w stanie niszczyć cele z dwukrotnie wyższą skutecznością. Ogólnie rzecz biorąc — im więcej zaawansujesz w dany typ jednostek, tym będą one skuteczniejsze.

Gra jest bardzo szybka. Kiedy wybudujesz pierwszą cytadelę, zauważysz, że oprócz ich standardowego wyposażenia, w postaci wieżyczek obronnych,

możliwe jest również wystawienie jednostek obrony przeciwlotniczej SAM, oraz innych wież. A każdy z takich budynków, oczywiście, zużywa energię... Im więcej cytadel jest w rękach gracza, tym szybciej jest on w stanie pozyskiwać energię; im więcej jest fabryk danego typu, tym szybsza będzie produkcja określonych jednostek.

Kiedy fabryki wyprodukują jednostki, mogą one zostać przeteleportowane w dowolne miejsce mapy. Kiedy postanowisz zniszczyć kolumnę czołgów, wystarczy rzucić na nie oddział

bombowców; jeśli Twoim celem będą budynki przeciwnika — nie ma jak to przerzut piechoty z ładunkami wybuchowymi. Każda z jednostek ma własne zarówno słabości, jak i silne strony: piechota „wymyka” przed czołgami i wieżami obronnymi, ale jest nieporównywalna w niszczeniu budynków; czołgi mogą niszczyć inne czołgi, piechotę oraz wieże, ale wieki zajmie im zniszczenie jakiegokolwiek fabryki. Myśliwce mogą z powodzeniem atakować inne samoloty, czołgi i wieże, ale są bardzo łatwe do zniszczenia przez stanowiska SAM-ów, natomiast bombowce znakomicie niszczą cele naziemne, stając się łatwym łupem SAM-ów i myśliwców wroga.

Najciekawszą rzeczą w grze jest fakt, że nie można pokażować jej, jako tylko i wyłącznie strzelanki. Ale także — nie jest to strategią. Obydwie te gatunki się przeplatają, a ich kombinacja czyni z tej gry wprost znakomitą materiał na przebój!

W trybie dla wielu graczy, ma być możliwość grania w cztery osoby. W tym typie gry są możliwe dwie opcje: albo wszyscy znają tę samą technologię (co oznacza — używają tego samego typu jednostek), albo też każdy z graczy ma przyznaną pewną energię początkową, którą może zużyć do rozwinięcia ulubionej techniki. Dzięki temu podjęciu, osoba która większą wagę przykłada do piechoty będzie w stanie rozwinąć ją bardziej, niż ten, kto uwielbia na przykład bombowce...

Gra ma bardzo wysoką grywalność, nawet w aktualnym, bardzo surowym, stanie. W przeciągu najbliższych ośmiu miesięcy, autorzy obiecują zakończyć scenariusze do gry (spodziewane jest ich około pięćdziesięciu). W ciągu miesiąca w grze ma zostać dołączony support do kart wideo 3Dfx Voodoo, natomiast wsparcie dla innych akceleratorów pojawi się w dalszej przyszłości. Wersja na Sony PlayStation jest planowana, po zmodyfikowaniu sterowania i techniki gry, w roku 1998.

Wist

„Uprising” ma połączyć elementy „Command & Conquer” z elementami „Quake” — taka kombinacja ma szansę stać się prawdziwym przebojem. Autorzy z Cyclone dzięki takiemu pomysłowi, mają szansę stworzyć prawdziwy, strategiczny, przebój roku.

Platforma: **PC**
Wydawca: **Activision**
Producent: **Raven**
Premiera: **Lato**

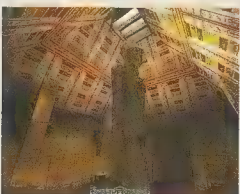
Hexen 2

Gra „Hexen” od Raven była jedną z wielu produkcji, których główną ambicją było przyciemnienie słynnego „Dooma” i jego następców z id Software.

Częściowo się to nawet „Hexen” udało, ale na krótko, bo niedługo samego „Dooma” i wszelkie inne

produkcje doomopodobne zostały zdeklasowane przez synnego „Quake’a”. Jednak programiści z Raven się nie poddają. Twierdzą, że ich nowa gra, „Hexen 2” zdeklasuje „Quake’a” tak samo, jak oryginalny „Hexen” zdeklasował „Dooma”. „Hexen 2” ma łączyć w sobie strzelankę 3D oglądaną z perspektywy bohatera z elementami gry role-playing.

Mają temu służyć cztery klasy bohaterów do wyboru, a każda z klas ma własny zestaw umiejętności, które może zdobywać i doskonalić dzięki doświadczeniu nabywanemu podczas rozgrywki. Każda z klas postaci dysponuje również odrębnym zestawem broni, z których część może być później „wzmocniana”. W sumie w grze występuje 36 rodzajów broni, a jednorazowo można korzystać z pięciu z nich. I w sumie, podobnie jak to było w „Hexen”, to właśnie broń i dobra engine 3D (analogiczna do tej z „Quake’a”) są tu najważniejsze, bo mimo elementów RPG „Hexen 2” będzie przede wszystkim trójwymiarową strzelanką. Nie

wiało tylko, czy do sukcesu gry wystarczy, że będzie lepsza od „Quake’a”. Należy bowiem pamiętać, że pewnie już niedługo poprzeczka w tej konkurencji zostanie mocno podniesiona, a to za sprawą „Unreal”. **LSK**

Przełom do detronizacji „Quake’a”, tylko czy jeszcze będzie miał o co walczyć.

HIREK WRONA CD-HOUSE

www.agsmedia.com.pl/hirekcd

VIRTUAL CD-HOUSE

GRY, PROGRAMY EDUKACYJNE
MULTIMEDIA

www.agsmedia.com.pl/virtualCD

Platforma: **PC**
Wydawca: **Interplay**
Producent: **Interplay**
Premiera: **Lato**

Dragon Dice

Swego czasu strategiczna gra planowa „Dragon Dice” została wydana w Przygodową Grę Pół i szybko stała się wielkim, światowym przebojem. A że akcja trwa do dziś, w przenoszenie wielkich przebojów spośród gier klasycznych na komputery, więc Interplay postanowiła wydać „Dragon Dice” w swej serii gier AD&D.

Milioniści fantasy znajdują w wszystkim, czego dusza zapagnie — smoki, elfy, gobliny, rycerzy, potwory, czary i, oczywiście, krwawe zmagania o byt tego fantastycznego świata. Tytułowe „Dice”, to po prostu kości do gry, które w odgrywają pierwszorzędą rolę przy ustalaniu niemal wszy-

stkich cech. Bo oryginalna gra zdobyła tak olbrzymią popularność głównie dzięki swej losowości, zresztą bardzo inteligentnie opracowanej. Używane w grze kości to nie jakieś tam zwykłe sześciany, z wymalowaną różną liczbą oczek na każdej ze ścianek. To specjalne kości, służące do specjalnych zastosowań. I rzuty takimi kośćmi decydują o większości elementów gry — o charakterystyce postaci, jej uzbrojeniu i szybkości poruszania się w danej turze, o rzeźbie tworzonego terenu i w końcu

gracz rzuca co najwyżej kilkoma kośćmi naraz, ponieważ każda z kostek decyduje o czym innym. Myłoby się jednak ktoś, kto by uważał, że jeśli kości mają w grze aż tak duże znaczenie, to jest to po prostu odmiana „Chińczyka” (no, może bardzo rozbudowanego i pięknego graficznie „Chińczyka”). Nic bardziej mylnego. „Dragon Dice” jest rzeczywiście grą strategiczną i wynik rozgrywki w dużej części zależy od

umiejętności gracza. Kości stanowią tu jedynie symulację „ślepego losu”, który w rzeczywistych zmaganiach bojowych odgrywa niebagatelną rolę, a o którym zbyt często zapominają twórcy gier strategicznych. Jedno można powiedzieć na pewno — dzięki tak dużemu wpływowi przypadku, każda rozgrywka w „Dragon Dice” musi być odmienna od innych, a więc gra nieprzekonudzi się graczowi. **LSX**

Gra, która w wyjątkowo udany sposób łączy strategię, taktykę oraz Przypadek.

Platforma: **PC**
Wydawca: **THQ**
Producent: **Heliotrope**
Premiera: **Jesień**

Pax Imperia

Kiedyś mi ktoś mówił: „triumfy świata strategiczna gra „Pax Imperia”. Tyle tylko, że była to gra wyjątkowo na Macintosha, więc o nas pozostała nieznaną, ponieważ Mac nigdy nie był w nas zbyt rozpowszechniony.

Ale już niedługo będziemy mogli zapoznać się z „Pax Imperia” na naszych pecetach. Jest to gra strategiczna, dość zbliżona do „Master of Orion 2”. Nie może tu jednak być mowy o naśladownictwie (jeśli już, to co najwyżej w drugą stronę), bo oryginalna „Pax Imperia” jest przecież starsza od „Master of Orion”.

Gracz do rozgrywki wybiera jedną z szesnastu dostępnych, różniących

się między sobą ras, albo sam tworzy własną rasę o określonych przez siebie cechach. Reprezentowana przez gracza rasa ma siedzibę na jednej z planet wszechświata i przystępuje do rozwoju gospodarczego, rozwijania technologii kosmicznych, a następnie ekspansji terytorialnej. Trzeba więc poświęcić się prawidłowemu zarządzaniu gospodarką, by rozwój militarny mógł ochronić nasze dotychczasowe zdobycze i pozwolić na podbój nowych terenów.

W grze ważne jest jednak nie tylko rozwijanie techniki wojskowej i rozbudowa sił bojowych — również, jeśli nie bardziej ważne dla przebiegu rozgrywki! jest dobre wykorzystanie dyplomacji i wywiadu.

„Pax Imperia: Eminent Domain” jest jeszcze na bardzo wczesnym etapie projektowania, więc niewiele więcej można o niej powiedzieć. Wiadomo je-

szcze tylko, że w rozgrywce będzie mogło brać udział do 16 graczy, sterowanych komputerowo lub ludzkich (w sieciowej rozgrywce multiplayer). **LSX**

Trzeba poświęcić się prawidłowemu zarządzaniu gospodarką, by rozwój militarny mógł ochronić nasze zdobycze i pozwolić na podbój nowych terenów.

Platforma: **Nintendo 64**
Wydawca: **Nintendo**
Producent: **Nintendo**
Premiera: **Gwiazdka**

Zelda

Ukazał się ten tytuł, a my ludzie specjalnego dreszczyka emocji, a to dlatego, że klasyczna Nintendo jakoś nie miała jeszcze okazji zdobyć w nas większej popularności, więc jeśli jakieś klasyczne serie z Nintendo są szerzej znane graczom, to głównie za sprawą konwersji na inną platformę, a nie z filmów fabularnych (jak chociażby „Mario”). Ale mówimy mi, „Zelda” to jedna z klasycznych serii Nintendo i, co najciekawsze, jest to gra RPG! Taka konsolowa „Ultima”.

Bohaterem serii jest młody rycarz Link, a miejscem akcji fantastyczna kraina Hyrule. A sama Zelda? To pasywna bohaterka tej serii – piękna księżniczka, która ma takiego dziwnego pecha, że ciągle ją porwają jakiś potwór i dzielnik Link musi ratować ją z opresji. Przemiernie więc miłast, wypytuje ludzi, rozwiązuje zagadki i swym ostrym mieczem zwalcza zło.

Pierwsza „Zelda” ukazała się w 1987 roku na platformie NES i nosiła tytuł „The Legend of Zelda”. Rok później ukazała się jej kontynuacja na tę samą platformę, „The Adventure of Link”. A potem seria nabrała rozmachu. W 1991 roku pojawiła się „LoZ III: A Link in the Past” na SNES, a w 1994 „LoZ IV: Link’s Awakening” na Game Boya. Jednak dopiero Nintendo 64 da „Zeldzie” szansę zabłyśnięcia pełnym blaskiem. Bo „Legend of Zelda

64” umiejscawia grę w pełni trójwymiarowym środowisku, z fantastyczną animacją, efektami świetlnymi i dynamicznym prowadzeniem kamery. To będzie naprawdę to... „Legend of Zelda 64” planowana była jako pierwsza gra, która pojawi się na dysku 64DD i zapewni mu na starcie duże powodzenie. Niestety, premiera tego urządzenia jest ciągle odsuwana, więc podjęto decyzję wydania „Legend of Zelda 64” na kartridżu, a dopiero później stworzenia wersji 64DD. A kiedy będzie można pograć w „Zeldę” na Nintendo 64? Japońska premiera gry jest zapowiadana na Gwiazdka.

Sixty Four

„Zelda” to jedna z klasycznych serii Nintendo i, co najciekawsze, jest to gra RPG! Taka konsolowa „Ultima”.

TO.MOST Sprzedaż Wysyłkowa Programów I Sprzętu Komputerowego

ul. Krzywa 8
05-077 Wesola 4
k/Warszawy
tel./fax: (0-22) 773-19-82
tel. (0-90) 29-71-65

Termin realizacji:

Czynne 7 dni w tygodniu!

TYLKO 5 DNI !!!

Najniższe ceny!

PRZEDSTAWIAMY FRAGMENT NASZEJ OFERTY:

Gry Komputerowe:

WIN PC-CD ROM

	Ceny w zł.
300 Decathlon	93,00
Admiral Sea	138,00
Alien Warrior II	139,00
Allen Trilogy	141,00
Archimedean Dynasty	147,00
A.D. 2044	115,00
Close Combat	127,00
Comanche 3.0	148,00
Command & Conquer: Red Alert	148,00
Command & Conquer	148,00
Daggerfall	195,00
Death Rally	139,00
Destruction Derby II	138,00
Diablo	147,00
Die Hard Trilogy	147,00
Discworld II	139,00
Dragon Lore II	139,00
Devonnik & Notre	129,00
Encyklopedia PWN	231,00
Fallen Haven	139,00
Flight Simulator 5.0 - Microsoft	191,00
Flying Corps	147,00
Flagle Alliance	138,00
Harcon II - Admiral's Edition	138,00
Heroes of Might and Magic II - wer.pol.	146,00
Incredible Hulk	147,00
Independence Day	147,00
Jet Fighter III	138,00
Kajko i Kokosz cd - wer.pol.	68,00
Katharsis	119,00
Killing Time	129,00
K.R.D.	139,00
Larry VII	147,00
Literat	147,00
Lord of the Realms II	147,00
M.A.X.	147,00
Master of Orion II	139,00
U.K. - wer.pol.	139,00
Megaquake VI	151,00
Nascar Racing II	138,00
NBA Live 97	138,00
Need for Speed II	147,00
Neverhood	147,00
Perfect Weapon	147,00
Phantasmagoria II	147,00
Polanie cd - wer.pol.	87,00
Power F1	147,00
Privatier II - Darkening	151,00
Rally Championship	127,00
Rams	147,00
Reals of the Haunting	139,00
Reigns	127,00
Sega Rally	167,00
Settlers II - nowe miejsce	78,00
Smooze Historie	112,00
Smurfy - wer. polska	112,00
Space Jam	131,00
Steel Panthers II	147,00
Strife	129,00
Super Fighter 2000	177,00
The Terminator - Skynet	139,00

Gry Komputerowe:

WIN PC-CD ROM

	Ceny w zł.
Theme Hospital	127,00
Titanic	138,00
Tomb Raider	112,00
Touche	137,00
Tunel B1	139,00
USNF 97	177,00
War Craft II de Luxe	139,00
Wersal 1685 - wer. pol.	132,00
Wages of War	123,00
Wind	123,00
Wreckin Crew	167,00
Virtus Cop	139,00
XS	139,00
X-Com: The Apocalypse	147,00

WIN PC

	Ceny w zł.
7 dni 7 nocy	39,00
Basilon	49,00
Battle Isle	28,00
Body Slamwrestling	24,00
Eleacher Ang. - win.	58,00
First Samurai	29,00
Flight of the Amazon Queen	74,00
Franko	37,00
Gandalf	38,00
Ishar III	44,00
Jurassic Park	52,00
Kajko i Kokosz	48,00
Liga Polska Manager '97 - win. 95	47,00
Megalomania	28,00
Mortal Kombat II	78,00
Polanie	53,00
Skaat Kwadratmaster	40,00
Swiss	42,00
Transport Tycoon	42,00
Urban	34,00
Ultimate Soccer Manager	77,00
Worms	110,00

WIN PC

	Ceny w zł.
Astral	29,00
Bez Kompromisu	38,00
Osia G	28,00
Desert Wolf	42,00
Futurarium	38,00
F-23 Receptor	38,00
Intercalaris	38,00
Ishar III	41,00
Kajko i Kokosz	37,00
Liga Polska Manager '96	37,00
Miki	37,00
Olimpiada	29,00
Raid przez Polskę	48,00
Street Fighter II	48,00
Total Football	48,00
Tyran	38,00
Ultimate Tower (AGA)	48,00
Universal Warrior	26,00

Posiadamy w sprzedaży konsole:

SONY PlayStation

SEGA Saturn

NINTENDO Ultra 64

Wybrane tytuły gier (w sprzedaży wysyłkowej):

Nintendo Ultra 64: FIFA 64, Pilot Wings, Star Wars, Super Mario 64, Turok

SONY Playstation

Adidas Power Soccer 2, Battle Station, Contra, Crash Bandicoot, Die Hard Trilogy, Destruction Derby 2, Disruptor, Epidemic, ESPN Extreme Games 2, Excalibur, FIFA 97, Hard Core 4X4, Hexen, Legacy of Kain, Micro Machines 3, Mortal Kombat Trilogy, NBA in the Zone 2, NBA Live '97, NHL '97, NHL Face Ice '97, Pandemonium, Porsche Challenge, Pro Wrestling, Reloaded, Samurai Shadow 3, Samscape, Soviet Strike, Space Jam, Spot goes to Hollywood, Street Fighter Alpha 2, Suikoden, Tekken 2, Tempest X3, Time Commando, Total No 1, Tomb Raider, Total NBA '97, Twisted Metal 2, Victory Boxing, Warhammer, X-Com (Ufo 2) i wiele innych...

SEGA Saturn

Amok, Area 51, Baku Baku, Bug, Clowdward Knight 2, Command & Conquer, "D", Dark Savior, Daytona USA CCE, Delfon 5, Doom, Dragonheart, Exchumed, Euro '96, Fighting Vipers, Guardian Hero, Gun Griffin, Loaded, Myst, NHL '97, Need for Speed, Nights, Dragon II, Rayman, Sega Rally, Sonic 3D, Soviet Strike, Spot goes to Hollywood, Street Fighter Alpha, Tomb Raider, Mortal Kombat 3, Virtus Cop 2 + Gun, Virtus Fighter 2, Virtus Fighter Kids, Virtus Hydlife, Virtus Racing, Wipeout, World Wide Soccer '97, Worms i wiele innych...

Podane w złotych ceny detaliczne zawierają podatek VAT. Przesyłka płatna przy odbiorze (+koszt wysyłki). W przypadku braku danego tytułu na rynku (konieczność sprowadzenia na zamówienie) termin realizacji może się wydłużyć. W sprawie cen konsol oraz ich oprogramowania prosimy o kontakt telefoniczny lub listowny.

Pełny katalog wysyłamy po otrzymaniu zaadresowanej koperty zwrotnej ze znacznikiem (prosimy podać typ komputera) oraz dołączamy do każdej przesyłki.

Zamówienia oraz wszelkie pytania przyjmujemy listownie, telefonicznie lub faxem pod numerem (0-22) 773-19-82 lub (0-90) 29-71-65.

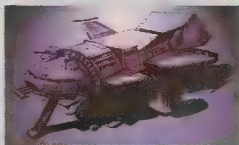
Platforma: PC
Wydawca: Eidos
Producent: Eidos
Premiera: Lato

Steel Legions

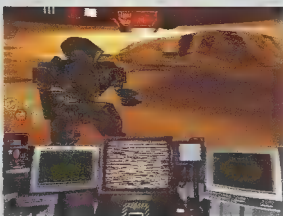
Firma Eidos zamierza uraczyć wszystkich ~~miłośników~~ trójwymiarowych gier strategicznych rozgrywanych w czasie rzeczywistym, ~~nową~~ rewelacyjnie się zapowiadającą grą – „Steel Legions”.

Będzie to przy tym gra strategiczna o praktycznie nieskończonej liczbie scenariuszy! Przyczyna jest prosta – wszelkie mapy są tu generowane losowo i również losowo generowane są na tych mapach misje.

Tzw. legenda gry jest tu mało istotna, wystarczy powiedzieć, że rzecz odbywa się w odległej przyszłości, a gracz jest najemnym pilotem gigantycznego robota bojowego „Goliath”, walczącym przeciwko takim samym robotom konkurencji. Poza wspaniałą, trójwymiarową grafiką, głównym powodem do dumy twórców „Steel Legions” jest Sztuczna Inteligencja gry – ponoć rewelacyjna. Algorytmy tej Sztucznej Inteligencji bazują na technologii sieci neuronowych i obsługuje ona nie jakieś tam oddziały, ale wręcz każdego z żołnierzy w grze. To, że każdy żołnierz sterowany przez AI otrzymuje indywi-

dualne rozkazy i samodzielnie podejmuje decyzje, daje graczowi nadspodziewanie dużą elastyczność prowadzenia rozgrywki. Grę zwykle rozpoczynać się będzie z AI obsługującą wszystkich żołnierzy, a potem gracz w dowolnej chwili będzie się mógł wcielić w dowolną postać i w dalszym ciągu otrzymywać takie same informacje, jakie uzyskiwała ta postać, gdy była jeszcze sterowana przez AI. Ale decyzje

może już podejmować samodzielnie.

Choć gra z powodzeniem może być rozgrywana samotnie, na domowym pecetle, to jest specjalnie zaprojektowana do rozgrywek sieciowych. W takiej rozgrywce na łączach Sieci Lokal-

nej może brać udział do 100 graczy; a przy tym grający nie wie, czy napotkany właśnie przeciwnik jest sterowany przez AI czy też przez innego gracza. To niewątpliwie doda rozgrywce sieciowej „Steel Legions” dużo emocji. **LSK**

Poza wspaniałą, trójwymiarową grafiką, głównym powodem do dumy twórców „Steel Legions” jest Sztuczna Inteligencja gry – ponoć rewelacyjna.

Platforma: PC, PSX
Wydawca: Telstar
Producent: Tempest
Premiera: Lato

Excalibur 2555

Każdy z ~~miłośników~~ **dziesiętnie zetknął się z Królem Arturze, choćby za sprawą disneyowskiego „Miecz z kamienia”.**

Właśnie w tym filmie najbardziej wskazano na istotną rolę królewskiego miecza, który nosił nawet swoje własne imię, Excalibur. Excalibur był mieczem magicznym, który pozwalał jednoczyć ludzi, łagodzić waśnie i zaprowadzać pokój. A dzięki swym magicznym właściwościom nie tylko był symbolem władzy królewskiej, ale i sam taką władzę nadawał. Nic więc dzi-

wnego, że tematyka zdobycia Excalibura przez osoby niepowołane stanowiła kanwę dziesiątków powieści i filmów, aż po jeden z najnowszych odcinków serialu „Tek War”. Nic więc dziwnego, że i producenci gier

komputerowych sięgnęli po tę tematykę. W grze przygodowo-zręcznościowej

„Excalibur”, która w pierwszej kolejności ma trafić na PlayStation, Excalibur zostaje porwany przez zbrodniczego wysłannika z przyszłości, który dzięki niemu pragnie zawiązać swym mrocznym, podziemnym miastem. Nie byłoby może w tym nic złego, gdyby nie to, że zniknięcie Excalibura z przeszłości całkowicie zmieni bieg historii. W otoczeniu Króla Artura jest jednak tylko jedna osoba, która ma możliwość udania się do przyszłości i odebrania miecza. Nic dziwnego, że właśnie w tę postać wcielił się gracz, niespotykane jest natomiast to, że nie jest to żaden z dzielnych wojowników, których przecież na dworze Króla Artura nie brakowało (wystarczy wspomnieć choćby dzielnych Rycarzy Okragłego Stołu). Osobą tą jest... Beth, siostrzenica czarodzieja Merlina, niepozorna dziewczyna, przed którą staje to wyzwanie. **LSK**

Cała gra będzie zrealizowana we wspaniałej, trójwymiarowej grafice i z doskonałą ścieżką dźwiękową. Myślę, że miłośnicy gier przygodowych nie będą zawiedzeni.

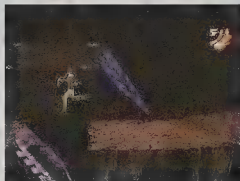
Platforma: **PSX, PC**
 Wydawca: **Activision**
 Producent: **Activision**
 Premiera: **Lato**

Pitfall 3D

Pamiętacie wczesne lata osiemnastego i Atari 2600? To zapewne przypominać będzie Wasz hit Activision „Pitfall”. Ja również z zapałem będę się chwalił losy Harrego Jr. Wraz z tym XX wiekiem będziecie mieć wersję tej gry, dostosowaną do obecnych standardów.

Przypominam, że jeszcze niedawno powstał „Pitfall” na PC, działający pod Windows95. Była to jedna z pierwszych gier działająca pod nowymi okienkami. Zebrała całkiem pochlebne recenzje, i przyniosła parę groszy zysku. Na pewno tyle, aby móc sfinansować projekt nowej adaptacji, pracującej w środowisku 3D. Autorzy postanowili wykorzystać możliwości drzemące w nowoczesnych konsolach i stworzyć poligonalne obiekty. Swoją drogą jestem bardzo ciekaw, jak będą wyglądały trójwymiarowe krokodyle czy inne maskarki występujące w grze. Do tej pory, niedoścignionym wzorem dla koderów oprogramujących PlayStation jest przesyłany „Crash Bandicoot”. Miejmy nadzieję, że twórcom z Activision uda się wykreować równie doskonały świat. Poczekamy zobaczymy. Jeszcze niewiele odśloniono wiadomości na temat nowego „Pitfalla 3D”. Ale pewnie konkrety możemy już po-

dać. Po pierwsze, nie będziemy się bawić w dżungli jako takie, a zostaniemy przeniesieni do równoległego świata. Jego realia (jeśli takowe mogą być) poznamy, gdy w Wasze ręce wpadnie krążek z pełną wersją. Roz-

grywka została podzielona na dwadzieścia cztery lewele pogrupowane w osiem etapów. Nowe dziecko Activision zapowiada się niezwykle obiecująco, tym bardziej, że premiera już nie długo. Jak tylko dostaniemy właściwe mięsko, to wysmażymy dla Was bardziej sosistą recenzję.

AKA

Rozgrywka została podzielona na dwadzieścia cztery lewele pogrupowane w osiem etapów.

Eltrade S.A. Company

Oficjalny przedstawiciel firmy:
Advanced Micro Devices-AMD

tel: (0-22) 685 2020, 224 660, 224 660, 233 017,
 668 6975, 668 9893, 224 661, 224 664

fax: (0-22) 659 26 11

02-315 Warszawa, ul. Barska 28/30, godz. 9.00-17.00

**Cennik detaliczny komputerów PLUM firmy
 Eltrade S.A.**

Geny z podatkiem VAT 22%

W skład zestawu wchodzi: Płyta 586 ZIDA 5DVA, Procesor, Wentylator, Karta Graf. Trident 9860 1(2)MB DRAM-MPEG, Obud. Mini Tower, Flopp 3.5", Klawiatura Win'95, 8MB RAM EDO, Dysk Twardy 850 MB, Monitor Kolor 14" LRNI TATUNG Digital TM4424VA

* Płyta VX ZIDA 5DVX = Płyta HX ATrent ATC-2000 (rozbud. do AMD K6-MMX I)	bez RAM bez HDD bez monit.	bez monit.	CDx8 K.Muz.16bit Głośniki 3W	
PLUM - bez procesora	724	1511	2285	2783
PLUM K-75	859	1645	2420	2917
PLUM K-90	891	1677	2452	2949
PLUM K-100	1028	1814	2589	3087
PLUM K-133	1085	1871	2646	3143
PLUM K-166*	1421	2208	2982	3480
PLUM P-100	1092	1879	2653	3151
PLUM P-120	1138	1924	2699	3196
PLUM P-133	1241	2027	2802	3300
PLUM P-150	1399	2185	2960	3457
PLUM P-166*	1900	2686	3461	3958
PLUM P-200*	2665	3451	4226	4723
PLUM MMX-166**	2520	3306	4081	4579
PLUM MMX-200**	3493	4279	5053	5551

K - procesor AMD K5

P - procesor Intel Pentium

MMX - procesor Intel Pentium MMX

Istnieje możliwość zmiany zestawu na dowolną konfigurację.
UWAGA !!! Bezpłatna Dostawa Komputerów na terenie POLSKI!!

**RABAT 800.000,- zł.!!! (starych złotych)
 dla osób odbierających komputer z lokalu
 ELTRADE S.A. w Warszawie**

**Przyjmujemy w rozliczeniu twój używany komputer :
 Amiga lub PC
 Sprzedaż ratalna dla mieszkańców całej Polski.
 Nie wymagamy żyrantów.**

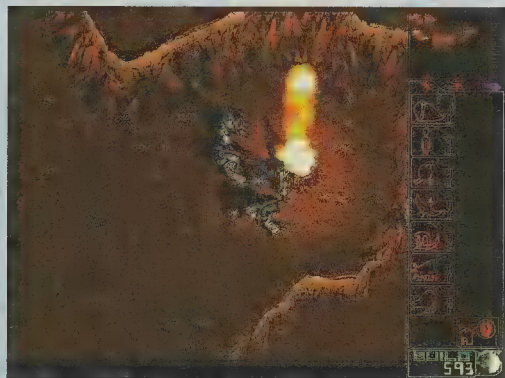
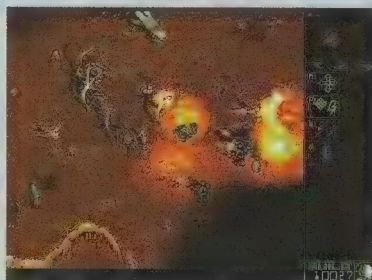
Platforma: PC
 Wydawca: Gametek
 Producent: Gametek
 Premiera: Czerwiec

Dark Colony

Firma Gametek postanowiła wyciągnąć korzyści z mody, jaką zapanowała na rynku gier komputerowych – mody na gry strategiczne rozgrywane w czasie rzeczywistym (takie jak „C&C”).

I choć samo stworzenie gry tego typu nie musi gwarantować automatycznie sukcesu rynkowego, to „Dark Colony” Gameteku ma duże szanse na stanie się przebojem. A powodów tego jest nawet kilka. Po pierwsze, „Dark Colony” z pewnością nie będzie grą sztamową – kolejnym naśladowstwem „Warcrafta” czy „C&C” – strategiczna rozgrywka w czasie rzeczywistym wcale nie musi powielać utartych wzorów. Akcja gry toczy się w odległej przyszłości w środowisku kolonii kosmicznych. Gracz musi walczyć o tereny i surowce, zarówno z konkurencyjnymi korporacjami, jak i z Obcymi. Walka odbywa się w bardzo urozmaiconych scenariach odległych planet, a gracz prowadzi zarówno rozgrywkę strategiczną (wydając polecenia oddziałom), jak i taktyczną (sterując poszczególnymi jednostkami). Jednak poza swą strategiczno-ekonomiczną, gło-

wną zaletą gry niewątpliwie będzie wspaniała grafika, płynna trójwymiarowa animacja oraz doskonałe efekty świetlne – podobno takich wybuchów, dymów i laserów jeszcze nigdy nie było. A jako dodatkową atrakcję dodano zmiany pory dnia, a więc bitwy rozgrywane są zarówno w dzień, jak i w nocy. I nie jest to tylko czcza formalność oraz zmiana koloru grafiki – o ile światło dzienne sprzyja armiom ludzkim, to w nocy zdecydowanie przewagę zdobywają Obcy.

Jeśli dodać do tego, że wartość bojowa poszczególnych jednostek wzrasta wraz z nabywaniem przez nie doświadczeniem, że gra uzupełniona będzie edytorem do tworzenia własnych scenarii oraz zawierać ma standardową już dziś opcję gry multiplayer (w sieci lokalnej, przez modem i w Internecie), to chyba warto by wszyscy miłośnicy strategii w czasie rzeczywistym zaczęli ostrzyż sobie zęby w oczekiwaniu na nią „Dark Colony”. **LSK**

Akcja gry toczy się w odległej przyszłości w środowisku kolonii kosmicznych. Gracz musi walczyć o tereny i surowce, zarówno z konkurencyjnymi korporacjami, jak i z Obcymi.

AIR WARRIOR

Wspaniały symulator
lotu z rozbudowanymi
opcjami sieciowymi.
Windows® 95

Wydawca i dystrybutor programów komputerowych.

MarkSoft, ul. Perzyńskiego 2,

01-872 Warszawa, skr. poczt. 114,

tel. (0-22) 663-93-90, fax (0-22) 663-92-98,

e-mail: marksoft@polbox.pl <http://www.marksoft.com.pl>

MARKSOFT

Najnowsza wersja
popularnego
menedżera
piłkarskiego. Teraz dla
Windows® 3.x i 95.

LIGA 97 POLSKA MANAGER

Poszukujemy dystrybutorów na terenie całego kraju.
Nawiązemy kontakt z autorami polskich programów.
Prowadzimy sprzedaż wysyłkową za pobraniem pocztowym.

AVAXON
AVAX
CD PROJEKT
DMG
MIRAGE

WV - ul. Włocławska 2, tel. 011-222707
tel. 52, tel. 920-120776
9/13, tel. 020-220703
ul. Włocławska 2, tel. 020-220703
ul. Włocławska 2, tel. 020-220703

Symulator słynnego
amerykańskiego
rozgrywania. Windows® 95

BLITZKRIEG

Te oraz wiele innych programów (w ofercie ponad 1500 tytułów na komputery Amiga, PC 3.5" i PC CD ROM) kupisz i zasięgniesz o nich bliższych informacji w multimedialnym sklepie MarkSoft.

<http://www.marksoft.com.pl>

Na inne multimedialne zakupy zapraszamy
do sklepu HBZ:
<http://www.hbz.com.pl/>

CZARNY • BIAŁY • NIEBIESKI

Trzy Kolory PSXa

Tytułem wstępu należy się Wam pewnie wyjaśnienie. Sony PlayStation to nie tylko szary model, który leży w Waszych domach w pobliżu telewizora.

Są również inne typy, które są adresowane do różnych osób, zamieszkujących różne strony świata. Zaznaczam, że opisywane tutaj modele nie są dostępne w sprzedaży detalicznej i nie pytajcie o nie w naszych sklepach. Na pierwszy ogień idzie...

CZARNY

Black PlayStation, zwana również Yaroze, jest maszynką stworzoną dla młodych programistów. Znudziło Ci się samo granie? Chciałbyś napisać swojego „Pac-Mana”? W takim razie czarna PSX jest właśnie dla Ciebie. Oczywiście programy, które możesz napisać na tę konsolę, będą całkowicie amatorskie, a cały kod, grafikę i muzykę musisz zmieścić w pamięci RAM Yaroze. Aby móc pisać gry, musisz posiadać Maca lub PeCeta i to lepiej takiego konkretnego (P100 i wyżej). W skład zestawu wchodzi różne bajery. Najpierw z pudełka wyciągamy kabel szeregowy, którym połączymy nasze cacko z komputerem. W opakowaniu znajdziemy także dwa joypady oraz płyty CD-ROM. Na nich możemy znaleźć narzędzia do programowania oraz sporo użytków. Są to na

przykład kompilator i debugger języka C, różne przeglądarki oraz kilka przykładowych kodów źródłowych. Nie zabrakło również gotowych procedur graficznych 2D i 3D. Jest jeszcze jedna, bardzo ważna sprawa. Jeśli będziecie zamawiać w SONY Polska tę konsolkę, to wypełnijcie ankietę. Gdyby wypadła ona pomyślnie dla Was, to weźmiecie udział w programie Yaroze. Umożliwi on użytkownikom dostęp do specjalnych kodów, instrukcji i wiadomości. To z grubsza tyle o czar-

nej maszynce, teraz przenieśmy się bardziej na wschód, w rejonu Azji. Zaglądamy do sklepu i widzimy nowy kolor...

BIAŁY

Jest to model wypuszczony tylko na rynek azjatycki, różniący się nie tylko kolorem. Po pierwsze, niektóre kraje Wschodu, takie jak Chiny czy Indie, nie mają jeszcze uregulowanych praw autorskich. Tam pirackie stoiska z kompaktami są na porządku dziennym. SONY, nie chcąc ponosić większych strat finansowych, w swej białej konsoli zamontowała dużo więcej zabezpieczeń. Choć szczerze wątpię czy to powstrzyma hakerów. Przecież znana jest ich teza – nie ma zabezpieczeń nie do obejścia. Druga różnica, to wbudowany dekodnik MPEG. Skończycy nie używają kaset VHS, tylko filmy oglądają z płytek CD. W Europie zamontowanie tego modułu w konsoli byłoby nieopłacalne. Jeśli komuś bardzo zależy, może sobie sprowadzić białą PSX zza Uralu. No dobra, ale został jeszcze...

NIEBIESKI

Tę konsolkę na półkach sklepowych nie zobaczycie. Tylko wybrane redakcje mają dostęp do niebieskiej wersji, służącej do testowania również przedpremierowych wersji gier. Przypomnijcie sobie „ID4” z poprzedniego numeru.

CUDOWNA PRZYSZŁOŚĆ

SONY na tym nie poprzestaje. Już lada dzień będzie dostępny upgrade do PSX oraz, za dwa lata, nowy model PlayStation2. Ale o tym innym razem.

Targów Poznańskich Infosystem '97, które odbyły się 8-14 kwietnia, w wiosennych raczej nie można zaliczyć. Śnieg, deszcz i wichura nie zachęcały do spacerów po terenie targowym.

Ale nie tylko pogoda sprawiła, że tegoroczna edycja Targów w ocenie braci komputerowej rozkochanej w grach komputerowych, wypadła dużo gorzej. Zabrakło przecież bardzo udanej imprezy z ubiegłego roku, a mianowicie „Labiryntu”, którego pomysłodawcą i główną siłą napędową była firma IPS Computer Group. Sam widziałem, że wiele osób pomnych wielkiego, komputerowego szaleństwa kierowało swe kroki właśnie tam, gdzie rok temu odbywał się „Labirynt”, ale odchodzili z kwitkiem. Wprawdzie do ostatniej chwili ważyły się losy tej imprezy, a w ostatniej fazie włączyła się do tego nawet firma Greit (dla niewtajemniczonych powiem, że organizuje ona warszawską Gambleriadę). Było jednak zbyt późno i ostatecznie impreza nie odbyła się, a szkoda. W tej sytuacji nie dziwi fakt, że firm związanych bezpośrednio z rozrywką komputerową było w tym roku jak na lekarstwo. Z tych co były, znakomita większość została rozlokowana w hali 26, czyli hali multimedialnej. Wyjątkowo smutno wyglądała ona w tym roku. Stoiska małe, standardowe, bez żadnych bajerów. Czary gorczyzki dopełniała dość niska frekwencja zwiedzających zwłaszcza pierwszego dnia (dla profesjonalistów) i czwartego – ostatniego, czyli tego z wielką wichurą... Na Targach branżę gier komputerowych reprezentowały dzienne firmy: IPS Computer Group, prawdziwy weteran na polskim rynku legalnego oprogramowania i drugi potentat, warszawska firma Mirage Software. Z nowinek można było nabyć świeżutkiego „Reloaded”, a zapowiedzi prezentowane były w formie demek (porywający „Comanche 3” i równie porywający „Need For Speed 2”) lub fragmentów gier odgrywanych z taśmy wideo – tu szczególnie gier na PlayStation. Z innych wystawców wspaniale zaprezentowała się wrocławska firma Lukas Toys, która od lat promuje na naszym rynku konsole. Tym razem miłośnicy gier wideo mogli pogiercować na standach rozmieszczonych

przy stoisku firmowym. Chyba największe wzięcie miała konsola N64 ze swoim legendarnym już Super Mario 64. Jeśli jesteśmy przy konsolach, to warto wspomnieć o firmie Multi-Styk od lat obecnej na Targach, która również tym razem zaprezentowała cały wachlarz przydatnych akcesoriów do peceta i konsol. Imponującą przedstawiała się również oferta firmy Lanser, dotycząca superkonsol Nintendo64, PlayStation i Saturna. Tłoczno było przy stanowisku warszawskiej firmy Tornado, a głównym magnesem ściągającym dziesiątki miłośników gier były standy PlayStation, gdzie można było sobie pograć do woli.

Z branżowej prasy zajmującej się grami, poza wydawnictwem Lupus, które wśród swoich tytułów dysponuje takowymi, byliśmy obecni tylko MY. Tym razem większość redakcji odpuściła sobie przyjazd do Poznania uznając, że skoro nie ma „Labiryntu”, to nie jest to impreza dla nich. Najbardziej niebezpieczne, że pierwszego dnia my też tak myśleliśmy. Po dotarciu na miejsce okazało się bowiem, że... nie ma naszego stanowiska. Właśnie już za chwilę ekipa miała przystąpić do jego wznoszenia. Ta chwila przeciętna się prawie do czternastej, tak więc zdążyliśmy zjeść obiad i zwiedzić Targi – nie ma więc tego zjeść. A że podczas zamknięcia pierwszego dnia okazało się, że w naszym bagażu brakuje jednej torby podróży, było już smutną przegrzywką więczać

dzień targowy. Na szczęście następne dni zatarły te przykre wrażenia. Nasze stanowisko, na którym można było obejrzeć i oczywiście nabyć pisma po cenach niezwykle promocyjnych, było niemal ciągle oblegane. No, może trochę przesadziłem, bo ostatniego dnia praktycznie nie mieliśmy już czego pokazywać i sprzedawać, więc strategicznie spakowaliśmy się jeszcze przed zakończeniem imprezy i wyruszyliśmy w drogę powrotną. W sumie zapowiadało się znacznie gorzej, ale generalnie imprezę należy uznać za udaną i nie żałujemy czterech dni wyrwanych z życia. Publikacja odwiedzająca nasze stanowisko bardzo żywcem przyjęła najnowszy numer Gier Komputerowych, ■ także wszystkie inne czasopisma naszego macierzystego wydawnictwa. Przypomnę tu, że oprócz Gier Komputerowych wydajemy jeszcze miesięczniki PC Gamer Po Polsku, PlayStation Magazyn i Amiga Computer Studio. Mieliśmy okazję osobiście poznać naszych Czytelników, podejmowaliśmy ciekawych gości, zawarliśmy nowe znajomości, spędziliśmy w Poznaniu wiele miłych chwil.

Warto tu było przyjechać, choć na pewno szkoda, że nie udało się zorganizować „Labiryntu” lub imprezy o podobnym charakterze specjalnie dla entuzjastów komputerowej rozrywki. Mam nadzieję, że za rok będzie inaczej, bo właśnie dotarła do nas wiadomość, że firma Greit podjęła rozmowy o zorganizowaniu w przyszłym roku wiosennej edycji Targów Gier Komputerowych.

Na koniec tej krótkiej relacji pragnę podziękować wszystkim odwiedzającym nasze stanowisko, wszystkim którzy udzieliли nam swojej pomocy i wsparcia. W szczególności dziękujemy firmom Mirage Software i IPS Computer Group za życzliwość oraz sympatyczną Patrycję, która wspaniale zaopiekowała się naszym stoiskiem. Dziękuję!

Marek Suchocki

Infosystem '97

rzeczywiście, stało tam coś, co poruszyło naszą trójkę. Był to sztyd, ■ którym było napisane „Salon Gier SEGA zaprasza”. Wymieniliśmy porozumiewawcze spojrzenia i pobiegliśmy w tamtą stronę, co sił w nogach. Przy wewnętrznych, automatycznych drzwiach, stał wielki ochroniarz, który jakoś dziwnie dyszał. Po krótkiej pogawędce, skierował nas na dół. Po zejściu (nie na „tamten świat”) przeżyliśmy szok. Wszystko było niesamowicie odpicowane, pokryte marmurem i dywanami. Gdy przeszliśmy przez hol, naszym oczom ukazał się piękny widok. Salon był podzielony na trzy niby części, w których stały automaty najnowszych generacji. Rzuciliśmy się do informacji, która znajdowała się w środkowej części salonu. Dowiedzieliśmy się, że do automatów wrzuca się jednozłotówki, ■ więc chyba niedrogo. Oczywiście okazało się, że żaden z nas nie ma grubszych pieniędzy. Po rzutce wyszło, że mamy 6 zł, które zamieniliśmy u informatora na sześć złotych, ■ przy okazji powiedzieliśmy mu, że piszemy dla pisma GK (to właśnie to, co trzymacie w rękę) i zapytaliśmy, czy możemy pstryknąć kilka zdjęć. Koleś nam pozwolił, co przyjęliśmy bardzo entuzjastycznie. Przeszliśmy do lewej części salonu. Gry, które zastugiwały tam na uwagę to: „Manx TT” (motory, które były na Gambleriadzie), „Virtua Striker” (piłka nożna) i różnego rodzaju filperry. W środkowej części znajdował się „Virtua Fighter 3” (jedyń w Warszawie), który zrobił na mnie wrażenie, ale tylko grafiką. Ruchy postaci były jakieś sztywne, ale dynamiczne, więc dało się przeżyć. Po przejściu do trzeciej, prawej części całego pomieszczenia, staliśmy jak wryci. Z przodu, pod ścianą, stał długi automat „SEGA Touring Car”, po prawej „Last Bronx”, „Gunblade”, „Killer Instinct”, „Ultimate Mortal Kombat” i jakaś śmieszna strzelaninka firmy Namco. Po lewej stały „WarGods”, „Primal Rage” i „Tekken 2”. Największe wrażenie zrobiły na mnie i na

Automaty

Pewnego dnia (dokładnie 11.03.97, wtorek) umówiłem się z moimi kumplami, Kubą i Piotrkim, ■ poszwendanie się po mieście. Akurat przechodziliśmy obok Pałacu Kultury, gdy nagle jeden z ■■ wrzasnął: Spójrzcie! Tam przy wejściu do „Casina”!

Piotrku samochody, strzelaniny i bijatyki. Kuba stał z boku, bo jest pesymistycznie nastawiony do wszystkiego co Segi.

Opiszę Wam teraz krótko to, co mi się podobało.

SEGA TOURING CAR

Grafika jest w wysokiej rozdzielczości, animacja to raczej 60 klatek na sekundę, a dźwięk, to ostre discowe pioseneczki, a między nimi ryk silnika i pisk palonej gumy. Jak pewnie się zorientowaliście, są to wyścigi bardzo podobne do „Daytona USA”, tyle że na sześć osób! Tak! Automatów jest sześć, a wszystkie są zlinkowane, więc będziecie mogli grać z kumplami. Niestety, tras jest tylko cztery (mało, nasz Piotrek skończył w 10 minut), a jedna jazda to 2x1 zł. Poza tym gra się trudno, bo kierownica stawia opór i szaleje, nawet jeżeli ją mocno ściskamy. No, ale taka jest cena realizmu jazdy, a ten jest całkiem niezły.

LAST BRONX

Bijatyka oparta na engine od „Virtua Fightera 2”, aczkolwiek nie ujrzałem tam nigdzie małego

znacząca firmy AM2. Jedyńa różnica jest to, że postacie wyposażone są w różnego rodzaju broń zaczepną. Można walczyć pałkami, tonfami,

kijami, nunchako, ■ jeden koleś ma nawet jakiś cep. Jak gra wyjdzie na Segę Saturn, to będzie konkurować z PSX-owym „Soul Blade”.

MANXX TT

Wyścigi motorów, z przyzwiołą grafiką (niektóre elementy trasy się dorysowują) i dźwiękiem. Niezłym patentem jest to, że automat jest na dwie osoby i to, że przed ekranami stoją sylwetki motorów, na których się siada i którymi trzeba odpowiednio manewrować, aby skrócić.

WARGODS

Pierwsza w pełni trójwymiarowa bijatyka z digitalizowanymi postaciami. Graficznie gra jest fajna aczkolwiek nie zrywa kasku, tak jak „VF 3”. Wprowadzono nowy patent, ■ mianowicie przycisk 3D. Służo on do poruszania się po całej arenie. Dostępne są kosmiczne ciosy specjalne i fatality, które nawet ciekawie wyglądają w trójwymiarze. Ogólnie gra niezła, ale mogła by być lepsza.

GUNBLADE

Gra jest oparta na tym samym pomysle, co „Virtua Cop”, tyle że fajniejsza. Grafika jest w wyższej rozdzielczości, przez co jest wyraźniejsza niż „VC”. W czasie gry na ekranie jest taka zadyma, że aż trudno wyczuć akcję. Automat uzbrojony jest w dwa karabiny, które wykonują ruchy drgające przy wydawaniu odgłosów strzelania. Gra jest kozacka, ale krótka.

Te wyżej wymienione automaty, razem z „VF 3”, najbardziej przypadły nam do gustu, co nie oznacza, że reszta jest do kitu. Można powiedzieć, że pozostałe maszyny są niższej klasy (prócz „Tekkena 2”) i trochę ustępują grafiką innym pudłom. Przepuszczam, że po przeczytaniu naszego reportażu wyciągniecie od starszych i ze swoich skarbocek trochę hajsu, i polecicie do tego naprawdę niesamowitego, a na razie najlepszego salonu gier w Warszawie.

Zdanek, Kuba i Piotrek Jurczuk

Mniej kumatym podam, ■ wejście do tego miejsca jest przy ul. Kongresowej, przez ■■■■■ napisem „CASINO”. Znajdują się ■■■■ strony ul. ■■■■ Plater.

recenzje

Najważniejszym działem naszego pisma jest blok recenzji. Aby go odpowiednio wyróżnić wprowadziliśmy dodatkową stronę, otwierającą ten dział, a jednocześnie spełniającą rolę informacyjną. Zamieściliśmy tu skalę ocen i przedstawiliśmy poszczególnych recenzentów. Nie zabrakło miejsca na rekomendacje najlepszych zdaniem redakcji gier, których opisy znalazły się w tym numerze. Jak widać poniżej, na peceta królują gry ambitniejsze: „Theme Hospital”, „Flight Simulator”, „Magic the Gathering”, „Battlecruiser 3000AD”, zaś zręcznościówki to domena konsol.

Krzysztof Suchocki

TEGO MOŻESZ BYĆ PEWNIEN

1. Nigdy, ale to nigdy nie recenzujemy wersji demo gry.
2. W każdą recenzowaną grę przycinamy do upadłego.
3. Nasi recenzenci to starzy wyjadacze, po prostu fachowcy w te klocki.
4. Przeważnie oceny gier wahają się w granicach 65–85%
5. Werdykt, czyli ocena ogólna, nie jest średnią arytmetyczną; grafiki, grywalności, oryginalności, dźwięku.

IAK OCENIAMY

0–25% PONIŻEJ KRYTYKI

Gry tej klasy mogą być używane tylko do celów dydaktycznych. Nie należy ich rozpraszania, bo mogą być używane do celów dydaktycznych. Nie należy ich rozpraszania, bo mogą być używane do celów dydaktycznych.

26–35% AMATORSZCZYZNA

Być może, zamykając okna, wyczytasz, że to jest gra dla amatorów. W rzeczywistości jest to gra dla amatorów. W rzeczywistości jest to gra dla amatorów. W rzeczywistości jest to gra dla amatorów.

36–50% PRZECIĘTNA

Nie da się wyobrazić, jakaby to była dobra gra. Nie da się wyobrazić, jakaby to była dobra gra. Nie da się wyobrazić, jakaby to była dobra gra.

51–69% NIEZŁA

Nie należy wyobrażać sobie, że to jest dobra gra. Nie należy wyobrażać sobie, że to jest dobra gra. Nie należy wyobrażać sobie, że to jest dobra gra.

70–75% DOBRA

Grę warto polecić, ale nie należy wyobrażać sobie, że to jest dobra gra. Grę warto polecić, ale nie należy wyobrażać sobie, że to jest dobra gra.

76–85% BARDZO DOBRA

Warto zwrócić uwagę na ten tytuł. W rzeczywistości jest to gra dla amatorów. W rzeczywistości jest to gra dla amatorów. W rzeczywistości jest to gra dla amatorów.

85–90% ŚWIETNA

Warto zwrócić uwagę na ten tytuł. W rzeczywistości jest to gra dla amatorów. W rzeczywistości jest to gra dla amatorów. W rzeczywistości jest to gra dla amatorów.

91–100% REWELACJA!

Warto zwrócić uwagę na ten tytuł. W rzeczywistości jest to gra dla amatorów. W rzeczywistości jest to gra dla amatorów. W rzeczywistości jest to gra dla amatorów.

Wyróżnienia Redakcji

THEME HOSPITAL PC

28

FLIGHT SIMULATOR PC

33

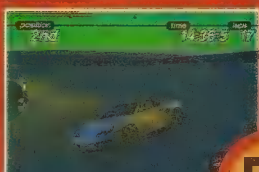
BATTLECRUISER 3000 PC

32

MAGIC: THE GATHERING PC

35

PORSCHE CHALLENGE PSX

57

SHADOW OF EMPIRE N64

43

PISZĄ DLA WAS

Agnes (Agnieszka Prokopiuk) – lubi gry RPG, strategiczne, przygodowe. Wcześniej prowadziła kącik filmowy.

Lew (Leszek Krowlicki) – najwyższy człowiek w redakcji (198 cm), ale nad koszykową przedkłada porządną strategię i programy ekonomiczne lub logiczne.

Piotros (Piotr Stasiak) – Pasjonują go zarówno strategię, symulacje, przygodówki jak również zręcznościówki i wyścigi samochodowe. Jego artykuły publikowano m.in. w PC Gamer Po Polsku, Sukces, Wprost.

Reset (Karol Klepacz) – weteran zarówno wiekiem jak i stażem. Współpracował niemal ze wszystkimi pismami branżowymi w Polsce. Pasjonat strategii, symulacji i RPG.

Patrycja (Patrycja Wardała) – Pasjonatka gier przygodowych. Od samego początku związana z naszą redakcją. Debiutowała w legendarnym już Computer Studio.

Krzysztof (Krzysztof Zdanowicz) – prawdziwy fanatyk morderców wszelkiej maści. Zdobywca pierwszego miejsca w Tekken 2 na jesienniej edycji Gamblerady '96.

Jakub (Jakub Guskiewicz) – miłośnik PlayStation. Fanatyk gier wszelkiej maści. Współpracuje z redakcją polskiej edycji PlayStation Magazynu, do tego pogrywa na... perkusji.

Slaughter (Tycjan Bielecki) – nowa twarz. Młody dobrze zapowiadający się recenzent gier.

Theme Hospital

Zespół Bullfrog specjalizuje się w tworzeniu bardzo nietypowych gier, które choć najczęściej wkładane są do jednego worka z grami strategicznymi, to tak naprawdę są... symulatorami – tyle, że bardzo nietypowymi. Ich pierwszy program, „Populous” był ni mniej, ni więcej, tylko symulatorem Boga. Kolejny wielki przebój, „Theme Park”, to symulator czegoś, co z grubsza można określić lunaparkiem. A teraz mamy „Theme Hospital”, symulator szpitala...

INFO

Wydawca:	Electronic Arts
Producent:	Bullfrog
Data wydania:	Kwiecień/Maj
Cena:	Tei.
Dystrybucja:	IPS
Platforma:	PC
Wymagania Techniczne:	486DX2 SVGA, 8MB RAM, 2xCD-ROM

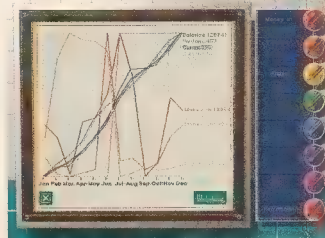
Zeby nie było wątpliwości, spieszę donieść, że sam tytuł „Theme Hospital” w języku angielskim ma niewiele więcej sensu niż w polskim. Znaczenie ma tu jedynie drugi człon tytułu, „Hospital”, gdyż „Theme” jest tylko delikatnym napomknięciem, że korzenie tego programu sięgają „Theme Park”. Nie będę ukrywał, że czekałem na „Theme Hospital” z ogromnym zainteresowaniem, bo „Theme Park” dosyć mi się podobał, a w ogóle do gier z Bullfoga mam duży sentyment jeszcze od czasów „Populousa”. W końcu „Theme Hospital” trafił w moje ręce, uruchomiłem

go i... zamarłem w zdumieniu. Już w samym intro widać, jak wielki postęp nastąpił od czasów „Theme Park” (głównie za sprawą CD-ROM-ów, bo jakż inny nośnik umożliwiłby umieszczenie intro o objętości ponad 50 MB?) Intro, to doskonały, skrzący się do wcięcia, trójwymiarowy film animowany. A zaraz po intro pojawia się sympatyczny starszy pan, typowy rozrąbany profesor, który daje nam wybór kontynuowania poprzedniej rozgrywki, załadowania zapisanej gry lub rozpoczęcia gry od początku. Oczywiście przy pierwszym uruchomieniu nie mamy większego wyboru i musimy wybrać nową grę. I tu od razu zaskoczenie dla tych, którzy zbyt zaufali tytułowi – w odróżnieniu od „Theme Park”, gdzie praktycznie nie bardzo było wiadomo, jaki jest cel rozgrywki, tutaj mamy wyraźny podział na coś w rodzaju misji. Po prostu, zaczynamy rozgrywkę, a gdy osiągniemy z góry założone warunki, to otrzymujemy propozycję przejścia do następnego etapu (którego możemy przyjąć lub odrzucić).

Pierwsze spojrzenie na interfejs i nie mamy żadnych wątpliwości, że „Theme Hospital” jest bliskim krewnym „Theme Parku”. Ten sam natrętny facet udzielający nam setek podpowiedzi, podobne zasady gry – zatrudnianie personelu, budowa „atrakcji” mających przynosić pieniądze, budowa instalacji towarzyszących, dbałość o dobre samopoczucie, zarówno klientów, jak i personelu, konserwacja, naprawy, sprzątanie, prace badawcze, negocjacje płacowe, dyplomy i premie na koniec każdego roku. Ale wyraźnie chciałbym podkreślić, że podobieństwo jest czysto powierzchowne, bo same rozwiązania formalne są mocno odmienne. Bardzo podobna jest również konwencja graficzna, choć oczywiście w „Theme Ho-

spital” grafika jest znacznie lepszej jakości. Ale przejdźmy do samej gry, bo pewnie ona najbardziej interesuje Czytelników. Niektórzy pewnie poczną się rozczarować, gdyż nie ma tu mowy o zabawie „w doktora”. Nie można samemu zająć się badaniem nawet najatrakcyjniejszej pacjentki, nie można również osobiście wybebeszyć kogoś, kto nam się podoba. W grze obejmujemy funkcję dyrektora szpitala i do naszych zadań należy jego zagospodarowanie oraz zatrudnianie stosownego personelu. Mamy oczywiście możliwości „ręcznej” interwencji, ale bardzo ograniczone i nie zawsze skuteczne. Pierwsza misja jest prosta, jak budowa kija. Trzeba za kontuarem postawić recepcjonistkę, niedaleko niej zbudować gabinet internisty, posadzić w nim pierwszego lepszego lekarza i już można otwierać podwoje szpitala dla okolicznej ludności. Ale oczywiście taki szpital nie miałby większego sensu, bo mógłby jedynie diagnozować, a nie leczyć! Trzeba więc wybudować pomieszczenie apteczne i postawić w nim pielęgniarkę. Dla większej pewności diagnozowania warto jeszcze postawić pokój diagnostyczny. I na tym na razie można poprzestać, czekając na pierwszych pacjentów. I tu od razu rada – otwarcie szpitala ogłaszamy natychmiast po wybudowaniu tych kilku pomieszczeń, bo zanim przybędą pierwsi pacjenci, będziemy mieli okazję spokojnie zagospodarować całą resztę budynku.

**Grafika, animacja,
dźwięk, pomysł,
humor i wyzwanie
strategiczne są tu na
naprawdę wysokim
poziomie.**

...jeśli będą usychać z pragnienia, to raczej wyjdą niezadowoleni z naszego szpitala niż zdecydują się zrobić kilka kroków w stronę automatu. Żeby automat zarabiał, musi stać tam, gdzie pacjenci będą mieć do niego blisko. Najbardziej oczywiste umiejscowienie automatu, zaraz przy wejściu, zupełnie nie zdaje egzaminu. Ale cóż w tym dziwnego, pacjent wchodzący

nie myśli o picu, a wychodzący ma świadomość, że za chwilę napije się czegoś na mieście, wielokrotnie taniej. Nawet umieszczenie automatu w miejscu gdzie spragnieni pacjenci muszą często przechodzić (np. na drodze między gabinetem internisty i pokojem diagnostycznym) nie zdaje egzaminu. Jedynym dobrym miejscem jest takie, gdzie pacjent musi czekać w kolejce – ma wtedy czas na myślenie o picu.

Jeśli już pomyśleliśmy o napitkach, to trzeba również pomyśleć o wręcz odwrotnej czynności fizjologicznej. Tak, programiści z Bullfroga są chyba jedynymi twórcami gier, którzy pamiętają o fizjologii bohaterów. Toalety grały istotną rolę w „Theme Parku”, więc i w „Theme Hospital” nie mogło dla nich zabraknąć miejsca.

Dla wygody personelu będziemy musieli wybudować pokój wypoczynkowy, wyposażony w wygodne sofy, telewizor i ewentualnie stół bilardowy czy nawet automat do gier. To jednak nie wszystko. Żeby i personelowi, i pacjentom było przyjemnie, trzeba w różnych miejscach powstawić doniczki z zieleniną. I znowu pojawia się problem – koniecznie musimy zatrudnić woźnego (a najlepiej od razu kilku), który zajmnie się właśnie podlewaniem kwiatków, drobny naprawami sprzętu i konserwacją kaloryferów oraz, oczywiście, sprzątaniem. Niestety, brak tu takiej opcji, jaka była w „Theme Park”, gdzie sprzątaczołom wyznaczało się rejon działania. Woźnych w „Theme Hospital” trzeba więc

stałe pilnować, gdyż – jak to personel pomocniczy – najchętniej łączą się w grupy i snują po tych miejscach, w których jest czysto. A tu, jeśli nie utrzymamy czystości, to mogą zalegnąć się nam szczyry, które później wdzięcznie biegają po korytarzach szpitalnych i nikt z personelu ich nie tknie. Tak! Szczyry musimy utrzymywać osobiście i jest to chyba jedyny aspekt zręcznościowy w tej grze.

Dla pełni szczęścia na pierwszym poziomie, możemy wybudować jeszcze gabinet psychiatryczny i umieścić w nim specjalistę psychiatrę, niewielką salkę szpitalną (taką na dwa-trzy łóżka) z pielęgniarką oraz tzw. Inflation Room, służący do bardzo niedopiekułowego leczenia bardzo nietypowej choroby, Puchliny Głowy.

No właśnie! Choroby w „Theme Hospital”, ich przyczyny i sposoby leczenia. Autorzy gry, nie chcąc jej przekształcać w podręcznik medycyny sądowej, wymyślili dziesiątki niezwykłych chorób, które leczone są w wysoce niekonwencjonalny sposób. Będą więc do nas przychodzić pacjenci uzależnieni od telewizji, albo z ozorem wieszczym do pasa, albo niewidzialni (!), albo półprzezroczysty (!), zatruci nadopieczoną piżmą, napromieniowani itp. itd. A ich leczenie? To po prostu trzeba zobaczyć samemu!

Na dalszych etapach gry nasze możliwości stopniowo wzrastają, ale trudność rozgrywki wzrasta jeszcze szybciej. Wkrótce będziemy musieli wybudować pracownię badawczą, gdzie lekarze o specjalizacji badacza będą wymyślać nowe leki, aparaturę dia-

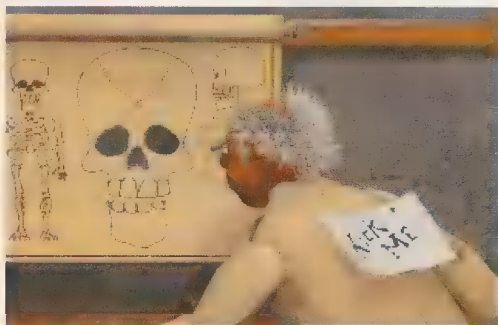
Zagospodarować resztę budynku trzeba bowiem koniecznie, gdyż nawet na najprostszym, pierwszym etapie, to co dotychczas zbudowaliśmy to zdecydowanie zbyt mało, by prowadzić uwięzioną sukcesem działalność. Konieczne jest jeszcze kilka inwestycji, żeby pacjenci nie puciekali z wrzaskiem z naszego szpitala do konkurencji i żeby personel nie powariował nam z przemęczenia. No więc do dzieła. Musimy porządkować wszędzie kaloryfery, żeby pacjenci i personel nam nie zamarli. Gdy pojawiają się pierwsi pacjenci, to oczywista stanie się konieczność roztawiania dla nich kilku ławek, na których będą mogli cierpliwie czekać. Wiadomo również, że jeśli w szpitalu będzie odpowiednio ciepło, to pacjenci z przyjemnością się czegoś napiją. Dłaczęgóz by więc na tym dodatkowo nie zarobić – trzeba postawić choć jeden automat z napojami. Ale tu uwaga, pacjenci w „Theme Hospital” są wyjątkowo leniwymi istotami – na-

gnostyczną i urządzenia zabiegowe. Wtedy też będzie można wybudować salę operacyjną, ale do jej obsługi będzie potrzeba aż dwóch lekarzy ze specjalnością chirurga. Potem w dodatku trzeba będzie samemu szkolić swój personel w specjalnie wybudowanej sali wykładowej. A w międzyczasie zetknijemy się z koniecznością leczenia, w ściśle określonym przedziale czasowym, całych grup pacjentów pochodzących z wypadków. I epidemiami, szerzącymi się w naszym szpitalu, które grożą nawet jego ewakuacją, a poza tym utratą reputacji i poważnymi karami finansowymi. Nie oszczędzając nam zresztą także klęski żywiołowej w postaci trzęsienia ziemi, które jest w stanie mocno zrujnować nasz piękny szpital. No i rzecz najbardziej przykra, śmierć pacjentów. Ale nawet w tej dziedzinie autorzy z Bullfroga potrafili błysnąć humorem (co nieco czarnym). Niektórzy pacjenci umierają w sposób „normalny”, po prostu padają na ziemię, a po chwili z ich ciał unoszą się półprzezroczyste duchy, poprawiają krawaty i radośnie machając skrzydełkami udają się do nieba. Ale czasem śmierć (a raczej Śmierć) pojawia się w stylu wprost ze Świata Dysku — ot, przychodzi ponury, zakapturzony facet z kosą i na kilka sposobów rozprawia się z nieszczęsnym pacjentem. To również trzeba zobaczyć samemu. Równie dowcipna, jak w warstwie wizualnej i medycznej, jest „The-

me Hospital” w warstwie dźwiękowej. Niestety tu trzeba już w miarę dobrze znać angielski, by w natłoku komunikatów typu „Lekarz potrzebny w rentgenie” czy „Pielęgniarka potrzebna w aptece” wyłowić również takie, jak „Chorzy proszeni są o nieumieranie na korytarzach” czy „Uprasza się pacjentów o trzymanie swych zarzązków przy sobie”. Gra nie jest oczywiście pozbawiona pewnych drobnych niedoróbek, błędów i niedopracowań. Za takie uważam na przykład niemożność ponownego wykorzystania pokoju, w którym nastąpiła awaria aparatury, brak informacji o takiej awarii czy niemożność budowania drzwi z jednego pokoju do drugiego. A często aż prosi się, żeby np. do sali wykładowej wchodziło się bezpośrednio z pokoju wypoczynkowego, czy żeby pielęgniarka, mająca równocześnie obsługiwać aptekę i salę szpitalną,

mogła przechodzić z jednego do drugiego pomieszczenia przez wewnętrzne drzwi. Programiści z Bullfroga nie do końca również przemyśleli kwestię zapisu stanu gry. Już mniejsza z tym, że nie można tu zapisać nadać własnej nazwy, ale zastosowano system tzw. słotów, których jest raptem 7. Jak na tak rozbudowaną grę, to naprawdę zbyt mało. A sterowanie tempem przebiegu rozgrywki, to już całkiem osobna historia. Autorzy z Bullfroga chyba nie zauważyli, że możliwości sprzętu komputerowego rosną znacznie szybciej niż starzeją się ich gry (za co im zresztą chwała), bo tempo rozgrywki jest mocno

uzależnione od szybkości procesora. Owszem, zarówno w „Theme Park”, jak i w „Theme Hospital” istnieje możliwość wyboru tempa gry — to bardzo dobrze. Tyle że albo zakres tej regulacji jest zbyt wąski, albo też nie przewidziano wydajności współczesnych pecetów. Żeby nie być gołosłownym: w „Theme Park” po raz pierwszy grałem na 486/66 i wtedy tempo normalne było... dosyć normalne. Ta sama gra uruchomiona na Pentium 100 w tempie normalnym bryka jak dziki mustang, a na Pentium 166, nawet w trybie najwolniejszym po prostu nie nadaje się do rozgrywki. Z „Theme Hospital” jest podobnie, na Pentium 166 w miarę normalnie można jeszcze grać w tempie wolnym, choć do poważniejszych przedsięwzięć trzeba wybrać tempo najwolniejsze. Zgoda, Pentium 166 to dzisiaj jeszcze komputer elitarny, ale czy takim jeszcze będzie za pół roku? A czy autorzy uważają, że za dwa lata już nikt nie będzie miał ochoty zagrać w ich grę? I gdzie ją wtedy uruchomić? W Muzeum Techniki?

Jednak podsumowując, uważam „Theme Hospital” za jedną z lepszych gier znajdujących się obecnie na rynku. Grafika, animacja, dźwięk, pomysł, humor i wyzwanie strategiczne są tu na naprawdę wysokim poziomie. A jednocześnie, jakże to wytchnienie w zalewie gier warcrafta- i doomopodobnych. Z pewnością gra mogłaby być jeszcze lepsza, tylko jak na razie nikt lepszej nie zrobił, a więc z braku alternatyw wracamy do „Theme Hospital”. I pewnie zarwę kolejną nockę...

Leszek Krowicki

**Grafika 90% Grywalność 95%
Orginalność 95% Dźwięk 85%**

Ci którzy lubili „Theme Park” z pewnością się nie zawiodą, a ci, którzy go nie lubili... To w ogóle są tacy?

WERDYKT

92%

Air Warrior II

INFO

Wydawca: Interactive Magic
 Producent: Kesmai Corporation
 Data wydania: Już jest
 Cena: 145.00
 Dystrybucja: Marksoft
 Platforma: PC
 Wymagania Techniczne: 486DX2
 SVGA, 16MB RAM, 2xCD-ROM, Win95

Simulatory walki samolotów cieszą się nadal dużym zainteresowaniem fanów gier i producentów oprogramowania. Prezentowany dziś „AW2”, jest kolejnym przykładem pogoni wydawcy za nową, oryginalną formą ich graficznej prezentacji. Nie zawsze wychodzi to jednak grom na dobre.

Większość szanujących się wydawców gier uznaje dziś wydanie co najmniej jednego nowego symulatora walki samolotów rocznie za swój prestiżowy obowiązek. Trzeba przyznać, że ten gatunek gier należy aktualnie do najliczniej reprezentowanych. Jednym z najnowszych symulatorów lotu i walki samolotów z okresu II Wojny Światowej (i nie tylko) jest „Air Warrior II”, opracowany przez Kesmai, a wydany przez Interactive Magic. „Air Warrior II” jest instalowany w środowisku Windows 95. Program ma dość wysokie wymagania sprzętowe. Sama instalacja i wywołanie pierwszych ekranów gry przebiega w miarę sprawnie. Mowa o ekranie tytułowym, ekranach opcji, hangaru (wybór misji i kampanii) oraz ekranie sali odpraw. Kłopoty z programem rozpoczynają się w momencie startu wybranej misji. Mimo dysponowania konfiguracją znacznie przewyższającą zalecane (a nie minimalne) wymagania sprzętowe, „Air Warrior II” przerywał mi często misje lub w ogóle nie chciał ich podjąć. Nie pomagało staranne konfigurowanie pamięci komputera i obniżanie trybów rozdzielczości obrazu. Tego rodzaju kłopotów dotychczas nie miałem. U nabywców programu mogą więc pojawiać się problemy konfiguracyjne pamięci. Grafika SVGA umożliwia uzyskanie rozdzielczości do 1024x768. Jakość grafiki screenów nieanimowanych (w tym również screenów kokpitów) nie budzi za-

strzeżeń. Niestety screeny akcji mogą nie przypaść do gustu. Mają one zbyt „rysunkowy” wygląd i nie grzeszą szczegółowością, jeśli uwzględnić wysoki tryb rozdzielczości. O kłopotach programistów firmy Kesmai świadczy niewykorzystanie — dla screenów akcji — pełnej powierzchni ekranu monitora. Z taką konwencją graficzną spotykam się w symulatorach lotu chyba po raz pierwszy. Tyle o zastrzeżeniach wobec gry. Mocną stroną „Air Warrior II” jest bez wątpienia wysoka inteligencja taktyki walki samolotów przeciwnika, sterowanych przez komputer. Wydawca zapewnia, że była ona opracowywana wg. wskazań ekspertów — weteranów II Wojny Światowej i Wojny Koreańskiej. Jest zatem okazja do zmierzenia się w grze z pilotami-mistrzami tamtych czasów. Cieszy i pozytywnie nastawia do programu bardzo wysoka dbałość o wierność szczegółów wyglądu samolotów i ich „prawdziwego” zachowywania się w locie.

Program stawia nam do dyspozycji 35 rodzajów

myśliwców i bombowców, 100 indywidualnych misji oraz 3 historyczne kampanie: słynną Bitwę o Anglię (The Battle of Britain), rajdy bombowców nad terenami Europy z okresu II WS oraz walki pierwszych naddźwiękowych myśliwców w Wojnie Koreańskiej. Ta ostatnia kampania oczywiście wykracza poza czas II WS. Wypada jeszcze dodać, że symulator posiada opcję gry pojedynczej, opcję head-to-head (via modem) oraz opcję on-line gry dla wielu graczy. Życzę maksymalnej liczby zestrzeżeń wroga.

Reset

Grafika 83% Grywalność 85%
 Oryginalność 80% Dźwięk 80%

Mocną stroną jest dobre zaprogramowanie taktyki walki samolotów kierowanych przez komputer. Grafika gry dość dobra.

WERDYKT

80%

Battlecruiser 3000AD

Witam Was fani gier taktycznych ze sporą dawką symulatorów, ale nie tylko. Będzie też coś dla przyszłych wojskowych (albo i obecnych, jeśli się uprą).

INFO

Wydawca:	Gametek
Producent:	Take 2
Data wydania:	Już jest
Cena:	135,00
Dystrybucja:	Licomp
Platforma:	PC
Wymagania Techniczne:	Pentium
	SVGA, 8MB RAM, 2xCD-ROM, SB/GUS

Oto przede mną już wspaniałe dzieło firmy Gametek – „Battlecruiser 3000AD”. Pamiętacie grę „Elite 2”? Zapomnijcie o niej, jej czas bowiem już minął. Przykro powiedzieć, ale niestety nie umywa się ona do tego cudnika. „B.C. 3000AD” jest symulatorem pełną gębą: sam opis klawiszy niezbędnych do obsługi programu to 2 strony A4, zaś instrukcja obsługi, to małaefka książeczka składająca się z jedyńcy 80 stron.

Pewnie zastanawiacie się, o czym jest ta gra? Ano Twoim zadaniem jest wcielenie się w postać kogoś w rodzaju gliniarza, który będąc członkiem organizacji Galcom ma zapewnić pokój w galaktyce. Nie jesteście jednak zwykłym „stojkowym”. Co to, to nie, jesteście dość istotną postacią, a mianowicie komandorem statku wojennego (oczywiście kosmicznego, bo jak łatwo wywnioskować można z tytułu, gra umiejscowiona jest za jakieś 1003 lata). Gra umożliwia trzy rodzaje zabawy: „Symulator Ekstremalnej Rezi” (nie patrzcie na mnie, sami to tak nazwali), czyli coś utrzymanego w konwencji „Tie Fighter”, „Swobodny Lot”, czyli poznaj życie kupca obieżygalaktykowca oraz „Tryb Zaawansowanej Kampanii” (tu jest o tyle wesoło, że zarówno Ty, jak i pozostałe narody, macie swoje cele, które realizować będziecie za wszelką cenę). Oczywiście „BC 3000 AD” posiada wiele trudniejszych uatrakcyjnających rozgrywkę, takich jak np. załoga, w sile 125 ludzi (?), którą nie tylko należy samemu skompletować, ale także powynajmować każdemu konkretne zadania na pokładzie, uwzględniając naturalnie osobiste predyspozycje każdego z nich. Innym z elementów przydających grze naturalności są efekty typu dzień i noc, burze międzygalaktyczne, czy też

komety, meteory, asteroidy, jak i inne czarne dziury. Ale to i tak jeszcze nic, w porównaniu z tym, co się dzieje w czasie gry... Do Twojej dyspozycji pozostaje różnego rodzaju broń. Oczywiście, z biegiem czasu przybywa jej dostępnych typów i nabywanie nowych zależy tylko od zasobności Twojej kieszeni, a ta, zwłaszcza w początkowej fazie zabawy z programem bywa zadziwiająco często pusta. Pierwsze rozkazy to przeważnie patrolowanie danego obszaru, obrona stacji kosmicznej itd. Czasem może być też tak, że przybywszy do wyznaczonego miejsca, nie znajdziesz tam nic, co można by uznać za interesujące, ale nie zapominaj, że w tej grze nic nie dzieje się bez powodu. Wraz z rozwojem sytuacji pojawia się coraz więcej przeszkód, takich jak piraci czy agresywne nacje.

Na początku rozgrywki wszystkie narody są bądź przyjacielsko, bądź neutralnie nastawione zarówno w stosunku do siebie, jak i w stosunku do GALCOM-u (Twojego szefostwa). Jak nietrudno się domyślić, wraz z rozwojem sytuacji wszystko to ulega zmianie. Ale tu jest niespodzianka i jeden z głównych punktów stanowiących o tym, iż gra jest tak zawodowa: nie tylko nie ma tu standardowego zakończenia, bo wszystkie sytuacje są efektem Twoich działań, ale także nie ma tu w ogóle czegoś takiego, jak zakończenie: program jest na tyle zmyślny, że kreuje coraz to nowe sytuacje, co niewątpliwie uprzyjemnia zabawę, a przy okazji oszczędza wydatek poniesiony na zakup.

Graficznie programik jest niezły, ale nie powala na kolana: choć niby jest 3D, to maksymalnie 256 kolorów i rozdzielka 640x480 stanowczo nie są szczytem osiągnięć. Istnieje również możliwość gry w trybie VGA, ale uwierzcie mi, nie chcielibyście te-

go zobaczyć. Niemniej jednak nie ma jakichś specjalnych przykrości dla oczu, a zresztą nie grafika stanowi tu sedno. Widocznie zdecydowano się położyć większy nacisk na fabułę, co zresztą jak wiadomo wyszło na dobre.

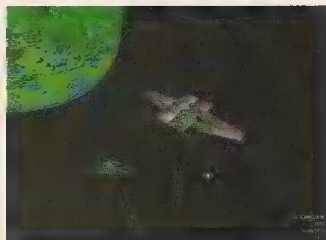
Muzyka pojawia się tak naprawdę tylko w intrze, które notabene udało mi się omijać tylko i wyłącznie za pomocą klawisza Esc, co po dziesiątym razie jest trochę nużące, bo ile razy można oglądać te same animki i potem jeszcze długą listę plac. Poza nim, główne odgłosy to właściwie tylko odgłos włączanego i wyłączanego silnika oraz oczywiście odgłosy konwersacji (40 MB digitalizowanej gadki) gdyż jest to np. sposób informowania przez komputer pokładowy o nadejściu nowych rozkazów od zwierzchników. Niestety nie ma tu możliwości gry w sieci, co pozwoliłoby zabawie się jeszcze weselej. Z drugiej jednak strony, gra jest na tyle urozmaicona, że takie przymiślenia mogą się pojawić dopiero po bardzo długim czasie rozgrywki.

Na razie jednak przed nami niesamowicie przygodny w kosmosie sam na sam z bezduszną, a jednak niegłupą maszyną.

Oprócz wymagań sprzętowych potrzebne jest chyba przede wszystkim spełnienie innego rodzaju wymagań. Są nimi spryt oraz zdolności przywódcze, aby negocjować, handlować, a kiedy trzeba – sklepać komuś misję.

Gra jest naprawdę fajowa, ma jednak jeden poważny mankament: nie można sobie do niej przysiąść tylko na chwilkę i popykać, bo chwilką zamieni się w dzionek, a przez taki czas można porządnie zgłodnieć. W związku z tym, przysiadając na chwilkę proponuję postawić sobie obok komputera kilka (-dziesiąt) kanapeczek, bo po paru dniach zabawy można odczuć na tyle, że dalsza rozgrywka okaże się mało realna.

Tycjan

Grafika 70% Grywalność 90%
Oryginalność 92% Dźwięk 85%

Gra pozwala poczuć się członkiem przyszłości i poznać przyjemności czekające naszych następców w bardzo sugestywny sposób.

WERDYKT

90%

Flight Simulator 5

Windows 95

Pierwszy raz widziałem tę grę na Atari 520 ST. Moja Cessna wyglądała jak trumna z doczepionymi deskami, kolorów nie było więcej niż zeszłaście, ale całość robiła wrażenie. Pozostało do dzisiaj.

INFO

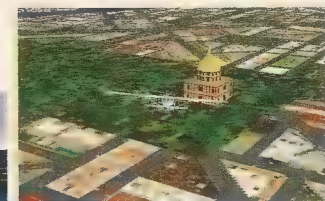
Wydawca:	Microsoft
Producent:	Microsoft
Data wydania:	Już jest
Cena:	175.00
Dystrybucja:	Microsoft Polska
Platforma:	PC
Wymagania Techniczne:	486DX2
	SVGA, 8MB RAM, 2xCD-ROM, Win95

Kiedy Microsoft wypuścił „Flight Simulator 5.0” bawiłem się w 486 i była to maszyna tak szybka, że przy ładowaniu z Nortona włos mi się rozwił, czapka z głowy spadała, a podmuch tej prędkości dech w piersiach zapierał. Jednak symulator ten nie wydawał się zachwycony możliwościami mojego peceta. Co prawda wielu recenzentów pisało, że program jest zrobiony nieco „na wyrzut” (gdyż samoloty przypominają rzeczywiście samoloty, a grafika była jedną z najlepszych w tego typu grach dostępnych w tamtym okresie) i gdy do powszechnego użytku wejdą Pentiumy, to wszystko będzie OK. Tak więc wydałem ostatnie pieniądze, kupiłem niesamowitego (wówczas) Pentiuma i... i kredki! Bo gierka nadal nie jest tak płynna, jak być powinna, ani nie tak, jak inne symulatory. A gdy na rynku pojawił się „Flight Unlimited” to stało się dla mnie jasne, że klasyczny „Flight Sim” idzie do piachu. Aż tu na raz — coś się ruszyło w Microsoftzie i postanowiono doprowadzić sztandarowy symulator świata do porządku.

O radości! Wszystko działa płynnie — jak w innych programach tego typu. Dodano nowe lotniska i scenerie, pojawiły się również nowe maszyny, które były dotąd dostępne jedynie w nakładkach na oryginalny program. Nowym elementem są możliwości wykonywania akrobacji lotniczych, nadzorowanych przez komputer — wskazuje to na fakt, że ktoś w Microsoftzie dokładnie przyjrzał się „Flight Unlimited” firmy Looking Glass Technologies. Taki lekki plagiat nawet popieram, gdyż przyczynia się on do

podniesienia watorów rozrywkowych programu. „Flight Sim” daje dużo radości początkującym lotnikom, a także weteranom gatunku — to zdanie musiało się pojawić, gdyż jedynie inne przychodzące mi

na myśl to — „Flight Sim” ujrzał wreszcie niebo (i to piękne niebo, renderowane w trybie SVGA). Jeśli nie umiesz latać, to przynajmniej podziwiał widoki.

Jednak w „Symulatorze” Microsoftu nie są ważne ewolucje powietrzne, podziwianie wyżej wymienionych widoków czy

walka powietrzna. Nie, „Flight Sim” to najbardziej realistyczny symulator LOTU. Nic więcej nie trzeba. Jeżeli lubicie latać, to program ten nigdy nie zejdzie z przyszłowiej tapety. Nie ma tu konkretnych zadań do wykonania. Wystarczy jedynie zasiąść za sterami ulubionej maszyny, wybrać lotnisko, na które chcemy się wybrać, poprosić wieżę o pozwolenie na start i lecieć gdzie dusza zapagnie. Nie bez znaczenia jest tu fakt, że wszystkie wartości meteorologiczne (tj. prędkość wiatru, gęstość chmur czy porę roku) można dowolnie regulować. Pozwala to na zabawę z samym sobą w stylu — lądowanie na lotnisku Orly pod Paryżem przy zerowej widoczności i huraganie. Obok Windows „Flight Sim” jest jedynym programem, który utrzymuje wizerunek firmy Microsoft na tak wysokim poziomie. Jest o wiele bardziej rozrywkowy niż pakiet Office, a co najmniej tak samo wyrafinowany i elastyczny. Ładne pudełko, podobne do wszystkich innych opakowań Microsoftu, można włożyć w pracy pomiędzy pudełko od Windows i Excela i będzie wyglądało na tyle profesjonalnie, że szef nie będzie się czeplił. Profesjonalny jest zresztą sam program, który jak mniemam nigdy się nie zestarzeje. Można go używać w nieskończoność i być może to jest właśnie tajemnica „Flight Sim”. Wiele lat temu program ten stał się matką wszystkich symulatorów. Dzisiaj nadal nie ginie wśród wszystkich „latających” gier dostępnych na rynku. Mamuska żyje!

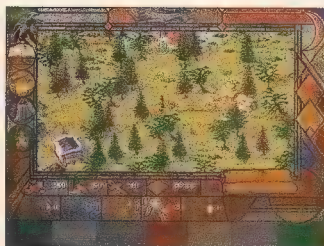
Grześ

**Grafika 92% Grywalność 90%
Oryginalność 80% Dźwięk 75%**

„Flight Sim” daje dużo radości początkującym lotnikom, a także weteranom gatunku.

WERDYKT

90%

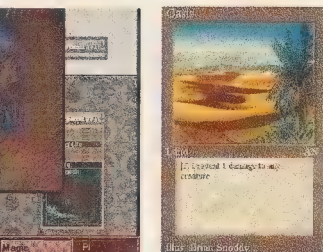
Magic: The Gathering

„Magic: The Gathering” to już legenda kartanych systemów role-playing. Gra, wymyślona przez Richarda Garfielda, zdobyła sobie rzeszę miłośników, żeby nie powiedzieć fanatyków i zaczyna stanowić poważną konkurencję dla tradycyjnych systemów RPG, jak AD&D czy Warhammer.

Szacuje się, że na świecie sprzedano już ponad 2 miliardy kart w kilkudziesięciu wersjach językowych. Samo to może świadczyć o popularności gry. Co więcej, sukces „MTG” sprawił, że jak grzyby po deszczu zaczęły powstawać nowe systemy, jak np. popularny u nas „Doom Trooper”, „Star Wars”, „Rage”, „Guardians” czy też „X-Files”. Karty, szczególnie te z „Magic”, nie tylko zresztą dostarczają rozrywki, ale stały się przedmiotem kolekcjonerstwa, a nawet lokatą kapitału — ceny niektórych kart sięgają kilkudziesięciu, a w skrajnych przypadkach nawet kilkuset dolarów (jak np. legendarny Black Lotus). Gra w „Magic: The Gathering” może też przynosić niemałe dochody, gdyż pule nagród w prestiżowych turniejach sięgają nawet kilkuset tysięcy dolarów.

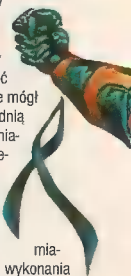
Świat, w który wchodzimy dzięki kartom „MTG”, jest najbardziej rozbudowany ze wszystkich „kartanych” światów, mając już swoją historię, mitologię, złożoną geografię i bogatą kolekcję zamieszkujących

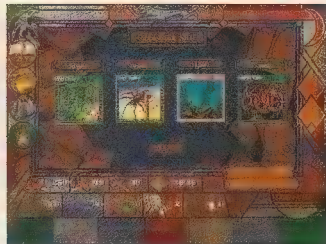
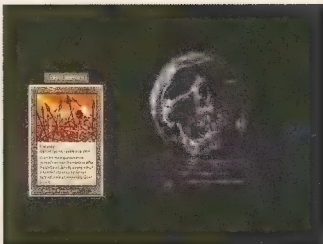
go ras i stworów. Doczekał się również serii książek i zbiorów opowiadań. A teraz, po wielu miesiącach wyekwipowania i nerwowego obgryzania paznokci, marny wreszcie nie jedną, a dwie gry oparte na „MTG”. O ile jednak produkt firmy Acclaim pod tytułem „Magic: The Gathering Battlemage” okazał się raczej nieporozumieniem, to firma MicroProse stanęła na wysokości zadania i jej „Magic: The Gathering” (bez żadnych zbędnych dodatków w tytule) ma szansę każdego komputeryzowanego planeswalkera (tak nazywają siebie wędrujący po krainach Dominii czarnodzieje) wprowadzić w stan nirwany (mimo kilku wad, o których

INFO	
Wydawca:	MicroProse
Producent:	MicroProse
Data wydania:	Tel.
Cena:	Tel.
Dystrybucja:	IPS
Platforma:	PC
Wymagania Techniczne:	486DX2
	SVGA, 1MB RAM, 2x CD-ROM, Windows

później). Komputerowa wersja „MTG” hołduje modnej ostatnimi czasy zasadzie „trzy w jednym”. I tak oto po zainstalowaniu gry na naszym zubożonym o ponad 90 MB twardzieliu znaleźliśmy trzy niezależne moduły. Najważniejszy z nich to Shandalar, czyli strategiczna przygodówka rozgrywająca się w magicznej krainie o tej samej nazwie. Celem gry jest pokonanie pięciu magów, z których każdy chce zdobyć taką moc, która pozwoli mu na rzućnię Czarui Władzy (Spell of Dominion), mającego uwolnić potężnego Arzakona, który z kolei będzie mógł przejąć władzę nad krainą. Odpowiednią moc można zdobyć zajmując kolejne miasta i naszym zadaniem jest w tym przeszkodzić. Mając to na uwadze, wyruszamy w podróż po Shandalarze, gdzie czekają nas liczne boje ze sługami potężnych magów. W naszych wędrowkach co krok natrafiamy na wioski i miasta, w których możemy podejmować się wykonaniu różnorodnych misji, za które zostaniemy nagrodzeni kartami, amuletami bądź pożywnymi czarami. Możemy również kupować i sprzedawać karty, zaopatrywać się w konieczny do naszych wędrowek prowiant i zdobywać cenne informacje, a także składać naszą magiczną talię, przy pomocy której tocymy pojedynki. W naszych wędrowkach możemy również natrafić na miejsca ukryte, jak np. ruiny, podziemia, cmentarzyska, często strzeżone przez różne maści stwory, ale które mogą dostarczyć nam szczególnie cennych kart czy czarów. W naszych poczynaniach przeszkadzają nam oczywiście szudy pięciu magów, wyzywając nas na pojedynki. Czasami możemy uniknąć walki, płacąc odpowiedniej wysokości okup lub odpowiadając na zagadki. Stawką każdego pojedynku jest losowo wybrana z naszej talii karta, którą w przypadku przegranej bezpowrotnie tracimy. Wygrywając poje-

ring

dynek możemy wybrać, czy od pokonanego stwora chcemy karty czy też zadowolimy się informacjami na temat miejsc, które warto spenetrować. W dodatku niektóre stwory w razie przegranej nagrodzą nas dodatkowymi punktami życia czy też jakąś magiczną umiejętnością. Oprócz tego pokonanie każdego stwora powoduje, że kontrolujący go mag traci swoją energię życiową. Każdego z magów możemy również pokonać w bezpośrednim starciu, atakując należący do niego zamek, ale decydując się na ten krok musimy mieć albo bardzo mocną talię, albo dużo szczęścia, gdyż magowie z reguły mają dużo więcej punktów życia od nas. Po zwyciężeniu wszystkich magów stajemy do pojedynku z Arzakiem.

Drugim modulem gry jest Pojedynek czyli Duel. Przypadnie on zapewnia do gustu wytrawnym graczom w „MtG”, gdyż będąc do-
powie- kładnym od-

dnikiem typowego pojedynku nowego, gdzie za przeciwnika służy komputer, daje nam możliwość dziania „w praniu” złożonej tali. Nasz przeciwnik dysponuje kilkudziesięciu przygotowanych przez nas autorów programu tali, ale wnieść przydzielić mu talię na przez nas.

Do edycji tali służy nazwie Deck Builder, czyli mamy wszystkie edycji plus 15 kart z edycji i 15 kart specjalnie wersji Deck Buildera. Nam trów, niezwyk-
cych

karcia-
ży nam
spraw-
przez nas
nuje jedną
nych przez
możemy róż-
przygotowa-

nam moduł o
gdzie do dyspo-
karty czwartej
wcześniejszych
przygotowanych
dla komputerowej

„MtG”,
der udo-
szereg fil-
le ułatwiają-
proces konstruowa-
nia tali, poczynając
od wyboru kolorów i ty-
pów kart, po specjalne
umiejętności i siłę oraz od-
porność.

Po-
czątkujących adeptów ma-
gii z pe-
wnością uciechy obecność
na krążku tzw. tutoriala, który jest zestawem 15
filmików-lekcji, gdzie dwoje magów krok po kroku
objasnia nam tajniki i zasady gry. Filmy są na-
prawdę świetne, chociaż bez znajomości angielskiego
nie na wiele się przydadzą. Całości dopełnia
starannie wydany podręcznik, który można
również potraktować jako instrukcję gry w
prawdziwe karty, a w którym oprócz opisu
znajdziemy również wskazówki i podpowie-
dzi nie do pogardzenia dla osób wcześniej
mających już kontakt z „MtG”.

Przyszła teraz pora na ocenę. Czy
„Magic” MicroProse to jest to, na
co czekały rzesze „karcia-
rzy”? Niewątpliwie tak.
Widać, że firma bar-
dzo poważnie po-
desza do za-

gadnienia. Grafika stoi na bardzo wysokim po-
ziomie, a i inteligencja komputerowego przeciwnika
jest zupełnie przyzwoita (jednak w starciu z „zawo-
dowcem” komputer jest bez szans). Tym niemniej
nie można nie wspomnieć o kilku niedociąg-
niach. Podstawowa wada, to brak możliwości gry po
sieci, tak więc na razie wirtualne pojedynki pozostają
jedynie na kilka marzeń. Inna rzecz, która nieco
mnie irytowała, to zbyt duża (moim zdaniem) liczba
stworów przypadających na centymetr kwadratowy
krainy Shandalar. Po prostu, po pewnym czasie
trudno ruszyć się w jakąkolwiek stronę, by nie na-
tknąć się na kilka stworów, co zmusza nas do ciąg-
łego pojedynkowania się. Gra chodzi w Windows
95, czego efektem jest zdecydowany brak żwawo-
ści, szczególnie w wyższych rozdzielczościach
(maksymalna to 1024 na 768). Na koniec więc op-
tymistyczna. MicroProse zapowiada już rozszerze-
nia, zawierające karty, które ukazywały się już po 4
Edycji, czyli „Ice Age”, „Alliances” i „Mirage”.

Niech Mana będzie z Wami!

Jacek Mackiewicz

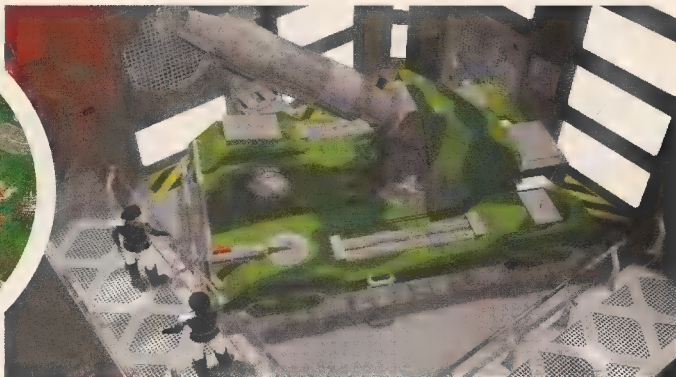
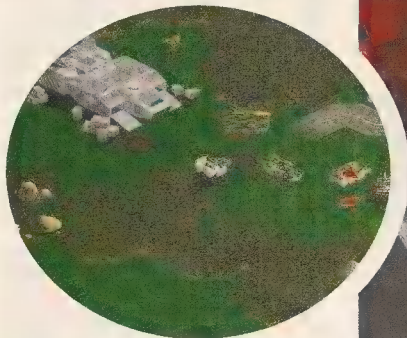

Grafika 82% Grywalność 85%
Oryginalność 90% Dźwięk 50%

Dośkonale konwersja gry karcianej, wykonana z
dużą dozą dokładności.

WERDYKT

85%

Fallen Haven

W wieku XXIII kolonizacja nowych planet stała się warunkiem przetrwania Cywilizacji Ziemi. Ten sam czynnik warunkuje dalsze istnienie Cywilizacji Tauran z Kasjopei. Przypadek zrzucił, że obydwie cywilizacje będą rywalizowały o kolonizację nowoodkrytej planety New Haven. To wystarczy, aby stała się ona obiektem krwawych zmagani dwóch kosmicznych potęg.

Rywalizacja kosmicznych cywilizacji w grach strategicznych to dość wysłużony temat. Przypomina on nieco znoszone ubranie. Jest trochę wytarte i niezbyt modne, aby nadal zwracać uwagę. Jednocześnie jest jeszcze zbyt mocne, aby je wyrzucić! Niemodne ubranie możemy – niewiele ryzykując – przekazać krawcowi do przeróbki. W grach komputerowych manipulacja tematem jest bardziej ryzykowna. Tu zawsze idzie o duże pieniądze. Wysłużony temat kosmicznej konkwisty „przerabiali” i powielali ostatnio wielu wydawców gier strategicznych. Niestety, często z miernym efektem. Ale w wydawnictwie Interactive Magic zapewne lubią ryzyko. Niedawno podjęto tam

INFO	
Wydawca:	Interactive Magic
Producent:	Micomex
Data wydania:	Już jest
Cena:	145.00
Dystrybucja:	Marksoft
Platforma:	PC
Wymagania Techniczne:	486DX2 SVGA, 16MB RAM, 2xCD-ROM, Win95

kolejny temat „kosmicznej kolonizacji”, tworząc grę „Fallen Haven”. Autorzy scenariusza i programiści z Micomexu sprawili tym razem fanom strategii miłą nie-

spodziankę! O grze „Fallen Haven” można napisać, że udało się. Stwarza nastrój, angażuje i dotrzymuje podstawowych reguł swego gatunku.

Legenda gry jest banalna. W XXIII wieku Ziemia nie odkryli w odległym układzie gwiazdowym nową planetę. Nazwali ją New Haven. Był to glob, jak gdyby z sennego marzenia kosmonauty! Posiadał ziemską atmosferę i przyjazny klimat. Był zasobny w minerały. Jak gdyby tego nie dość – nowoodkryta planeta była

niezamieszka. Ziemianie natychmiast przystąpili do jej kolonizacji! Niestety na planetę New Haven ostrzyla sobie także kosmiczne kty cywilizacja Tauran z Kasjopeli. Przypadek sprawił, że Tauranie uznali ludzi za swych wrogów nr 1. Przed laty przechycili ziemską bezzałogową sondę kosmiczną. Zaczęli ją niezwłocznie płaćdować. Stos atomowy sondy nie wytrzymał tego i eksplodował. Razem z taurafską księżycową bazą i jej załogą. Od tego momentu obie cywilizacje starały się schodzić sobie z drogi. Było tak, aż do czasu konfrontacji obu ras na New Haven. Od początku wiadomo było, że nikt tam nie popuści i nastaną wielkie kosmiczne jatki.

Opcje gry

Gry rozpoczynamy od wyboru rasy, stopnia trudności i ustalenia nazwy kolonii. Następnie gra umożliwia Ci kolejny wybór: dowodzenie siłami Ziemian bądź Tauran. Potem trzeba wybrać jedną z dwóch rodzajów kampanii. W kampanii „Fallen Haven” obie strony zaczynają od zera, mając do dyspozycji tylko po jednej prowincji-bazie. Obydwie bazy są rozdzielone prowincjami neutralnymi. W kampanii The Last Hope startujesz w warunkach skrajnie niekorzy-

nuklearne. Z budowli wypada wymienić wielkie kompleksy forteczne, fabryki zbrojeniowe, elektrownie, radary i silosy raketowe. Powierzchnia planety jest podzielona na 15 prowincji, o różnorodnej topografii i strefach klimatycznych. Gra przebiega w klasycznym układzie tur i zawiera dwa główne wątki: strategiczny i ekonomiczny. Oba wątki są ściśle powiązane. Tylko dobre wyniki ekonomiczne umożliwiają rozbudowę sił bojowych. Jedyne zwycięstwa w kolejnych bitwach są premiowane bonusami ekonomicznymi i rozwojem technologicznym. Jedyne posiadanie nowych technologii udostępnia produkcję nowych, coraz skuteczniejszych broni. Rozbudowa sił zbrojnych i gospodarki prowadzona jest w trybie tur strategicznych. Walki toczone są w fazach taktycznych. Celem walki jest totalne zniszczenie sił przeciwnika i zapanowanie nad jego obiektami we wszystkich prowincjach planety. Przeciwnik dysponuje całą planetą, z wyjątkiem Twojej prowincji-bazy. Obie cywilizacje dysponują futurystyczną techniką wojenną. Jej środki to różnorakie pojazdy pancerne, artyleria stacjonarna i samobieżna, poduszkiowce, gunshipy i rakiet

nety Haven. Gra wykorzystuje wyłącznie tryb SVGA. Grafika SVGA gry jest w sumie udana, choć nie bez wad. Krajobrazy niektórych prowincji są zbyt ciemne i wymagają podkręcenia jasności monitora prawie na „maxa”. Dobre jest zróżnicowanie rysunku jednostek bojowych i obiektów obydwu walczących stron. Wyklucza to popełnianie pomyłek w grze. Podsumowując — interesująca grafika współtworzy nastrojowy klimat gry. Animacja jednostek bojowych jest niewyszukana, lecz do zaakceptowania. Przewijanie ekranu — bez zastrzeżeń. Gra zawiera ilustrowaną encyklopedię świata Haven. Warto się z nią dobrze zapoznać, jeszcze przed podjęciem gry. Strona audio jest bez zastrzeżeń. Dotyczy to zarówno efektów FX jak i bogatego doboru towarzyszącej grze muzyki. Myślę, że „Fallen Haven” zadowolili wielu fanów strategii.

Reset

Grafika 86% Grywalność 82%
Oryginalność 83% Dźwięk 90%

Gra jest dowodem, że nadal możliwe jest nowe i ciekawe przedstawienie starego tematu rywalizacji kosmicznych ras.

WERDYKT

83%

1939

Upływ czasu i wydarzenia najnowszej historii Polski zacierają stopniowo w pamięci ludzkiej dzieje napaści wojsk Hitlera na Polskę w 1939 roku. Dotyczy to zwłaszcza młodych. Nowa polska gra strategiczna „1939” podejmuje próbę przypomnienia tych wydarzeń.

INFO

Wydawca:	H.O. User
Producent:	Michał Imiołek
Data wydania:	Już jest
Cena:	39.99
Dystrybucja:	H.O. User
Platforma:	PC
Wymagania Techniczne:	286
	VGA, 1 MB RAM

Cieszę się, gdy do moich rąk trafia nowa polska gra. Najnowszy rodzimy produkt podejmuje próbę przybliżenia fragmentu dzieł ojczystych i jest wydany w konwencji gry strategicznej. Mowa o grze „1939”, autorstwa Michała Imiołka, zajmującej się owianą już legendą Kampanią Wrześniową. Pierwsza polska „stra-

tegia” o kampanii wrześniowej 1939. Wybór tego właśnie tematu sprawia, że mniej istotna staje się wyraża sierniejszość grafiki i ścieżki dźwiękowej gry. Widać od razu, że mamy do czynienia z dziełem pionierskim, z pracą od „podstaw”. Trzeba jednak uwzględnić, że skromność obrazu gry wymusił na jej twórcy brak dysponowania odpowiednimi środkami i technikami profesjonalnego oprogramowania. Ale nie zapominajmy, że młody adept sztuki programowania gier musi od czegoś zacząć. Właściwie będzie tu przypomnienie, że twórcy komputera i systemu Apple zaczęli od pracy w garażu, mając za podstawowy posiłek — jedno jabłuszko na dwóch! Powróćmy do tytułu gry — „1939”. Ta data jest zapisana głęboko w polskiej pamięci. Właśnie w dniu 1 września 1939 wojska III Rzeszy napadły zdradziecko, bez wypowiedzenia wojny na Polskę. Tak rozpoczęła się II Wojna Światowa, która trwała pięć lat i pochłonęła dziesiątki

milionów ofiar. Myślę, że dobrze stało się, iż Michał Imiołek ambitnie podjął ten temat w formie gry strategicznej. „1939” trafi „pod komputerowe strzechy” i przybliży ten dramatyczny fragment dzieł ojczystych. Dobrze będzie, jeśli kampania wrześniowa stanie się przez tę grę dla wielu mniej abstrakcyjna, niż na przykład przeprawa słoń armii Hannibala przez Alpy. To oczywiście, że gra „1939” nie obejmuje całej, trwającej 30 dni kampanii wrześniowej. Autor koncentruje się zaledwie na kilku jej epizodach i serwuje 7 scenariuszy historycznych. Wprowadza dodatkowo pięć fikcyjnych scenariuszy. Zapewne pragnął wyeksponować przykłady ciekawszych wariantów taktycznych walki. Myślę, że niektóre z nich mogły się — w niewielkiej skali — rzeczywiście wydarzyć w 1939 roku, jako że „życia nie przewidywać”. Być może powstanie kiedyś dodatkowy scenery-disk, z kolejnymi epizodami wrześniowej kampanii. Interfejs sterowania grą „1939” jest na tyle oryginalny co i skuteczny. Kończąc recenzję pozwalam sobie zachęcić Autora „1939” do opracowania udoskonalonej wersji tej gry. Chodzi o to, ażeby grafika VGA dawała rysunek jednostek wojskowych tej jakości, co np. gra „Polanie”, a ścieżka dźwiękowa „1939” została przerzucona z „beepera” na kartę SoundBlaster. Wtedy zadowolenie z gry i jej sprzedaż, odpowiednio wzrosną.

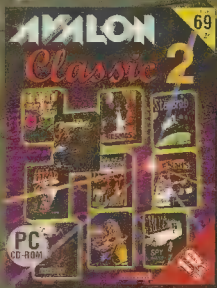
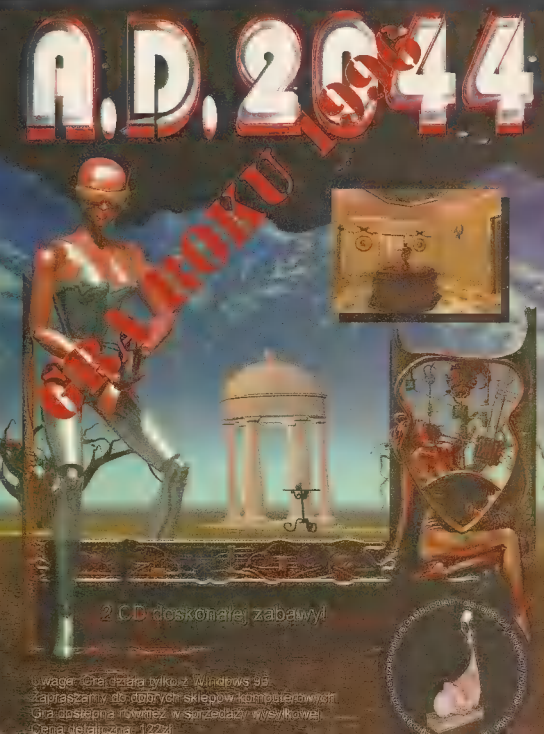
Reset

**Grafika 30% Grywalność 75%
Oryginalność 60% Dźwięk 10%**

Produkt polski. Rzetelnie przedstawiony temat kampanii wrześniowej jest podstawową wartością gry.

WERDYKT

40%

Gry dostępne we wszystkich dobrych sklepach komputerowych oraz w sprzedaży internetowej. Cena detaliczna 69 zł. Zestawy dostępne tylko w Gd.

LK-AVILON
skt. 0004 69
39.99 39.99

INFO

Wydawca:	UK Gold
Producent:	UK Gold
Data wydania:	Już jest
Cena:	79.00
Dystrybucja:	CD-Projekt
Platforma:	PC
Wymagania Techniczne:	85MHz
	VGA, 1MB RAM, 2xCD-ROM, 50

Dla tych fanów, którzy zaliczyli już wszystkie poziomy dla Allied i Czerwonych w grze „RA” oraz dla GDI i NOD w grze „C&C” – świta nadzieja! Wydawnictwo UK Gold zebrało dla nich łącznie ponad 1300 poziomów dodatkowych do tych gier oraz liczne patche, cheaty i ciekawe edytory.

Are You Ready & Alert

Fani gier „Red Alert” i „Command & Conquer” ani objęli się, kiedy zaliczyli już wszystkie misje. Ponieważ dobrego nigdy za wiele – najobrotniejsi z nich i mający dostęp do Internetu, zaczęli samą ściągać dodatkowe shareware'owe poziomy do tych gier. Dziś mam dobrą wiadomość dla tych wszystkich, którzy nie posiadają takich możliwości. Oto wydawnictwo United Kingdom Gold zebrało zewsząd najwartościowsze z tych shareware'owych extra-poziomów i wydało je na jednym kompaktce. Dysk nosi tytuł „Are You Ready & Alert?” i zawiera: 1000 dodatkowych poziomów do gry „Red Alert” oraz liczne patche i dwa edytory. Starej gwardii nie trzeba tłumaczyć, co zawierają te trzy obcojęzyczne pojęcia. „Pampersom” trzeba jednak podpowiedzieć, że są to różnorodne programiki, które „wszczepia” się na twardym dysku do zainstalowanych firmowych gier, uzyskując dzięki nim często oszałamiające i wspaniałe, nowe możliwości. O tych możliwościach napiszę jeszcze nieco niżej. Oprócz tego, na kompaktce w formie „bezpłatnego bonusu” (to taki chwyt reklamowy wydawcy) znajduje się 300 dodatkowych poziomów do gry „Command & Conquer” oraz 80 dość nowych gier uruchamianych pod DOS-em lub Windows 95. Oczywiście te wszystkie pozycje są również produktami shareware. Aby wszystko dla wszystkich było jasne – trzeba powiedzieć, że na dysku „Are You Ready & Alert?” nie znajdziecie firmowych „Red Alert” i „Command & Conquer”. Aby te dodatkowe poziomy uruchomić, trzeba te gry już posiadać lub je zakupić osobno. Kilka informacji o dodatkowych poziomach. Zostały one opracowane przez kilkunastu fanatyków tych gier z całego świata, którzy dysponowali odpowiednimi edytorami i wiedzieli jak to zrobić. Atrakcyj-

ność dodatkowych poziomów jest dość zróżnicowana – od bardzo dobrych, do „takich sobie”. Niektóre z nich dorównują najlepszym poziomom firmowym, jednak wiele zapewnia zupełnie niezłą zabawę. Dodatkowe poziomy są opracowane tak dla opcji „single player”, jak i „multi player”. Niestety, nie ma wyraźnych i jednolitych oznaczeń, do jakich z tych opcji konkretny dodatkowy poziom należy. Trzeba to wyczytać z załączonych do nich plików txt lub samemu wypróbować to w praktycznej grze. Instalacja nowych poziomów nie jest skomplikowana. W przypadku gry „Red Alert” trzeba przekopiować jedną lub więcej wybranych map (z rozszerzeniem mpr) z dysku „Ready & Alert” do katalogu zainstalowanej na twardym dysku gry „Red Alert”. Potem uruchamiamy grę, wybieramy opcję multiplayer, a wewnątrz niej opcję skirmish. Odszukujemy wybraną mapę, klikamy na niej i potem na opcję OK. Niestety w grze „Red Alert” opcja multiplayer nie posiada funkcji zapisu stanu gry – a szkoda!

W przypadku gry „Command & Conquer” – kopiujemy również wybrany poziom z dysku „Ready & Alert” do katalogu gry zainstalowanej na HD. Potem

uruchamiamy grę, wybieramy opcję load mission, wyszukujemy wybrany nowy poziom i uruchamiamy misję. Teraz powróć do załączonych na dysku „różności”, czyli do cheatów, patchy i edytorów. Warto zadać sobie nieco trudu i nauczyć się stosować. Dzięki nim możemy dokonać rzeczy wspaniałych! Podam jeden mały przykład wybrany z setek możliwości. Wszyscy znamy z „RA” i „C&C” skromny i mały pojazd APC – opancerzony transporter piechoty. Uzbrojenie ma słabe, zaledwie lekki karabin maszynowy. Dzięki jednemu z edytorów możemy go znakomicie wyposażać wg. listy następującego wyboru: bazooka, miotacz płomieni, rakiety SAM, cewka Tesli, działka przeciwlotnicze, działka 75 lub 105 mm, działka przemontowane z wień działowych, wyrzutnie pocisków napalmowych i ... wiele, innych. Ci, którzy lubią coś extra, mogą jako jedną z broni wszczepić do APS-a: zdolność uzdrawiania pojedynczych (lub całych grup) żołnierzy, wyrzucanie ręcznych granatów lub strzelania z Colta 45. Mamy także możliwości zwielokrotnienia szybkości w „dochodzeniu do zdrowia” czołgów Mamutów, operowanie nieograniczoną kasą lub nieśmiertelność pojazdów czy żołnierzy. Inna sprawa, że gra wtedy szybko staje się... mało ciekawa!

Dodatkowe 80 gier shareware, można określić krótko: mała rzecz, a cieszy!

Reset

**Grafika 75% Grywalność 72%
Oryginalność 60% Dźwięk 70%**

Atrakcyjność dodatkowych poziomów jest zróżnicowana – od bardzo dobrych, do „takich sobie”. Instalacja poziomów łatwa.

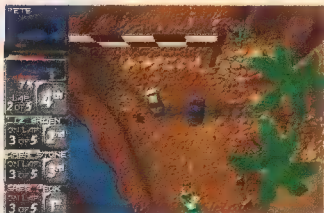
WERDYKT

70%

INFO

Wydawca: GT Interactive
 Producent: Remedy/Apogee
 Data wydania: Już jest
 Cena: 145.00
 Dystrybucja: IPS/Licom
 Platforma: PC
 Wymagania Techniczne: 486DX2
 SVGA, 1MB RAM, 2xCD-ROM, SB/GUS

nu. W najlepszej lidze nawet nie masz czego szukać, ale w najslabszej, w wyścigach z podobnymi Twemu gratami, czemu nie? Powoli zaczynasz zdobywać pierwsze miejsca, kasę oraz punkty, co pozwoli Ci na rozbudowę bolidu. W sklepie można ulepszyć silnik, opony i wyreperować uszkodzenia. Dodatkowo do zakupienia są miny (jako specjalna niespodzianka dla pędzących za Tobą przeciwników), paliwo rakietowe i nabijane kolcami zderzaki. Wielbiciele rywalizacji nie-fair z pewnością zdecydują się na wynajęcie sabotażysty, który skutecznie uszkodzi pojazd przeciwni-

Death Rally

Małe, resorakowe samochodziki, ścigające się z zawrotną prędkością po murem popłatanych torach. Czy myśm tego przypadkiem już nie przerabiali?

Oczywiście, że tak. Gry wyścigowe z widokiem „z góry” zawsze cieszyły się popularnością wśród graczy. Cechowała je przede wszystkim prostota, bajerancтво graficzne i duża grywalność. Klasykiem i kultowym wzorcem gatunku jest oczywiście „Micro Machines”. Codemasters wypuściło właśnie trzecią część tego programu, tym razem z kopiającą, w pełni trójwymiarową grafiką. Tymczasem i inne firmy starają się dorzucić swoje trzy grosze w tej sprawie. Naturalnie bohater tego tekstu, najnowsza produkcja Apogee, zatytułowana „Death Rally”, spełnia wszystkie wymienione wyżej warunki.

Po pierwsze — prostota. Fabuła tych wyścigów to majstersztyk bezkonceptyjności (antykonceptji?) — po prostu jej nie ma. Szanowny Graczu stajesz do walki o tytuł najlepszego kierowcy. Koniec, kropka. Powodzenia — odmaszerować. Zaczynasz, posiadając ledwo jeżdżącego grata, z procą zamiast karabi-

ka przed walką. W czasie samego wyścigu należy przede wszystkim uważać, aby nie był on naszym ostatnim. Tradycyjnie już, organizatorzy poskapiili pieniędzyków na sprzętaczki, więc po trasie porozwalane są różne przedmioty. Niektóre mogą się przydać (amunicja, dodatkowy szmal, turbo), inne wręcz przeciwnie (grzybek, po którego zebraniu ekran zaczyna kręcić się, jak światło po 6 piwach). Oczywiście nie musimy dodawać, że obowiązkowo musimy każdy wyścig wygrać. I tak interes się kręci. Jeżeli będziesz starczył dobry, mogą zgłosić się do Ciebie sponsorzy. Oferują ekstra pieniędzyków w zamian za pewne usługi — wyeliminowanie niewygodnego dla siebie osobnika czy przywiezienie z trasy jakiegś specjalnej przesyłki. Czasem też spłyną gotówka w nagrodę za bezwypadkową jazdę (żartuję) bądź też za wybie-

wszystkich oponentów (nie żartuję). Ciężko pracując i oszczędzając na każdym kroku uda Ci się w końcu kupić nowy, lepszy samochód i wystartować w mocniejszej lidze, gdzie mamona płynie jeszcze szerszym strumieniem, średnia życia jeszcze krótsza, a walka jest jeszcze brutalniejsza...

Warunek drugi udanej gry zręcznościowej, czyli dobra grafika, również został spełniony. Co prawda sam wyścig pokazany jest tylko w VGA, co stanowi już w tej chwili archaizm. Ale ten niedobór rekompensują nam dosyć fajne efekty świetlne (zaryzykuję nawet nazwanie tego light-sourciningiem) połączone z ciekawie wyglądającą renderowaną okolicą. Gracz może odnieść wrażenie autentycznego obserwowania wyścigu od góry, z pewnej odległości, bo lampy, rampy i inne przedmioty z otoczenia toru są trójwymiarowe. Za kod programu odpowiedzialni byli ludzie mający o tym dość duże pojęcie, o czym świadczy choćby fakt zawarcia na liście plac nazwisk związanych od lat z demo-sceną. Statyczne plansze, jakie oglądamy między wyścigami, cieszą oko ładnymi renderowanymi animacjami, przygotowanymi w SVGA. Portrety przeciwników załatują trochę modną ostatnio, mangową kreską. Wyłączając oczywiście „Duka Nuke'ema”, z którym też można się zmierzyć, a który, jak wiadomo, jest jedynym w swoim rodzaju. Oprawa jest po prostu O.K. Wszystkich sadystów ucieszy z pewnością fakt, że stojących przy trasie kibiców można przejeżdżać. Zostają po nich krwawe plamy, zaś nasze cztery kółka rysują potem na asfalcie twarzowy, czerwony szlaczek. Obrzydliwe, ale jakie fajowe. Na koniec punkt trzeci, czyli grywalność. No i tu też nie ma na co narzekać. Gierka raczej znudzić się nie zdąży, bo przejść ją można w jeden wieczór. Przeciwnicy są kompletnymi bezinteligentami, jeżdżą bez głowy i czegoś, co Amerykanie nazywają „balls”, więc ukończenie wszystkich tras na pierwszym miejscu to pestka. Drugi raz kończyć mi się jej nie chciało. Najbardziej żałuję, że twórcy nie dodali do gry trybu dla dwóch graczy na podzielonym ekranie, podobnego do tego z „Micro Machines”. Zasadniczy błąd, za który obniżam ocenę. Ten jeden wieczór z „Death Rally” spędziłem dość miło. Ale to chyba trochę za mało. Ogólnie rzecz biorąc — prośłutka zręcznościówka. Pograć można. Polecam szczególnie młodzież części widowni.

Piotr

Grafika 75% Grywalność 60%
Oryginalność 50% Dźwięk 70%

Typowa zręcznościówka. Prosta, efektowna i przyjemna gierka na jeden wieczór, która może się szczególnie spodobać dzieciakom.

WERDYKT

60%

Test Drive: Off Road

Zdyszany dźwigam olbrzymią skrzynkę z narzędziami. Chwilę później do garażu wnoszę wielkie sprężyny, a później wtaczam koła pożyczone z pobliskiego kombajnu. Co robię? Przebudowuję swego malucha w wersję terenową.

Firma Accolade jest dla wielbicieli komputerowych wyścigów mniej więcej tym samym, czym Id Software dla ludzi wyznających strzelaniny 3D. Pamiętacie jeszcze zapierającą dech w piersiach jazdę przy grafice karty EGA i entuzjastycznych buczeniach generowanych przez kartę dźwiękową „bzyczek”? Taki był „Test Drive”, jedna z moich pierwszych gierk wyścigowych. Ta trylogia zawsze uważana była za krok milowy w rozwoju gatunku. Ale jakoś ostatnio autorzy z Accolade długo milczeli, wydając produkty raczej średniej jakości. Jednak od kiedy firma trafiła pod skrzydła super giganta Eidos, ma szansę znów odzyskać utraconą pozycję na rynku. Ich najnowsza produkcja — „Test Drive: Off Road” — to wysiłek pozwalający nam zasiąść za kierownicą fantastycznych pojazdów, które od zawsze przyciągały łakomy wzrok kobiet (o tak — Mała). Mowa oczywiście o samochodach terenowych z napędem na cztery koła. W najnowszym „Test Drive” ścigamy się Jeepem Wranglerem (mój faworyt), Land Roverem Defender 90, Chevroletem K1500 Z71 oraz mgliście mi znanym Hummerem.

Menuy pozwalają nam rozpocząć zabawę w treningach, lidze kombinowanej (różne woziki po różnych trasach), bądź też lidze ściśle firmowej (czyli tylko wybrana marka pojazdów). W tej pierwszej mamy do zdobycia 6 pucharów, w drugiej zaś 4. Do wyboru zaś jest cztery wcześniej wspomniane pojazdy, plus bonusowe, dochodzące po zakończeniu danej ligi. Całość odbywa się na 12 różnych trasach, więc jak wi-

Wydawca:	Eidos
Producent:	Accolade
Data wydania:	11
Cena:	Tel.
Systemy:	Windows
Platforma:	386, PSX
Wymagania Techniczne:	486DX2
SVGA, 16MB RAM, 2xCD-ROM	

dać, nudzić się nie będziemy. Teraz to co najważniejsze, czyli oprawa. Łat, łał, miodzio. Na szybkim sprzęcie (zaznaczam, szybkim), w SVGA, gra prezentuje się wyśmienicie. Wszystkie tekstury dopieszczone są do granic możliwości, zaś efekt pikselowości zredukowano do minimum. Grafika jest w pełni trójwymiarowa, trasy są zbudowane przestrzennie (to znaczy raz jest wyżej, raz niżej, to się wspinamy na górki, to znowu skaczymy w powietrze) i z pomysłami. Czasem jedziemy po krawędzi wzniesienia, to znowu pędzimy wzdłuż torów kolejowych wąskim jarem, aby za chwilę po przewróconych pniach drzew zsunąć się gwałtownie kilka metrów niżej. Panuje całkowita dowolność tego, kądędy postanowimy dotrzeć do mety. Ważne jest jedynie, aby zaliczać po drodze wszystkie checkpointy. Oczywiście najlepiej jest podążać wzdłuż w miarę utwardzonej drogi, ale nierzadko udaje się skorzystać z jakiegoś skrótu. Co ciekawe, potrafią to zrobić także i nasi przeciwnicy, a z tym spotykam się w grach wyścigowych po raz pierwszy. Jazdę

możemy obserwować z 9 różnych ujęć kamery. Polecam szczególnie te bardziej oddalone. Tam czasem zdarza się, że rosnące przy trasie drzewa zasłaniają na chwilę widok — jak w prawdziwej transmisji telewizyjnej. Zabrakło mi tylko dwóch rzeczy — po pierwsze — otoczenie torów jest za bardzo sterylne. Dlaczego nie ma kibiców??? Ja chcę kibiców!!! Dlaczego w pojazdach nie ma kierownic, hej? Duchy czy co? Brakuje też trochę różnych tablic reklamowych etcetera. Znacznie lepiej rozwiązane to było w „Monster Truck Madness” z Microsoft, gdzie w okolicy stały helikoptery, karetki, a w pobliskim miasteczku znaleźć można było nawet stację benzynową, czy koryto na wodę przed stodołą (przykład ekstremalny). Bardzo kiepsko zostały także pokazane uszkodzenia pojazdów — po uderzeniu w coś z karoserii sypią się trójkąty, a na teksturze drzwi pojawia się lekkie zarysowanie. Ja nie wierzę, że po czołwce z drzewem (po skoku), jedynie lakier delikatnie się zadrapie. A w ogóle to w „Test Drive Off Road” szwankuje realizm. To bardziej wysięgi zręcznościowe niż symulator. Nie zauważyłem na przykład wręcz obowiązkowego ostatnio warsztatu, gdzie można wyregulować przełożenie skrzyni biegów, czy twardość zawieszania. Rozumiem, że autorzy postawili na rozrywkowość swego produktu, i wcale nie mam im tego za złe, bo miodność gierki aż kłuje w oczy. Tylko po co całe to gadanie o procedurach w czasie rzeczywistym, liczących interakcji

podwozia z podłożem, dbałości o osiągi techniczne, bla bla bla bla bla? O oprawie dźwiękowej pisałem, ale nie będę, należy przekonać się samemu. Wszelkie efekty są bardzo ciekawe i odpowiednie dla tego typu wyścigów. Zwracam tylko uwagę na muzykę, przygotowaną przez grupę Gravity Kills, która faktycznie po prostu kilis.

Cóż, wypada mi jedynie polecić Wam najnowszy produkt Accolade (obok mnie stoi Dystrybutor z nalożoną splotką, więc czy mam inne wyjście? — zartuję o korsi). Ta gierka zachwyciła mnie swym wykonaniem, a grywalność nie pozwoliła wstać od monitora aż do czasu odcięcia przez moją mamusię prądu (po trzech dniach zażądała kategorycznie, abym coś zjadł). I znowu wystawiam wysoka notę. A tak bardzo chciałem się do czegoś przyczepić. Faktem jest jednak, że „Test Drive Off Road” wyprzedza konkurencję w postaci bardzo dobrego „Monster Truck Madness” o co najmniej o jedno okrażenie, zaś kiepskie „Hardcore 4x4” zostawia daleko w tyle. **Piotres**

Grafika 85% Grywalność 90%
Oryginalność 50% Dźwięk 85%

Znakomita grafika i dźwięk oraz grywalność sprawiają, że jest to gierka, którą po prostu musisz mieć. Musisz też mieć P166.

WERDYKT

86%

Reloaded

Magpie, The Consumer, Butch, Cap'n Hands, Mamma to największe świry w Wszechświecie, których religią, hobby oraz rozrywką jest zabijanie wszystkiego co się rusza. Może się do nich przyłączyć?

Najpierw była kosolowa gierka „Loaded”. W Europie przyjęto ją bez przesadnego entuzjazmu, zaś „krwistość” i niczym nie skrepowana przemoc w niej się pojawiająca stała się powodem zakazania sprzedaży tej gry m.in. w Niemczech. Za to Ameryka oszalała na punkcie tej „rozwalanki” co stało się wystarczającym powodem dla autorów do kontynuacji tego tytułu. Tak więc powstała „Reloaded”, jeszcze bardziej „krwawa” od swego pierwowzoru. Gra doczekała się też wersji pecetowej, którą to właśnie poniżej recenzuję.

„Reloaded” kontynuuje fabułę przerwana w części pierwszej. Otóż niejaki FUB (super złoczyńca?), którego wszyscy chcieli zabić, ucieka przed prześladowcami (co prawda tylko jako mózg, ale dobre i to) i trafia na planetę zamieszkałą przez zdegenerowanych artystów. Szybko opanowuje ciało oraz umysł jednego z nich i już jako C.H.E.B. wprowadza w życie wszelkie okropności, jakie tylko przyjdą mu do głowy. Przeciwno niemu występują wyżej wymienione sympatyczne osoby, właściwie nie wiadomo dokładnie z jakiego powodu. W każdym razie to właśnie Ty Graczu będziesz kierował poczynaniami jednej z nich.

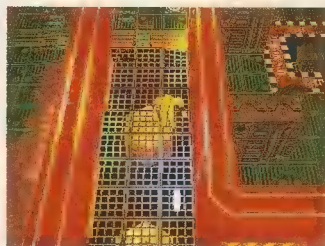
„Reloaded” to doskonały przykład tego, co może zaoferować nam konsola: mnóstwo strzelania, mało myślenia i odtłota grafika! Naprawdę, to co widać na ekranie PC niewiele odbiega od jakości konsolowej. Szczególnie jeżeli gramy w trybie wysokiej rozdzielczości. Niestety, jej grywalność można właściwie ocenić dopiero na komputerze klasy Pentium i to dość szybko. Na słabszym sprzęcie „Reloaded” będzie chodził, ale wtedy musimy zrezygnować ze wszystkich „bajerów” i zadowolić się rozdzielczością 320x200 i 256 kolorami. Wszystko się będzie poruszało nawet dość szybko, ale pikseloza jest taka, że momentami trudno odróżnić postać bohatera od podłoża. Gra stylem przypomina „Hulkę”, tylko w rzucie izometrycznym. Doskonale ukazano trójwymiarowość pola akcji. Niestety beznadziejnie przygotowana „odgłosy”: coś jakby jęki puszczane w coraz wolniejszym tempie, po prostu dno! Sytuację dźwiękową ratuje muzyka techno, szkoda tylko, że poszczególne motywy mało różnią się między sobą. W porównaniu z pierwszą częścią Autorzy rozwinęli sekwencje dzie-

Wydawca:	Gremlin
Producent:	Gremlin
Data wydania:	Już jest
Cena:	135.00
Dystrybucja:	IPS/Licomp
Platforma:	PC, PSX
Wymagania Techniczne:	Pentium 90
	SVGA, 16MB RAM, 2xCD-ROM, SB/6US

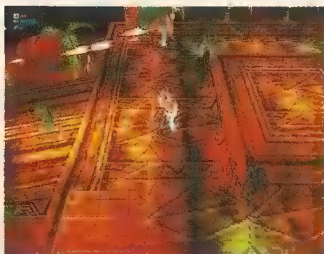

jące się na zewnątrz budynku. Jak na razie jednak bardziej podobają mi się te wewnętrzne pomieszczenia: o wiele więcej się tam dzieje i wzrasta poziom niebezpieczeństwa. Mimo że myślą przewodnią „Reloaded” jest rozwalanie wszystkiego, co się da, trzeba też pamiętać o zadaniach, których pomyślne wykonanie decyduje o ukończeniu misji. Nie są one co prawda specjalnie skomplikowane – ot choćby coś znaleźć i przynieść określonej osobie, która w zamian odda Ci przysługę, albo likwidacja bariery laserowej, aby móc dostać się do kosmicznego statku. Najczęściej muszę odszukać różne klucze i drogę w labiryncie pomieszczeń. Dlatego też warto korzystać z paneli informacji oraz próbować rozmawiać ze wszystkimi, którzy nie chcą Cię zabić. Zwracaj też uwagę na drzwi z sztyldami (nie są tylko graficzną ozdobą, ale prowadzą do nowych pomieszczeń) oraz teleporty. Kiedy trafisz w ślepią uliczkę, rozejrzyj się za wielkim zielonym kłosem – po rozważeniu go często okazuje się, że w środku jest winda.

Gra jest zabójczą dosłownie i w przenożni. Nie należy przesadnie angażować się w walkę. Jeśli chcesz przeżyć, musisz szybko się poruszać i skoncentrować na celu misji. Jeżeli za długo będziesz stał w jednym miejscu, to szybko otoczy Cię tłum nieprzyjaciół i jeszcze szybciej wykończy. Wróg potrafi nawet korzystać z różnych urządzeń, np. windy, żeby tylko znaleźć się blisko Ciebie. Rozbryzgane ciała na podłodze, to najczystszy widok, zaraz po promieniach laserowych i innych pociskach lecących w Twoją stronę. Gra ma dużo bezbrodziej brutalności, po prostu nie zastana-

wiamy się nad stosami trupów, bo tylko tak można przetrwać. Gracz może nawet być karany (obciąż punktów) jeżeli nie był dostatecznie bezwzględny w zabijaniu! Dlatego też jest to gra doskonała do „wyżycia” się po ciężkim dniu, ale tylko dla Graczy z właściwym zrozumieniem takich gier. Nie jest ona przeznaczona dla dzieci ani osób, które lubią być głupio agresywne nie tylko przed ekranem komputera. Już słyszę te śmiechy i protesty, że takie gadki, to do amerykańskich małolatów, a nie do nas. Nie twierdzę, że zaraz ktoś będzie latał z giewrą po ulicy, ale np. przedszkolak po takiej grze z o wiele mniejszymi oporami przyłączy koleżkę w nos za to, że ten pokazał mu język. Dodatkową atrakcją w „Reloaded” jest możliwość jednoczesnego grania dwóch osób. **Agnes**

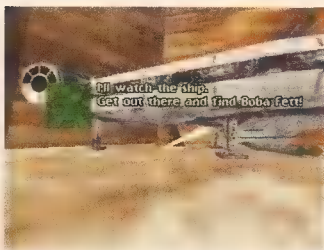

Grafika 95% Grywalność 80%
Oryginalność 60% Dźwięk 58%

Krwawa rozwalanka w pięknej oprawie graficznej. „Reloaded” jest doskonała dla wszystkich chcących odraować stresy.

WERDYKT

85%

Shadows of Empire

Natychmiast wstałem z kinowego fotela, gdy pojawiły się napisy końcowe. Gdy wracałem do domu, grzmiał mi w uszach dźwięk przelatujących Tie Fighterów, a przed oczami majaczyły obrazy walk. „Imperium Kontratakuje” jest jedyną częścią „Gwiezdnych Wojen”, w której rebelianci dostają w tubę. Zapraǳnęłem się zemścić. Jak się okazało, wystarczyło tylko włączyć „Shadows of the Empire”.

Szczerze mówiąc, zastanawiające jest to, w jaki sposób udało się Lucasowi zrealizować tak doskonały film. Trzy części „Star Wars” między siedemdziesiątym siódmym a osiemdziesiątym piątym rokiem przyniosły gigantyczne dochody. Teraz „Gwiezdni Wojownicy” karmi się młodsze pokolenie, a to za sprawą wersji specjalnej. Komputerowe adaptacje tej trylogii okazały się strzałem w dziesiątkę. „X-Wing” to zdecydowanie najdoskonalszy kosmiczny symulator jaki kiedykolwiek stworzono. „Dark Forces” omal nie zdezonizowało „Dooma”. „Rebel Assault” to doskonała zręcznościówka. A jak będzie wyglądało połączenie tych dwóch ostatnich tytułów? Tak jak „Shadows of the Empire”. Oczywiście na początku gry atakuje nas znane nam logo, a za chwilę przegrywa muzyka i zaczynają płynąć napisy w głąb ekranu. Już, co poniekąd mi wiarusom leżało, kręci się w oku. Ścisnęłam mocno pada, czekając na właściwe mięsko. Cholera, i znowu daje znać o sobie brak CD-ROM-u w Nintendo. Zamiast intra są statyczne obrazki. Nieważne, pozostaje nadzieja, że gra będzie wyglądała jak film. Ba! I nie zawiodłem się. To co zobaczyłem, przeszło moje oczekiwania. Pomyślałem, że jestem znowu w kinie. Tysiące kolorów odpowiednio dba o moje oczy, super płynna animacja opiekuję się zmysłami ruchu, a rewelacyjna muzyka pięści uszy. O rany! Tego było mi trzeba. „Shadows of the Empire” podzielono na dziesięć części. Odpowiednio zadbane o gracza, to też w każdym etapie mamy inny cel i rodzaj zabawy. Zaczynamy za sterami snowspeedera i tocymy walkę w obronie bazy rebeliantów na lodowej planecie Hoth. W drugim epizodzie akcja toczy się

z perspektywy pierwszej osoby, ała „Doom”. Musimy uciec z Echo Base. Kierujemy naszym bohaterem (Dashem) rozwalając Storm Trooperów (o tym marzyłem). Będziemy się jeszcze przedzierać przez pole asteroidów, zawitamy do imperialnego miasta, a na końcu stoczymy walkę o gwiazdny port Sky Hook. Oczywiście są lepsze części i gorsze. Najbardziej do gustu przypadły mi czę-

INFO	
Wydawca:	Nintendo
Producent:	LucasArts
Data wydania:	Już jest
Cena:	239.00
Dystrybucja:	Lucas Toys
Platforma:	N64
Wymagania Techniczne:	Standardowe

ści: pierwsza i ostatnia. Nie oznacza to, że pozostałe są cienie jak d... węża, ale też nie zachwycają, jak te wyżej wymienione.

**Grafika 88% Grywalność 789%
Originalność 60% Dźwięk 95%**

Jeśli podoba Ci się któraś z części „Rebel Assault”, to oszczędzaj. Fani „X-Wing” będą niestety trochę mniej ukontentowani.

WERDYKT

89%

3 Czaszki Tolteków

Przygodówkowy western na wesoło, czyli innymi słowy połączenie „Freddie Pharkasa” Sierry z „Monkey Island” LucasArtsu. Uczciwość kaže mi tu dodać, że niespecjalnie udane.

Rok 1866, Arizona, okolice miasteczka Big Town. Nasz bohater, kowboj Fenimore Filmore, o wyglądzie typowym dla „tego dobrego” tzn. biały koń, głupia gęba, dziwaczne ubranie, przemierza właśnie bezkresne równiny, gdy nagle natknął się na strzelaninę, w której trzech bandziorów, z podziwu godną wytrzymałością, usiłowało pozabawić życia zjadale broniącego się, starszego człowieka. Filmore bez chwili namysłu przyłącza się do zabawy i, korzystając z przewagi jaką daje mu zaskoczenie, przeplaszając bandytów. Starszy pan, Buck, w podjęcie za ocalenie życia, zdradza mu tajemnicę 3 złotych czaszek — klucza do skarbu Tolteków, po czym ginie po wypiciu piynu na porost włosów, który to nasz bohater, oczywiście całkowicie przypadkowo, podaje mu zamiast lekarstwa.

W ten oto sposób Fenimore zostaje sam na sam z sekretem i jedną ze złotych czaszek, odziedziczoną po zmarłym „na niestrawnosć” Bucku. Bardzo szybko też, a praktycznie to w ogóle bez namysłu, postanawia spełnić ostatnią wolę Bucka i odnaleźć skarb, co w sposób typowy dla wszystkich przygodówek wpłataje go w skomplikowaną intrygę z udziałem niebezpiecznych mnińców, szalonych wojskowych, rewolucjonistów, Apaczów i różnych innych indywiduów ze świata westernów rodem.

INFO	
Wydawca:	Warner Interactive
Producent:	Revistronic
Data wydania:	Już jest
Cena:	Tel.
Dystrybucja:	Optimus-Bis
Platforma:	PC
Wymagania Techniczne:	486DX2
SVGA, 8MB RAM, 2xCD-ROM, SB/GUS	

O oprawie graficzno-dźwiękowej gry można w zasadzie powiedzieć tylko tyle, że jest i to w miarę porządną, chociaż jak na dzisiejsze standardy, raczej ubogą.

Miłą niespodzianką sprawia za to grywalność „3 czaszek Tolteków”. Na każdym kroku dają się co prawda zauważyć elementy „ściągnięte” z „Monkey Island”: podobny interfejs, takie samo traktowanie wszystkiego i wszystkich z lekkim przymrużeniem oka, wręcz identyczne sposoby rozwiązywania co niektórych zagadek, ostatecznie jednak, ponieważ efekt końcowy jest całkiem udany, można wybaczyć to „podpatrywanie mistrza”. Łamigłówek w grze jest więc naprawdę sporo i przynajmniej część z nich wymaga od gracza odrobiny namysłu i umiejętności kojarzenia faktów — już to samo w sobie jest bardzo chwalebne. Gierka jest także pełna humoru i chociaż trudna zarykiwać się przy niej ze śmiechu, to jednak podczas zabawy cały czas panuje przyjemna, wesoła atmosfera. Jedynym jej minusem jest tu brak jakiegokolwiek ciekawszej historii, która by się rozwijała w miarę postępów gracza. Bez tego gierka prezentuje się jak ciąg połączonych ze sobą łamigłówek, które niestety nie są w stanie wciągnąć

i głębiej zainteresować grającego, tak jak by to było w przypadku porządnej fabuły.

„3 czaszki Tolteków” ma jednak jedną cechę, która w sposób zdecydowany wyróżnia ją spośród wielu innych gier obecnych na rynku. Otóż staraniami jej polskiego dystrybutora, została spolszczona. Nie jest to co prawda pełna lokalizacja, jak w innej grze wydanej przez Optimusa „Bud Tucker In Double Trouble”, a jedynie możliwość wyświetlania na ekranie polskiego tekstu do dialogów słyszanych w oryginale, tym niemniej jest to już jednak coś — ostatecznie zagraniczne przygodówki mające polską wersję językową można policzyć na palcach jednej ręki. Szkoda tylko, że samo tłumaczenie dalekie jest od doskonałości i daje się w nim znaleźć wszelkie rodzaje błędów — od stylistycznych do gramatycznych, a w kilku miejscach nieprawidłowe tłumaczenie wręcz utrudnia rozwiązanie łamigłówek, ogólnie rzecz biorąc jednak, da się to przeżyć.

Podsumowując, „3 czaszki Tolteków”, jeśli tylko ktoś nie nastawiał się na grę wybitną i super wspaniałą, są w stanie zapewnić kilkanaście godzin przyjemnej zabawy. Nie jest to co prawda gierka, do której chciałoby się później wielokrotnie wracać, ale (co najistotniejsze) mogą w nią pograć nawet osoby nie władające językiem angielskim.

Patrycja

Grafika 58% Grywalność 69%
Originalność 48% Dźwięk 60%

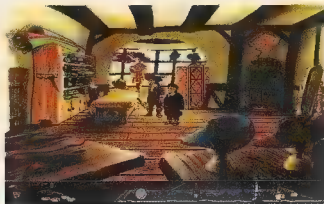
Całkiem sympatyczna, choć przeciętna gierka. Gdyby nie jej polska wersja, prawdopodobnie przeszłaby zupełnie nie zauważona.

WERDYKT

67%

INFO

Wydawca:	U.S. Gold
Producent:	U.S. Gold
Data wydania:	Już jest
Cena:	110.00
Dystrybucja:	Mirage
Platforma:	PC
Wymagania Techniczne:	386DX
VGA, 1MB RAM, 2xCD-ROM, SB/Bus	

Touche

XVII-wieczna Francja. Czas intryg, pojedynków, niewyjaśnionych morderstw i potajemnych schadzek miłosnych. Epoka historycznych wydarzeń i konfliktu między Królem Francji, a kardynałem Richelieu. Tło przygód słynnych Muszkietierów: Atosa, Portosa, Aramis i d'Artagnana oraz jeszcze jednego, może troszkę mniej sławnego, Geofroia Le Bruna.

Uczestnicy ostatniej Gambleriady zapewne doskonale pamiętają te dość liczne rzesze graczy, obiegające stanowiska z komputerami na stoisku firmy Mirage. Działo się tak za przyczyną prezentowanych tam gier, m.in. „Tomb Raidera” i „SmerfówPL”, które stały się przebojami. Obok nich pojawiło się także demo spolszczonej wersji przygodówki „Touche – The Adventures of the 5th Mus-

keteer”, która miała w najbliższym czasie trafić do sklepów. Niestety, trochę się to przeciągnęło, ale koniec końców gra ujrzała wreszcie światło dzienne i teraz już każdy Polak, umiejący czytać we własnym języku, może wziąć udział w eskapadzie rodem z XVII-wiecznej Francji.

Przypomnę tylko, że w grze kierujemy poczynaniami Geofroia Le Bruna, młodego i przystojnego sierżanta z oddziału muszkietierów. Zabawę zaczynamy w jednym z francuskich miasteczek, do którego przybył nasz bohater, by załapać się na służbę wojskową w miejscowym regimentzie. Przygoda nie daje długo na siebie czekać. Zadaniem Geofroia staje się odnalezienie prawdziwego zbrojnego zła: chłopców De Peuple, odzyskanie testamentu zamordowanego i dostarczenie go prawowitemu Królowi Francji. Naszemu Muszkietierowi przyjdzie pokonać wiele przeciwności, od kłopotów natury finansowej, po shugusów Kardynała, a nawet moce piekielne! Pojawia się także wątek miłosny: Geofroi straci serce i głowę dla pięknej Juli, córki notabla. W poszukiwaniach towarzyszy naszemu bohaterowi sługa Henri, którego specjalnością jest jedzenie i lenistwo

oraz cięte poczucie humoru. Mimo niewielu zalet, jest naprawdę pomocny w wielu sytuacjach.

Gra powstała dwa lata temu i już wtedy odstawiała na tle innych „modnych” przygodówek – dla jednych na plus, dla innych na minus. Autorzy gry sięgnęli do klasyki i sprawdzonych wzorców. „Touche” ma wiele z „Monkey Island 2” – wystarczy przyrzeć się postaci Geofroia czy sposobowi wędrowania po Francji. To tak jakby Treepwood zmienił ubranie, szerokość i długość geograficzną oraz nieco epokę. Ładna, „rysowana”, kolorowa grafika w trybie SVGA i ponad 50 renderowanych tła dodaje grze uroku i wcale nie żałuję się, że nie jest to kolejna „napakowana” graficznie przygodówka z mnóstwem renderowanych filmików. W grze napotkane postacie mają własne życie (podobny chwyt zastosowano w „Lure of the Tempress”) – w dzień karczmy są puste, za to zapelniają się tłumem gości wieczorami, z kolei większość sklepów i budowli jest zamknięta w nocy. Zagadki nie są trudne, chociaż nie brakuje w nich tradycyjnie absurdalnych rozwiązań, takich jak np. pozbycie się ciała poprzez schowanie go do kieszeni. Jeżeli napotkamy jakieś trudności, wystarczy tylko podслушać okoliczne rozmowy i szczegółowo wypytywać postacie. Często użycie kwestii, pozornie nie związanej z tematem konwersacji, dostarczy nam wskazówek lub spowoduje pojawienie się nowych pytań w naszym repertuarze. Nie musimy także obawiać się, że któreś z naszych działań spowoduje śmierć Geofroia. Jedynym zagrożeniem jest niestety „mocna” liniowość gry i jeżeli nie wykorzystamy szansy zrobienia czegoś w danym miejscu (np. w pokoju Julii) to znajdziemy się w sytuacji bez wyjścia. Dlatego też warto zapisać co często lub przynajmniej przed czynnością, której nie jesteśmy pewni.

Typ, co odmładza i dodaje atrakcyjności grze, jest oczywiście spolszczenie wszystkich dialogów i nazw (kwestie mówione są po angielsku). Dopiero teraz możemy w pełni docenić humor słowny i sytuacyjny oraz dokładnie zrozumieć zawilgości intrygi. Tłumaczenie jest na wysokim poziomie: poprawny, zrozumiały styl, brak błędów (parę literówek), tekst właściwie oddaje wszystkie niuanse słów angielskich, postarano się także o to, by żarty i gry słowne były zrozumiałe dla polskiego gracza. Szkoda, że nie można regulować szybkości pokazywania się tekstów: młodzi gracze mogą nie nadążać z ich czytaniem. Zapewne przygody Piętego Muszkietiera będą się sprzedawać jak świeże bułeczki, gdyż na naszym rynku jest wciąż bardzo duże zapotrzebowanie na polskie wersje gier.

Agnes

Grafika 70% Grywalność 76%
Oryginalność 50% Dźwięk 70%

Gra dla każdego, bo po polsku. „Touche” czerpie wiele z klasyki przygodówek, jednocześnie zachowując swój własny styl.

WERDYKT

78%

1991

Wydawca: GTE Entertainment
Producent: Cyberflix
Data wydania: Już **in!**
Cena: 134.00
Dystrybucja: Techland
Platforma: PC
Wymagania Techniczne: 486DX2
SVGA, 1MB RAM, 2xCD-ROM, Windows

Sądę, że nie ma osoby, która by nie знаła, choć w przybliżeniu, historii tego „niezatapialnego” giganta oceanów. Nic w tym zresztą dziwnego — tragedia takich rozmiarów jest nie tylko wstrząsająca, ale też i poruszająca wyobraźnię. Do tej pory powstały dziesiątki książek, filmów, nawet prac naukowych za swój temat mających zatonięcie Titanica. Ostatecznie przyszedł też czas na grę komputerową, której akcja będzie osadzona na pokładzie skazanego na zagładę statku. Ze swoim bohaterem spotkasz się po raz pierwszy w Londynie, w roku 1912, tuż przed niemieckim bombardowaniem. Czasu starcza jedynie na pobieżne przejrzenie zawartości biurka, po czym całym budynkiem wstrząsa potężna eksplozja, a Ty, czy to w wyniku szoku, czy też czego innego, cofasz się w czasie do wieczora owego fatalnego dnia, 14 kwietnia 1912, kiedy to, tak jak i większość pozostałych osób na pokładzie Titanica, nie mając pojęcia, co się wydarzy już za parę godzin, spokojnie zajmowałeś się swoimi sprawami. Twoje nowe „ja” wciąż jednak pamięta tę noc, podczas której zawałłeś swą misję i stałeś się byłym tajnym agentem Jej Królewskiej Mości. Teraz, niespodziewanym zbiegiem okoliczności, los dał Ci drugą na szansę na poprawienie popełnionych błędów. Na początek musisz się więc spotkać ze swoim kontaktem (czego wcześniej nie zrobiłeś) i dowiedzieć się, co jest właściwie Twoją misją. Gdy już posiadasz tę wiedzę, akcja rusza gwałtownie do przodu, zapętlą się i już wkrótce znajdziesz się w samym sercu wielu połączonych ze sobą intryg, szukając trzech przedmiotów, które są w posiadaniu pewnych wpływowych osób, a które mogą wpłynąć na przyszłe losy świata.

Niestety brzmi to bardziej interesująco niż jest w istocie, gdyż większość łamigłówek, jakie napotkasz podczas gry, będzie polegała głównie na porozmawianiu z daną postacią, wykonaniu tego co sobie zażyczy, w zamian za co dostaniesz potrzebną Ci informację, przedmiot lub usługę i tak w kółko, aż do znużenia. Bardzo przypomina mi to sytuację z wielu

Titanic

Titanic, statek, który podczas swego pierwszego rejsu zderzył się z górą lodową i zatonął, pociągając za sobą na dno większość ze swych 2000 pasażerów, jest chyba najbardziej znanym okrętem świata.

RPG-ów, gdzie większość zadań również na tym się zasadza: znajdź czarodziejowi magiczną różdżkę, a on Ci powie, gdzie ukryty jest zaklęty miecz. Sytuacji nie poprawiają pojawiające się od czasu do czasu zadania, polegające na czym innym, np. odszyfrowanie wiadomości, wysłanie telegramu, wyregulowanie ciśnienia w kotłach, wygraniu pojedynku na szpady, ani też fakt, że w drugiej części gry (po uderzeniu w górę lodową), gra toczy się w czasie rzeczywistym, a Ty dosłownie ścigas się z czasem, usiłując wykonać do końca swą misję i jednocześnie uciec z pograżającego się w odmętach statku. Po prostu wszystko jest ni jak i nie wciągające. Pewien wpływ ma na to grafika i muzyka, które — delikatnie mówiąc — nie są oszłamiające. Ograniczona swoboda poruszania się, zamknięty dostęp do większej części statku, całkowicie nieruchome postacie bohaterów i brak animacji w tle, wywierają raczej przygnębiające wrażenie. Poważnym błędem autorów „Titanica” jest też niezamie-

szczenie w grze tego typu najmniejszej nawet bazy danych o samym statku, jak też i jego pasażerach oraz przebiegu katastrofy. Takie informacje są, owszem, na stronie WWW firmy GTE Entertainment poświęconej grze „Titanic”, skąd faktycznie można się dowiedzieć wielu naprawdę interesujących faktów — tylko dlaczego ktoś nie wpadł na „genialny” pomysł zawarcia tych wiadomości w grze?

W rezultacie „Titanic”, mimo iż jest grą nieliniową, w której to, co gracz zrobi, a czego nie, faktycznie ma wpływ na dalszą akcję i prowadzi w rezultacie do ośmiu różnych zakończeń (zdradzę, że w jednym z nich zapobiega się wybuchowi i wojny światowej) i mimo iż rozgrywa się na najslawniejszym okręcie świata, jest grą mogącą głębiej zainteresować co najwyżej prawdziwych fanatyków Titanica.

Patrycja

Grafika 76% Grywalność 72%
Oryginalność 80% Dźwięk 70%

Kolejny przykład na to, że dobry pomysł (umieszczenie akcji na Titaniku), niekoniecznie musi zaowocować dobrą grą.

WERDYKT

71%

Strife

Zaczekawieniem obejrzałam intro gry, mimo że było w formie obrazków w stylu komiksowym, a nie renderowanym filmikiem, i czekałam co będzie dalej. Gdy jednak na ekranie pojawił się właściwy obszar gry, nieomal nie wyłączyłam komputera na widok wystrój graficznego. Jednak postanowiłam dać gierce szansę, bo bardzo możliwe, że ma jednak w sobie to coś. I rzeczywiście, zrobiło się nawet ciekawie. Udało mi się nawiązać rzeczowe rozmowy z tubylcami, co znaczyłoby, że są oni obdarzeni inteligencją, a nie tylko bandą krwiożerczych stworów, które trzeba najpierw likwidować, a dopiero potem pytać czy bolało.

Wbrew temu, co sugerują autorzy, „Strife” nie jest grą RPG. Jest to kolejny klon „Dooma”, zawierający podstawy gatunku, uzupełnioną kilkana elementami rodem z RPG i okraszony prostą interakcją.

W grze wcielamy się w postać najemnika, żyjącego w świecie rządzonym przez despotyczną kastę akolitów-wojowników. Nie zabrakło także rebeliantów, którym nie podoba się taki porządek rzeczy. Nadzieje na to, że oto będę mogła opowiedzieć się za którąś ze stron (niekoniecznie tą dobrą) okazały się złudne. Gra jest liniowa, a jedyne co możemy zrobić, to przyłączyć się do Frontu, czyli rebeliantów. Kiedy już to uczynimy, czeka nas szereg zadań do wykonania, a każde z nich jest krokiem w kierunku odkrycia prawdy o akolitach i paru innych osobach. Oprócz tego, dzięki wskazówkom i walce z różnymi bossami, będziemy kompletować elementy super broni energetycznej, bardzo efektywnej w walce. W tym momencie staje się jasne, dlaczego nie należy zabijać wszystkiego, co się rusza – możemy zastrzelić jakiegś zleceniodawcę, co uniemożliwi ukończenie tematu gry. Wprowadzenie interakcji dodało świeżości temu gatunkowi. Niestety W miarę gry, kolejne misje są coraz mniej skomplikowane i bardziej ogólnikowe. Okazuje się nagle, że już nie musimy z nikim rozmawiać, liczy się tylko eksterminacja. Postaci z którymi tak naprawdę można sensownie porozmawiać, jest z pięć – wszystkie pozostałe nas spławiają i nie są niczym innym, jak tylko them. Forma rozmowy także ma wiele mankamentów. Mamy niewielki wybór odpowiedzi, z daną osobą można porozmawiać tylko raz i przeważnie tylko wtedy, gdy zostaniemy do niej skierowani (ilniowości!), jeżeli okaże się, że wybraliśmy złą odpowiedź, to nie mamy szansy na poprawienie błędu czy ulagodzenie rozmowy. Najczęściej skutkiem złej wybranej kwestii jest śmierć z rąk wszechobecnych strażników. Ostrzegam przed rozmawianiem z face-

Znudził Ci się „Doom”? Twoja maszyna nie daje sobie rady z „Quakiem”? A może oprócz strzelania chcesz też trochę pomyśleć? Jeżeli Twoją odpowiedzią jest 3xTak i nie wiesz pod ręką żadnego z superprzebojów, w który mógłbyś pograć, pozostaje Ci ratować się taką grą jak „Strife”.

INFO	
Wydawca:	Studio 3DO
Producent:	Rogue Velocity
Data wydania:	Już jest!
Cena:	135.00
Dystrybucja:	Mirage
Platforma:	PC
Wymagania Techniczne:	486DX2
	SVGA, 8MB RAM, 2xCD-ROM, SB/GUS

tem w czerwonym kubraku, w tawernie na początku gry. Jeżeli mu odmówimy, każe nas zabić, z kolei kiedy przyjmijemy jego propozycję okaże się, że później nie będziemy mogli wykonać jednego z zadań na skutek naszego czynu. Jeżeli to autorzy uważają za nowoczesną interakcję i wzorec RPG, to nie wiem w jakim świecie do tej pory żyli. Czyżby nie zauważyli „Daggerfalla” czy „Albiona”? Także połączenie akcji w stylu „Dooma” z jednoczesnym wykonywaniem zadań i rozmowami, nie jest tak nowatorskie, jakby się wydawało. Coś takiego pojawiło się już w „Darkforces”, a zostało wspaniale rozwinięte w „Cybermage”.

Jest jeszcze jedna rzecz, która nie pozwala beztrochę zabawić się w żeńnika. Otóż we wszelkich zamieszkałych obszarach w grze jest pełno czujników reagujących na uciśnięcie broni. Kiedy uaktywnimy czujnik, włącza się alarm, co jest jednoznaczne z atakiem wszystkich możliwych sił na naszą osobę. W czasie trwania alarmu zamknięte zostają sklepy, szpitale czy ważne strategicznie punkty, np. ratusz czy fabryka – są to miejsca, gdzie musimy się dostać, by ukończyć grę. Do dyspozycji mamy arsenał, nie mający nic wspólnego z rasowym RPG (może z wyjątkiem kuszy). Polecam wyrzucić granatnik i oczywiście tajemniczą super broń, która ma niewyczerpalne ładunki. Przeciwnicy stojący nam na drodze są bardzo śmierciowości, ale w sumie mało straszni; nie wnoszą atmosfery napięcia, jak w „Doomie” czy „Duke 3D”, no może z wyjątkiem mechopajacy, które potrafią zasko-

czyć. Są to różnego rodzaju roboty i cyborgi, nawet strażnicy są tak zamaskowani zbroją, że wyglądają jak maszyny. Szkoda, że tak zminimalizowano uczucie zabijania „żywego” wroga. Tym co łączy „Strife” z RPG, a różni od „Dooma”, jest posiadanie gotówki i używanie jej w napotykanym sklepie, szkolenie (podnosimy wartości niektórych cech, np. celność) oraz upuszczanie przedmiotów. Ciekawym pomysłem jest wybuchowa ruda oraz teleporter prowadzący posłki. Zaletą gry są bardzo rozbudowane terytory, po których wędrujemy. Niestety z jednego obszaru może być kilka wyjść. Na mapie zostały one zaznaczone innym kolorem – co szkodziłoby dodać jeszcze napisy, informujące dokąd dane wyjście prowadzi? Po kilku misjach nie pamiętamy już, które trzeba iść, żeby się dostać do interesującego nas obszaru. Bardzo mądrym posunięciem było dołączenie do gry, obok instrukcji, bardzo szczegółowej (zaznaczono nawet ważniejszych ludzi) mapki miasta, od którego rozpoczynamy wędrówkę. Czy inne lokacje nie mogły być opracowane podobnie? Albo chociaż jakiś diagram powiązań lokacji. Grając w „Strife” odniosłam wrażenie, że autorzy nie mogli się zdecydować, czy pójść w stronę RPG czy krwawej jatki. Grę tę mogą polecić chyba tylko tym graczom, którzy nie są konserwatywnymi miłośnikami żadnego z tych gatunków, a ich komputery nie są w stanie poradzić sobie z najnowszymi, wszechstronnymi programami, wymagającymi bardzo szybkich Pentium. „Strife” bardzo ratuje możliwość gry w sieci: pojawia się nieprzewidywalny czynnik ludzki, przy którym przestaje mieć znaczenie wielkość otaczających pikseli czy braki fabularne.

Agnes

**Grafika 67% Grywalność 70%
Oryginalność 40% Dźwięk 65%**

Uwaga, zmarowanie dobrych pomysłów, brak konsekwencji autorów, szybko chodzą, grafika i dźwięk poprawny technicznie.

WERDYKT

70%

INFO

Wydawca:	Acclaim
Producent:	Acclaim
Data wydania:	Już jest
Cena:	138.00
Dystrybucja:	CD-Projekt
Platforma:	PC
Wymagania Techniczne:	486DX2
	SVGA, 8MB RAM, 2xCD-ROM, Win95

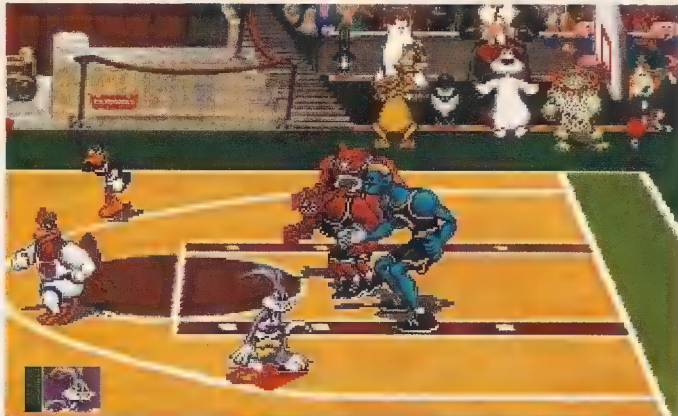
W odległej galaktyce szef kosmicznego lunaparku postanowił przymusowo zatrudnić w siebie niejakiemu Daffiego, Bugsu, Porkiego i ich kompanów z kreskówkowego świata Looney Tunes. W tym celu wysłał swoich niezbyt rozgarniętych pomocników na Ziemię. Animi, posiadające zakręcone poczucie humoru, postanowiły dać szansę dziesięciocentymetrowym najeźdźcom z kosmosu i zaproponowały rozegranie towarzyskiego meczu... koszykówki! Zwykleza bierze wszystko. Szybko jednak okazuje się, że z tym niskim wzrostem kosmitów i ich brakiem umiejętności gry nie do końca jest tak, jak byśmy chcieli... Królik Bugs i reszta dochodzą do wniosku, że ich jedyną szansą na uniknięcie kosmicznej podróży jest Michael Jordan.

Tak w skrócie przedstawia się fabuła filmu „Space Jam”, w którym na niespotykaną dotąd skalę wykorzystano połączenie gry żywych aktorów z postaciami animowanymi. Film podbił serca młodej publiczności wizualnie i muzycznie. Nie dość więc fakt, że bardzo szybko pojawiła się gra pod tym samym tytułem, bazująca na fabule filmu. „SJ” nie jest przygodówką z udziałem wyżej wymienionych postaci, ani też koszykówką w stylu „NBA 97” (no wiecie, że wszystkie bajery, szczegółowe zasady, różne rzuty kamer, postacie trójwymiarowe itp.), w której zamiast „ludzkich” zawodników wystąpią bohaterowie kresówek. Prawde mówiąc, zasiadając do gry miałam małą nadzieję, że będzie to właśnie coś w tym drugim stylu. „SJ” można scharakteryzować jako zwirowaną, nietypową zręcznościówkę. Owszem mamy tu ty-

Space Jam

Co powstanie jeżeli zbierzemy razem największe gwiazdy kreskówek Warner Bros, legendę NBA, Michała Jordana, dodamy kilka wielkich, ale głupawych stworów z kosmosu i każemy temu całemu towarzystwu grać w koszykówkę? Oczywiście zwirowany „Space Jam”!

tulowy mecz koszykówki, ale strategia gry sprowadza się do biegania od jednego do drugiego kosza i wrzucania do niego piłki. Bardziej to przypomina podwórkowe zawody niż mecz w hali sportowej. Próżno też dopatrywać się jakichkolwiek reguł. Tutaj wszystkie chwytły są dozwolone. Można i wręcz należy faulować na wszelkie sposoby. Jednocześnie nie musimy się obawiać, że któryś z naszych zawodników zostanie na zawsze wyłączony z gry, gdyż wszyscy uczestnicy kosmicznej koszykówki to animiki, które i tak są na bakier z prawami natury oraz fizyki. Te wszystkie niesamowite rzeczy, które im się przytrafiają oraz ich jęczące zagrania (kto widział film albo kreskówki WB wie o co chodzi) w trakcie meczu mogą przypisać o niepojętym rehot (tajna broń przeciwnika?), a przede wszystkim dodają grę miodności. Nawet widownia dorozucha trochę o siebie. Wielka szkoda, że kolorowa i urozmaicona grafika gry wyświetlana jest w trybie low-res. Niska rozdzielczość powoduje efekt „zębatego” konturów, przez co animowani bohaterowie kreskówek wiele tracą ze swego uroku osobistego.

Do wyboru mamy drużynę Looney Tunes (Bugs i paczka) lub Monstars (to ci z kosmosu). Max do gry może przystąpić 6 zawodników. Drużyna składa się z 2 lub 3 zawodników. W trakcie meczu poruszamy tą postacią, która ma w danej chwili piłkę. Oczywiście sami możemy dokonać wyboru zawodników do naszej drużyny, kierując się własnymi upodobaniami

lub charakterystykami postaci, na które składają się: szybkość, celność, rzutów i umiejętność przechwytywania piłki. Wprowadzono także opcję turbo (chwilowe przyspieszenie) oraz foul. Pojedynczy mecz jest podzielony na 4 tury. Pomiędzy nimi możemy dokonać wymiany zawodników oraz spróbować szczęścia w jednym z zadań zręcznościowych, takich jak np. wyjść Speedy Gonzalesa czy strzelanina Sama Yosemite, których pomyślne ukończenie zaowocuje różnorodnymi bonusami dla naszej drużyny. I tak na przykład, jeżeli weźmiemy udział w zamieszaniu w szatni, to będąc animkiem możemy zdo-

brać super eliksir, zwiększający umiejętności naszych zawodników itp. W ten sposób w „SJ” umieszczono 5 dodatkowych mini-gier, wymagających sporego refleksu i zręczności. Możemy także zdecydować się na turniej międzygalaktyczny. W tym przypadku kierujemy drużyną Looney Tunes przeciwko Monstars. Żeby wygrać, musimy zwycięsko rozegrać 5 meczów pod rząd. W „SJ” istnieje opcja multiplayer. **Agnes**

Gra dla wszystkich mających Noła na punkcie kreskówek braci Warner oraz koszykówki.

**Grafika 70% Grywalność 80%
Oryginalność 65% Dźwięk 60%**

Gra byłaby jeszcze lepsza, gdyby poprawiono grafikę. Zbyt duży poziom trudności zadań zręcznościowych.

WERDYKT

79%

3DO Decathlon

Jeśli marzyłeś, by poczuć pod stopami czerwony żwir bieżni, zrywać się na strzał i, czując ruch każdego mięśnia, pędzić do utraty tchu po najwyższe trofeum, to jest to gra dla Ciebie.

Mimo iż od ostatniej Olimpiady minął już kawałek czasu, dopiero teraz emocje, które przeżywali panowie z 3DO, wydały owoce w postaci nowej gierki. Niektórzy mogą sądzić, że nie jest to dobra polityka, gdyż właśnie w czasie trwania tego sportowego święta, gry sportowe mają największe szanse na osiągnięcie sukcesu. Musimy jednak przyznać, że „Decathlon” broni się sam.

Jak już co sprytniejsi Czytelnicy wydedukowali, „Decathlon” mieni się być wiernym odwzwierciedleniem jednej z najcięższych konkurencji sportowych – dziesięcioboju. Przed zawodnikami postawione są ogromne wymagania. By im sprostać, muszą być wszechstronnie przygotowani – wytrzymali, silni, szybcy i zwinni. To nie zabawa dla mięczaków. W grze odzwierciedlają to trzy cechy: siła, odporność (stamina) i szybkość, a ich wielkość decyduje o tym, jak nasz pupil poradzi sobie z różnymi dyscyplinami. A jest ich dziesięć (kto by się domyślił?): sprint 100 metrów (100 m dash), skok w dal (long jump), strzelectwo (shot put), skok wwyż (high jump), sprint 400 metrów (400 m dash), bieg przez płotki (110 m hurdles), rzut dyskiem (discus), skok o tyczce (pole vault), rzut oszczepem (javelin) i bieg na 1500 metrów (1500 m run). Jak łatwo się domyślić, siła zawodnika decyduje głównie o rzutach i skokach, a

INFO	
Wydawca:	Studio 3DO
Producent:	Studio 3DO
Data wydania:	Już jest
Cena:	95.00
Dystrybucja:	Mirage
Platforma:	PC
Wymagania Techniczne:	486DX4
	SVGA, 16MB RAM, 2xCD-ROM, Win95

szybkość o biegach. Odporność zaś zapobiega zbyt szybkiej utracie sił i zryciu zębami równo przyciętego trawnika na stadionie – niezbędna w biegu na półtora kilometra.

Jak na dobrą grę sportową przystało, „Decathlon” opatrzony jest gustownymi menukami, podmenukami i tabelkami rekordów. Tworzenie naszego herosa

(?) polega na wybraniu narodowości, koloru włosów i skóry (nie można być rasistą MaGGo!) oraz wpisaniu lub wylosowaniu kodu określającego cechy zawodnika. Kiedy już mamy swego wymarzonego gladiatora XX wieku, możemy wybrać trzy rodzaje gry: decathlon (wiadomo), training (też wiadomo) i track meet (jeśli nie wiadomo, to patrz dalej). Ta ostatnia opcja jest bardzo ciekawa. Umożliwia zaprojektowanie własnego spotkania (taki sportowy edytor). Można tu wybrać dyscypliny, w których chcemy uczestniczyć i ich kolejność.

Mimo iż nie jesteśmy miłośnikami sportu, a nawet gier sportowych, „Decathlon” naprawdę nas wciągnął. Niewątpliwą zaletą tej gry jest duża dynamika, podkreślona przez funkcjonalny interfejs użytkownika. Grę obsługuje się wygodnie na wszelkie sposoby. A wiadomo, że najważniejsza w grze sportowej jest prosta, szybka i przyjemna obsługa, bo bez niej nawet największy supermegahit będzie najwyżej przeciętny. Widać programiści z 3DO uczą się na błędach konkurencji, ku uciesze współzawodników (graczy). Także oprawa graficzna jest szalowa. Bije na głowę podobne produkcje, nawet sprzed kilku miesięcy. Animacje zawodników wyglądają naprawdę naturalnie. Przyczepić się można tylko do wyglądu trybun, które, jak na nasz gust, wyglądają zbyt płasko (za to nadrabiają krzykami). Oczywiście, największa tragedia, to gra z kumpłami. Tu to dopiero można poszaleć. Zwycięzcy placzą ze szczęścia, przegrani niszczą klawiaturę – jednym słowem jak w życiu.

Konkludując, „Decathlon” to gierka jak się patrzy. Można polecić ją wszystkim – przemęczonym strатегоm, zirytowanym roleplayowcom, znudzonym kille-rom i oczywiście miłośnikom sportu. Jest to kawał solidnego softu, który warto mieć. **Gond&MaGGoT**

Grafika 80% Grywalność 75%
Oryginalność 70% Dźwięk 65%

Spędzicie przy niej wiele emocjonujących wieczorów wcielając się w gwiazdy światowego sportu i bijąc rekordy.

WERDYKT

84%

INFO

Wydawca:	Microsoft
Producent:	Microsoft
Data Wydania:	Już jest
Cena:	99.00
Dystrybucja:	Microsoft Polska
Platforma:	PC
Wymagania Techniczne:	486DX2
	SVGA, 8MB RAM, 2xCD-ROM, Win95

Znany wszystkim Microsoft (nie uwierzmy, że ktoś może nie znać tej firmy) postanowił udostępnić nam, „zwykłym” komputerowcom, odrobinę luksusu, czyli „Microsoft Golf” – grę, która jest prawie idealnym odzwierciedleniem prawdziwego golfu. Jako że u nas golf jest jeszcze mało popularnym sportem, uznaliśmy, że każdemu przyda się trochę teorii.

Microsoft Golf

W Polsce golf jest sportem, który pojawił się całkiem niedawno. Niestety nie wszyscy jeszcze mogą sobie pozwolić na „partyjkę” tej mało popularnej u nas gry, bo kogo stać na wydatek rzędu 250 zł za godzinę spędzoną z „pileczką i kijem”.

Aby poszaleć w golfa potrzebne jest kilka niezbędnych rzeczy, oto one:

Pole golfowe. Tak, tak, do golfu jest potrzebne pole i nie może być to takie zwyczajne pole. Pole do golfu powinno być porośnięte trawą, krótko przyciężoną, na polu tym muszą być drzewka (przecież trzeba czasami za potrzebą) oraz przydałoby się trochę zbiorników wodnych. Każde pole jest podzielone na dółki, których jest od 16 do 22, ale zazwyczaj jest ich 18. Każde pole ma kilka obszarów, od najmniej przydatnych, jak woda, do której zazwyczaj wpadała nam pileczka, aż do obszaru z dółkiem – tam bardzo rzadko wpadała nam pileczka.

Kije do golfu dzielą się na kilka klas. Każdy z nich jest do innego rodzaju nawierzchni pola, w zależności czy będzie to trawka, czy też teren piaszczysty (bunker). W golfie używa się kijów typu

• **Wood** – jest to kij, którym zazwyczaj po raz pierwszy uderzamy z powierzchni trawiastej. Dzięki swojej budowie kij ten nadaje rotację pileczce, dzięki czemu leci ona na duże odległości, ale za to mało precyzyjnie.

• **Irons** – jak sama nazwa mówi, są to kije wykonane ze stopów lekkich metali. Dzięki swojej budowie uderzenie tym kijem powoduje, że pileczka nie ma takiej rotacji, jak w przypadku wood, za to jest bardziej precyzyjna.

• **Putter** – tego kija używamy podczas końcowej części gry, gdy nasza pileczka jest już blisko dółki. Uderzenie tym kijem daje celny strzał do „dziurki”. Pileczka już nie wzbija się w powietrze, a gładko toczy się po murawie.

Punktacja jest chyba najbardziej „zakrecona” częścią golfu. Na prawdziwym polu golfowym punkty można dostać za wszystko od podstawy, do tego jak wbijamy pileczkę do dółki. Największą liczbę punktów można dostać za umieszczenie pileczki golfowej w dółku pierwszym uderzeniem.

Chyba starczy tej teorii, przejdźmy teraz do samej gry. Microsoft postawił w tej grze na wysoki realizm rozgrywki. Mamy w niej do wyboru kilka pól golfowych, na których możemy toczyć pojedynki z komputerem (stary oszust), albo z kumpem (ta gra jest preferowana, dlatego że mamy szansę trafić na równego sobie, a nie na mistrza). Gra

wymaga od nas wielkiego zapaku, gdyż jest trudna – nie będziemy ukrywać, że pierwsze rozgrywki z komputerem jeszcze śnią się nam po nocach. Komputerowi zawodnicy mają brzydkie tendencje do oszukiwania (przynajmniej w naszych odczuciach), bo kto z Was potrafi za pierwszym uderzeniem wbić pileczkę do dółki z odległości XXX jardów, no ale to się zdarza zazwyczaj u tych najlepszych.

Grafika w grze stoi na bardzo wysokim poziomie, szczerze mówiąc dawno tak świetnej grafiki nie widzieliśmy w grach tego typu. Wszyscy zawodnicy są digitalizowani, ba mają nawet swoje cienie, co znacznie podwyższa realizm całej rozgrywki. Drzewa w grze są tak realnie zrobione, że ples MaGGoTa aż chciał mu monitor pobrudzić. Całość jest jeszcze okraszona ekstra efektami dźwiękowymi, które w połączeniu z super grafiką dają nam wrażenie, że znajdujemy się nie w domu przy monitorze, a na naturalnym polu golfowym. Animacje w „Microsoft Golfie” stoją także na bardzo wysokim poziomie, szczególnie podobały nam się w chwili padania pileczki. Są po prostu MIODZIO. Do dużych plusów gry (przez duże P) należy także fakt, że można grać sobie po sieci, co już tak podnosi realizm, że stawia ją grę na najwyższym poziomie.

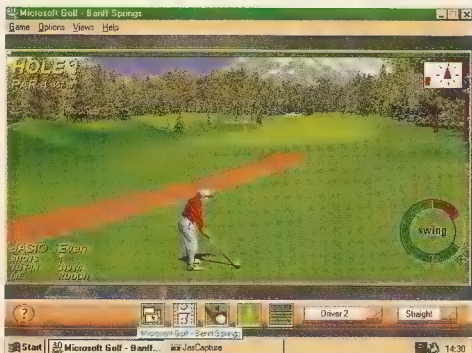
Podsumowując, „Microsoft Golf” jest grą, która pretenduje do miana gry roku w kategorii gier sportowych, a jak nie do gry roku to przynajmniej do gry kwartału. Microsoft postawił na realizm i bardzo dobrze mu się to udało. Golf ten jest po prostu super. Spędziliśmy przy nim około dwóch tygodni, wszystkie inne nasze gry poszły w ką, nie tylko gry, bo i szkoła też. Ci z Was, którzy nie będą mieli w swojej kolekcji „Microsoft Golfa” dużo stracą. **Good&MaGGoT**

Grafika 92% Grywalność 90%
Orginalność 80% Dźwięk 80%

Microsoft postawił na realizm i bardzo dobrze mu się to udało. Golf ten jest po prostu super.

WERDYKT

89%

XS

Na początku należy chyba wspomnieć w najważniejszym „XS” to gra całkowicie spolszczona (w fachmkańskim języku ludzi z branży nazywa się to „pełną lokalizacją”).

INFO

Wydawca:	SCI
Producent:	SCI
Data wydania:	Już jest
Cena:	145.00
Dystrybucja:	Optimus-Bis
Platforma:	PC
Wymagania Techniczne:	Pentium
SVGA, 16MB RAM, 4xCD-ROM, SB/GUS	

Oznacza to mniej więcej tyle, że wszelkie napisy, teksty oraz synteza mowy w filmikach przekazywane są w zrozumiałym dla wszystkich, oczyszczonym dialekcie. „XS” to typowa strzelanina 3D. Cała filozofia opiera się na wygrywaniu kolejnych pojedynków i zaliczaniu kolejnych aren. Po każdej walce łądujemy w barze, gdzie można nagrać stan gry na dysk, wymienić broń i pobawić się opcjami. W sumie – nie zabawimy tam długo i już po chwili ruszamy na kolejny morderski mecz. Cel jest oczywisty – zostać jedynym żyjącym na arenie. Pomaga nam w tym 8 rodzajów broni (m.in. karabiny, granatniki, jest nawet przenośne działko) oraz inne gadżety w postaci min, zdalnie sterowanych kamer, bomb itp. W okolicy można znaleźć dodatkowe magazynki, szwenda się też po niej trochę przeznaczonych do eksterminacji robotów. No i oczywiście przeciwnicy, których w grze jest 60 (każdy ma krótką renderowaną animację, ukazującą jego możliwości). To właśnie te scenki zajęły większość płytki. Dobrze, że chociaż jest na co popatrzyć. Jeźdnorazowo w meczu bierze udział trzech z nich. Trzeba przyznać, że jak na postacie kierowane przez AI, zachowują się nawet dość inteligentnie. Potrafią na przykład schować się za załozem muru, zasadzić się w ukryciu nierzadym snajper w Sarajewie, a gdy już po rzadnie oberwą – uciekają w poszukiwaniu apteczki.

Oprawa „XS” jest całkiem niezła. Grafika budzi nieodparte skojarzenia z „Alien Trilogią”, nosi posmak specyficznej konsolowej toporności. Szaro-brudne mroczne barwy, duże piksele, brak jakichkolwiek prób zatuzowania granic pomiędzy zadaniami – muszę przyznać, że w dobie cudowności dopieszczonych tekstur w „Unreal” może to wywoływać mieszane uczucia. Mnie na przykład, taki styl się podoba (wiem, że mam dziwne gusta). Tego typu rozwiązanie ma jeszcze jedną zasadniczą zaletę – dużą szybkość. Engine jest w pełni trójwymiarowy. Wszyscy przeciwnicy, ozdobiłki i gadżety mają swoją głębię (i tu mała dygresja – ostatnio pozwoliłem sobie zrugać wykonanie „Realms of the Haunting”, za „plaskatość” większości elementów w tej grze, co wywołało kilka e-maili utrzymany w konwencji ostrego sprzeciwu. „XS” jest natomiast kolejnym dowodem na to, że era pełnego trójwymiaru już nadeszła, należy się zbudzić i

żadne półśrodki nic tu nie zmieniają). Animacja przeciwników jest co prawda nieco mało naturalna, ale i tak nieźle w porównaniu ze wspomnianym „ROTH”. Mocno natomiast szwankuje design poszczególnych aren (w sumie jest ich 20), które co prawda są wielopoziomowe, ale różnią się od siebie tylko w niewielkim stopniu. Praktycznie nie ma żadnej różnicy, czy walczyliśmy w fabryce, więzieniu czy kościele – wygląda to bardzo podobnie. Nic więc dziwnego, że po pewnym czasie ogarnia nas wrażenie pewnej monotoności. Mechaniczność naszych działań pogłębia jeszcze oprawa dźwiękowa. Cztery utwory zapisane jako audio same w sobie są nawet całkiem niezłe (trochę chyba wzorowane na soundtracku z „Twierdzy”), ale jeżeli przez trzy godziny trzeba słuchać cały czas tego samego, to każdemu może się przejechać. A skoro już o niedociągnięciach mowa – problemy sprawia trochę topornie (nadużywam dziś tego słowa) rozwiązany sposób sterowania naszym bohaterem.

Teoretycznie w „XS” drzemie dość duży potencjał tego, co ma graczom do zaoferowania. Teoretycznie, bo jednocześnie gra nie daje szans, aby swe możliwości w pełni wykorzystać. Jest sieciowy tryb multiplayer, maksymalnie do 8 graczy. Najnowszy produkt SCI wydaje się wręcz być do tego stworzony. Cóż z tego, skoro areny, przygotowane przez autorów, dla tej rozgrywki są zbyt ciasne. A do tego, powiedzmy sobie szczerze, mając do wyboru godzinke sieciowania w „XS” i tyleż samo w „Quake” (przy wszystkich jego wspaniałościach architektonicznych), decyduje się na to drugie. Po prostu większa miodność. Szkoda, że

autorzy nie dołączyli możliwości gry we dwóch, na podzielonym ekranie przy jednym komputerze. Jestem pewien, że tego rodzaju rozwiązanie dałoby wszystkim znacznie więcej radości, niż siedć, do której dostępną ma wciąż niewielki odsetek szczęśliwców. Tryb single player dostarcza odpowiedniej ilości adrenaliny, wybuchów oraz strzelania i bieganiny. Ale cóż z tego, skoro jest to po pewnym czasie zabijane przez wiejącą z każdego kąta monotonię. „XS” odkrywa wszystkie karty już na samym początku. Od razu mamy dostęp do wszystkich broni, walczyliśmy w podobnych sceneriach, z całym czasem podobnym poziomem trudności. Po pewnym czasie gra nie jest w stanie zaskoczyć już niczym nowym. W czasie samej walki można skakać, kucać, robić unik. I to jednak też jest bezużyteczne, bo w przytłaczającej ilości przypadków naprzeciw siebie staje dwóch koleś, wybierają najsilniejszą broń i ratatata (pamiętacie może taką scenę z filmu „Hot Shots 2”, kiedy Charlie Sheen, nierzadym Rambo, przejeżdża z karabinu maszynowego, a góra kusek od pocisków rośnie, rośnie, a Charlie strzela i strzela? Podobne wrażenie można odnieść tutaj, bo przeciwnik pada po minucie ciągłego ognia po plecach). Nawet aby skończyła się amunicja, trzeba się wyjątkowo postarać.

Chyba największym błędem twórców z SCI jest brak jakichkolwiek innowacji. Ta gra nie wnosi absolutnie nic do gatunku. To chyba trochę za mało, aby mnie na dłużej przykuć do ekranu. Nie jest to gra za, ale na pewno można by poprawić pewne braki, dodać trochę grywalności i jakichś świeżych pomysłów. „XS” jakoś niespecjalnie mnie wciągnęło. Ale mój Młodszy przysłał za to niej i stwierdził, że nie spocznie, dopóki nie skończy. I skończył (TOŁD! RU-LES!). Hmm – coś w tym musi być. I właśnie to „coś” windeu ostatecznie ocenę gry.

Piotres

**Grafika 70% Grywalność 68%
Oryginalność 20% Dźwięk 80%**

Podaję, że twórcy dużo czasu spędzili katując sieciowego „Quake” i teraz próbują przenieść tę moc wrażeń w tryb „single player”.

WERDYKT

70%

INFO

Wydawca:	Psygnosis
Producent:	Psygnosis
Data wydania:	Już jest
Cena:	134.00
Dystrybucja:	CD-Projekt
Platforma:	PC, PSX
Wymagania Techniczne:	Pentium III SVGA, 64MB RAM, 2xCD-ROM, Win95

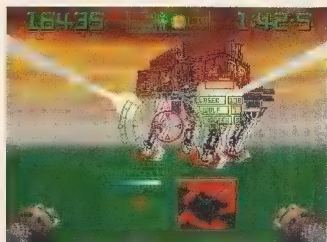
Krazy Ivan

Wielu z Was zastanawia się często, jak będzie wyglądał świat za 20 lat, w XXI wieku. Pewnie wyobrażacie sobie plastikowe ubranka, wszechobecny Internet, plastikowe jedzenie w stylu fast-food lub też dominację amerykańskiej albo japońskiej techniki. No i oczywiście nic bardziej błędnego.

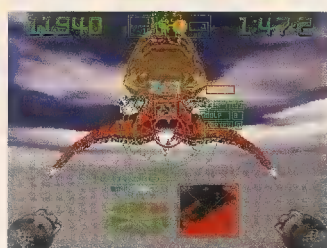
Niestety moi drodzy, ziemia opanowana zostanie przez najeźdźców z kosmosu, ludzkość wzięta do niewoli, a jedynym ratunkiem okaże się (znowu) Rosja. No, może nie ona sama, ale jeden z jej mieszkańców – komandor armii radzieckiej, zwany Krazy Ivan... W związku z opanowaniem Ziemi przez wroga cywilizację, na naszym globie powstał szereg tarcz energetycznych, mocno nieprzyjemnych dla ludzkości. Ponieważ wróg okazał się zbyt potężny, aby zniszczyć go w sposób konwencjonalny, jedynym wyjściem, jest zniszczenie go od wewnątrz.

Wcielając się w postać Krazy Ivana, do dyspozycji otrzymujesz małego, 12-metrowego robocika oraz dziejącą misję do wypełnienia: zniszczyć wszystkie 5 tarcz, znajdujących się w 5 krajach. Twoim pierwszym celem jest, co zrozumiałe, Rosja.

Zniszczenie tarcz nie jest łatwe. Aby do nich dotrzeć, powinienes wyeliminować kilka, dwa do trzech razy większych od Twojego, robotów nieprzyjaciela. Każdego z nich charakteryzują inne właściwości: jeden w momentach Twoich zmasowanych ataków potrafi przelecieć nad Twoją głową i zaatakować Cię od tyłu, inny nie jest zbyt szybki, ale za to jak strzelił to... dzięki. No, ale interes ludzkości jest ważniejszy niż babskie mazgajstwo, więc wsłiadaj do robocika i na przód. Duch Lenina i Iwana Groźnego niech unoszą się nad Tobą. Od strony praktycznej wygląda to tak, że mając widok ze środka robota, nie możesz go zmienić, co w dzisiejszych czasach nieco dziwi.

Oprócz głównych „transformersów” spotkasz na swojej drodze także innego rodzaju „utrudniaczy”, bo nie nazwałbym sięgającej pasa pokraki na gaśnicach przeciwnikiem (trzy strzały i leży). Po ich zniszczeniu, ze środka wyskakują tłumki ludzi zakładników, których ratujesz. I tu uwaga: nie należy strzelać za bardzo intensywnie do przeszkadzaczy, bo można zastrzelić paru swoich, a wtedy głupio. Poza tym, oprócz zakładników, zyskujemy także różnego rodzaju bonusy w stylu załadowania broni specjalnych

do pełna i tym podobnych. Co do broni, to nasze małżeństwo wyposażone jest w 2 rodzaje karabinów – 30 i 50 mm, wyrzutnię rakiet oraz działko laserowe (ale jakoś mało skuteczne). Niestety, tylko najmniejsza z pukawek ma nieskończoną ilość amunicji, ale najmniejsza skuteczność. Stąd proponowałbym uważać, czym i do kogo strzelać.

„Krazy Ivan” wydany przez Psygnosis wstrzelił się dokładnie w ostatnio panującą modę gier roznęających się w przyszłości i związanych z wielkimi maszynami bojowymi. Obsługa gry nie naszcza trudności i jest raczej standardowa. Odbywa się za pomocą klawiatury lub joysticka i nie zmusza do zapamiętywania ogromnej ilości skrótów, bo poza poruszaniem się potrzebne jest jedynie zapamiętanie klawiszy zmiany broni i oczywiście samego strzelania, bo bez tego ani rusz.

W porównaniu do np. „Shattered Steel” grafika nie jest tu specjalnie ciekawa. Wprawdzie jest to SVGA, 3D full-render, możliwy jest wybór 3 rodzajów rozdzielczości, wysokiej średniej i niskiej, ale nawet ta pierwsza nie jest najciekawsza, ani tym bardziej rzucająca na kolana. Raczej jest to kawał niezłej rzemieślniczej roboty, bez specjalnych nowości ani też inwencji. Fabuła mocno schematyczna i nie niesie ze sobą żadnych nowości. Odklepana praca, ale twórcy

nie myśleli chyba o stworzeniu czegoś nowatorskiego, tylko postanowili się oprzeć na znanych schematach. Swoją pracę wykonali przyzwolcie, ale „przyzwolcie”, to chyba trochę za mało, jeśli tworzy się gry komputerowe. Dla odmiany odgłosy strzałów są realistyczne i tu wzrosło trochę moje uznanie. Dość oczywista dziś jest funkcja umożliwiająca grę przez sieć lub modem. Niestety, umożliwiała ona taką zabawę tylko dwóm osobom, co trochę dziwi.

Tycjan „Slaughter” Włokni

**Grafika 75% Grywalność 60%
Orginalność 50% Dźwięk 55%**

Rosyjski gieroj ochroni Ziemię przed atakiem z kosmosu, ale w mało atrakcyjny i dość nudny sposób.

WERDYKT

60%

INFO

Wydawca:	SCI
Producent:	SCI
Data wydania:	Już jest
Cena:	169.00
Dystrybucja:	Optimus-Bis
Platforma:	PC
Wymagania Techniczne:	Pentium
	SVGA, 16MB RAM, 4xCD-ROM

Ludzie! To niewiarygodne, po prostu jesteście wkurzeni, przejęci, z gorączką przypominającą przygotowania do pierwszej randki (niekoniecznie od razu „w ciemno”), wytarliście kurz z naszych PC-tów, by móc przedstawić Wam najnowsze dzieło SCI. Dlaczego „dziełko”? Bo ten produkt nie jest kolejnym „osiągnięciem” na miarę WIN95 (aż się chce odśpiewać „Boże coś Polskę” ze zwrotką AD 1942). Jest to po prostu kolejna produkcja z rodziny „multimedialnych” (czyt. jest obraz z dźwiękiem). Ale jest w tym produkcie coś, co nas urzekło. First Primo — jak przystało na starych amigowców, nie zapomni „SWIVA” na poczęcie Amisie (RuLeZ!). Gierki, która powstała parę lat temu i miała niesłychaną grywalność. Można było spędzić całymi godzinami.

Second Primo — w wersji PC wykorzystano możliwości płynące z nieprzebranych obszarów Waszego RAM-u i pojemności standardowego CD-ROM-u. Ale przecież nie wszyscy mogli dostać się na ten świat z A1200 w kołysce, dla nich więc (braci w PC-cie) przypomniemy, o co tak naprawdę w tej grze biega. Pominiemy nieco przymudną ideologię, jaką dokleja się do każdej gry zręcznościowej (sądząc z „głębi” tej ideologii, musiała być klecona przez moich koleś z dzielnicy i to po dużym drinku) i przejdźmy od razu do meritum — Morduj, morduj!!! Morduj, zabij, zniszcz, wysiecz, wypa... (???Za chwilę dalszy ciąg programu.... Ze względu na pogarszający się stan zdrowia i potrzebę natychmiastowego wypoczynku, JAGD 52 przechodzi w stan spoczynku. Głos zabierze Suicide, prosimy...). Koooczaaani! „SWIV 3D” oferuje Wam niespotykaną możliwość wyciszenia się przy dźwiękach muzyki mistrzów (konkretnie Rycha Wagner). Gdy prowadzony przez Was helikopter klasy MIDGR6\$8700 dotrze do najbliższego kanionu, to oprócz chrzęstu przeładowywanej amunicji, wystrzelanych pocisków, eksplozji, wrzasku wrogów i ich fruwających szczątków, Wasza dusza przejdzie w wyższy stan mentalny, dzięki niepowtarzalnej frazie wstępnej „Powrotu do Walkirii”. Gdy, sami oczekując posoką, będziecie wracać z misji, Wasze uszy nasyci,

SWIV 3D

Ssss....Ssssss... wyszeptaly spierzchnięte wargi. Osobnik, ślaniając się, podszedłszy do mnie, zionął stężonym C2H5OH (czyt. ptasim mleczkiem) i nie dał czasu nawet ochłonąć z wrażenia Waszemu recenzentowi, gdy z jego krtani dobiegła mnie nowa fala charkotu. Sssss... Zdenierwowany zaserwowałem przybyszowi (forgive me Oswald B.) prawy sierpowy. Gdy padający denat oparł się na moich butach, z kieszeni jego płaszcza wysunęło się pudełko o wszystko mówiącej nazwie. SWIV... A potem jeszcze cała butelczyna Ptasiego Mleczka...

rozgrzane kordytem pocisków i fontannami przeoraonej ziemi, przejście do clou tematu muzycznego (vide „Łowca jeleni”). A jeśli wysublimowany gust zmusi Was do zmiany sprzętu, polecamy Jeepa 4+4 z pełnym bakiem i pełnymi wyrzutniami. Jeśli zanudzą Was pełne zieleni widoki kanionów, nasze biuro turystyczne „Wolontariusz & Dezert” zaprasza do zwiedzania bezkresnego morza... piasku, lodowców czy marsjańskich pól ryżowych (wersja specjalna dla miłośników lat 1968–75). Przed Wami do odkrycia nie kończące się przestrzenie... Jeśli wśród Was znajdują się miłośnicy muzyki techno, ukoimy Was kilkoma żywszymi rytmami. Czy zasiadałeś już w kabine „Comancha”? Jeśli nie — przed Tobą znacznie uproszczona (bo arcade) wersja polowania na wszystko co żyje. Jeśli tak — to dlaczego u licha czytaś teksty o zręcznościowach, kryptojolamie?! Ale dość tej literatury! Miłi moi! „SWIV 3D”

na PC to wspaniała zręczność, z oprawą muzyczną, która podnosi ciśnienie krwi. Nie wierzysz. Wykonaj misję tylko ze standardowymi odgłosami, a potem zrób to z Ryskiem (no, tylko bez głupotek o Tebańskim pochodzeniu i poglądzie na wojny). Wynik lepszy o co najmniej 30%. Gwarantujemy! Są i rytmy techno (średnie, do ponadprzeciętnych). Między misjami można zobaczyć renderowane wstawki (całkiem niezłe). Oczywiście mamy także miłutkie Intro (a co, jak cedek, to cedeki). Prezentuje się ono wyśmienicie. Ze szczególnym zainteresowaniem powitaliśmy ścieżkę dźwiękową, po prostu paluchy liść. Jedyne, co obniża ocenę gry, jest jej monotonia — poszczególne scenariusze różnią się jedynie scenerią...

Jagd & Suicide

Grafika 85% Grywalność 70%
Oryginalność 50% Dźwięk 85%

Musimy przyznać, że ze łzą w oku spojrzeliśmy na nowe wcielenie tej starej gierki. Prezentuje się ono wyśmienicie.

WERDYKT

70%

Potem przyszedł wreszcie czas na „BAT2”, który rozczarował niemal wszystkich. Nie żeby gra była zła, ale oczekiwania były znacznie większe. Tak więc mało kto przypuszczał, że TAKARA zdecyduje się na przedłużenie serii i wydanie „BAT3”. Na szczęście nastrojom tym Japończycy nie ulegli i oto trafił w moje ręce krążek z ich najnowszą produkcją. Mając w pamięci niemiłe wspomnienia z „dwojki” z pewną taką nieśmiałością i niedowierzaniem zasiadałem przed telewizorem. Na początek intro – klawie, ale troszkę przydługasne. Może i jestem wybredny, ale po obejrzeniu (wielokrotnym) demka z „Soul Edge” poprzeczka

Toshinden 3

Pamiętacie pierwszą część „Toshindena”? Giera startowała razem z PlayStation i cóż tu ukrywać, była jedną z tych pozycji, które zapewniły maszynce Sony dominującą pozycję na rynku. Wiadomo, pełne 3D, pikna graficzna, nowe możliwości... Stąd też konwersje na PC i Saturna.

podniosła się, baaardzo. Przejdźmy jednak do konkretów. Na początek innowacje, a jest ich sporo. Jak zapewne wiecie, w większości mordobli 3D (np. „BAT 1 i 2”, „Soul Edge”, „Tobal”, „Virtua Fighter”) bijemy się na arenach i jednym ze sposobów na zwycięstwo jest zrzućcie z niej przeciwnika. W „BAT3” taka taktyka nie przyniesie efektu, gdyż walczymy w zamkniętych pomieszczeniach! Muszę powiedzieć, że dynamika gry zyskała na tym rewelacyjnie. Wyobraźcie sobie sytuację, kiedy zadajecie przeciwnikowi potężny podbródkowy, ten wlatuje w powietrze doświadczać następnie nieprzyjemnego kontaktu z sufitem, spadając obrywa jeszcze serię z miecza, po czym odbija się z impetem od śłany (rozbijając przy tym jakąś szybę) i będąc w locie wykonuje 16 hit combo! Uff, muszę odetchnąć. Jak sami przynacie,

INFO	
Wydawca:	Takara
Producent:	Takara
Data wydania:	Już jest
Cena:	Nieznana
Dystrybucja:	Brak
Platforma:	PSX
Wymagania Techniczne:	Standardowe

akcja toczy się nader szybko. Kamerze bardzo rzadko zdarza się stać spokojnie. Widok zmienia się co chwilę i może zdarzyć się tak, że obserwujemy walkę zza pleców przeciwnika! Liczba zawodników też prezentuje się niezłe. Początkowo możemy wybierać spośród czterech postaci, ale ta liczba w miarę postę-

pów gracza wzrasta do dwudziestu osmiu. Ze „starej gwardii” pozostało kilku wojowników. Jest np. Duke ze swoim wielgachnym mieczem, Rungo i jego maczuga, Sofia, Ellis i jeszcze paru innych. Pojawilo się wielu nowych, a wraz z nimi nowe bronie. Teraz to już nie tylko miecze, noże itp. Na przykład taki Nagisa to strzela z pistoletu (amunicja limitowana), a David dysponuje piłą elektryczną! Są jeszcze ciekawsi goście, ale nie będę Wam psuć niespodzianki. Pomieszczenia, w których przyjdzie nam stawiać czoła kolejnym wyzwaniom, zostały wykonane dość starannie, za oknami roztaczają się często wspaniałe widoki. Walczymy m.in. w zamkowej komnacie, w klatce umieszczonej nad bajorem gorącej lawy, zaś będąc na dachu ratusza, możemy podziwiać ogromny zegar oraz panoramę położonego niżej miasteczka. Jednym słowem, na monotonię narzekać nie będziecie. Również co do samych zawodników nie można mieć większych zastrzeżeń. Poruszają się oni znakomicie. Cieszy także oko obafalość o drobne szczegóły w ubiorach, kolorach. Może się jednak zdarzyć (szczególnie przy zbliżeniach), że widać efekt pewnej „niespójności” postaci. Do „plusów” zaliczyć trzeba smugi świetlne (zupełnie jak w „Soul Edge”) ciągnące się za uderzeniami – mówię Wam, kopia! tylek. Co do muzyki to jest OK. Kawałki łatwo wpadają w ucho i dobrze się przy nich walczy. Chciałem trochę pomieszać w optionsach, ale tam, kurczę, wszystko po japońsku. Dowiedziałem się jednak, że da się wybrać ustawienie kamery, walkę można obserwować np. z góry. Dostępne są opcje 1 Player GAME, VS HUMAN oraz VS COMPUTER – możesz sobie wybrać przeciwnika. O ile jeszcze mogę przeboleć brak Survival Mode, to naprawdę szkoda, że przy tak dużej liczbie zawodników nie pomyślano o dodaniu znanej choćby z „Tekken 2”, opcji Team Battle Mode. Podsumowując, „Battle Arena Toshinden 3” to bardzo dobra bijatyka, z dużą grywalnością, świetną grafiką i dźwiękiem, nie widać jednak w total tak jak „Soul Edge”. W tej konfrontacji „Battle Arena Toshinden 3” wygrywa jedynie pod względem liczby postaci.

Piotrek

Grafika 87% Grywalność 90%
Oryginalność 80% Dźwięk 85%

Soul Edge nadal jest niekoronowanym królem nawalane. Toshinden 3 nie jest w satnie odebrać mu tej pozycji.

WERDYKT

89%

Star Gladiator

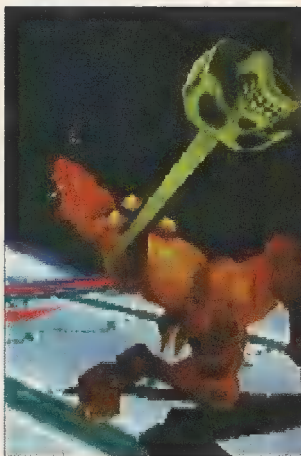
Firma Capcom, słynąca z takich tytułów, jak „Street Fighter Alpha”, „Darkstalkers: Night Warriors” czy „X-Men: Children of the Atom” długo przygotowywała się do wystrzelenia na rynek swojej pierwszej bijatyki trójwymiarowej.

INFO

Wydawca:	Virgin
Producent:	SquareSoft
Data wydania:	Już jest
Cena:	Nieznana
Dystrybucja:	Brak
Platforma:	PSX
Wymagania Techniczne:	Standardowe

Star Gladiator, bo taki jest tytuł, jest nowatorskim mordobiciem i posiada kilka ciekawych rozwiązań. Postaci jest osiem, a wszystkie walczą charakterystycznymi dla siebie, a zarazem dziwnymi narzędziami tortur np. Saturn trzyma w swoich łapach jojo, którym macha na wszystkie strony, a Hayato ma miecz, którym ostro siecze. Gra wnosi trochę nowego do tego gatunku gier. Jest bardzo przyjemny system combosów. Wklepuje się je spokojnie i bez pośpiechu, więc „SG” nie jest dla ludzi nerwowych. Postacie mogą się poruszać bliżej i dalej, zupełnie jak w „Tohshinden”.

Ciosy specjalne nie są może tak widowiskowe jak np. BTA, ale na pewno skutecznie działają. Jest opcja do trenowania ciosów oraz combosów. Combosy są przedstawione w bardzo fajny sposób. Są one rozrysowane w pajęczynie, po której można się skapować, jakie przyciski po kolei się wduśca. Niektóre kombinacje ciosów zakończyć należy Plasma Final. Jest to ruch krzyżakiem, po którym nasz zawodnik wykonuje fikuśne wykończenie. N przykład Jun robi salto, lądując przeciwnikowi na szyi i skreca mu kark swoimi zabnymi nożkami. Mamy jeszcze Super Plasma Combo, które można wykonać tylko raz na rundę. Wykonuje się je, wiskając dwa cięża i nogę jednocześnie. Gdy zrobimy to coś na zakończenie walki, to

zostaniemy nagrodzeni obejrzeniem agonii oponenta z trzech różnych kamr (jak w mangowych filmach). Każda z postaci ma jeszcze Plasma Reversal i Plasma Counter. PC to nic innego, jak odbicie ciosu atakującego Cię zawodnika, a PR to coś takiego, jak w „Tekken 2”. Jest to przechwycenie ciosu i szybkie skontrolowanie go.

Graficznie gra nie robi oszałamiającego wrażenia. Wszystkie tła są trójwymiarowe i coś tam jest w ciągłym ruchu. Animacja jest płynna, ale wolna i przez co gra chodzi trochę słamazarnie. Muzyka i odgłosy są bardzo przyjemne dla ucha i wcale nie dekoncentrują w czasie walki. Capcom dobrze zrobił, wtrącając się

w pole mordobić trójwymiarowych i chociaż debiut nie wyszedł im za dobrze, to na pewno chłopaki się wyrobili i następna ich gra będzie równie dobra, jak tytuły konkurencji.

ZdaneK

Grafika 80% Grywalność 75%
Oryginalność 00% Dźwięk 85%

Klasyczna nawalanka na PlayStation. Jednak ustępuje takim hitom jak Soul Edge czy Tekken 2.

WERDYKT

80%

Perfect Weapon

„Był to zwykły dzień. Jak zwykle musiałem skopać tyłek jakiemuś palantowi. Walnąłem mu w pysk z otwartej a później w żołądek z kolana. Po walce poszedłem do swojej szatni. Nagle usłyszałem, jak ktoś dziwnie dyszy za moimi plecami. Odwróciłem się i powąchałem czyjąś piączę z bliska. Gdy się obudziłem, jakoś dziwnie zacząłem się dusić. Zorientowałem się, że jestem w innym świecie.” Tak zaczyna się „Perfect Weapon”, gra firmy Electronic Arts.

Jest to gra zręcznościowa, chodząco-zabijająca. Stylem przypomina trochę „Time Commando”, a poruszanie się postacią bardzo przypomina „Resident Evil”. Światy, po których możemy się w miarę swobodnie poruszać, są dość duże i nawet zróżnicowane. Postać jest animowana całkiem w porządku a i przeciwnicy nie są tak źle zrobieni. Główny bohater podobno posiada ponad 100 różnych ciosów i dużo combosów. Na moje oko jest trzy razy mniej ciosów niż zapowiadali autorzy. Mamy podstawowe kopnięcia i ruchy rękoma tak samo rozmieszczone, jak w „Tekkenie”. Combosy i rzuty też są rozwiazane iden-

INFO

Wydawca:	Electronic Arts
Producent:	Gray Matter
Data wydania:	Maj
Cena:	Tel.
Dystrybucja:	EA
Platforma:	PC, PS
Wymagania Techniczne:	Standardowe

tycznie, więc programiści o oryginalność się nie starali. Nasz koleś musi walczyć, aby nie zostać jedynym z okazów jakiegoś ziego cieniaka, który zbiera najlepszych mordoklepow, zupełnie jak niektórzy zbierają znaczki. Przeciwnicy są bardzo zróżnicowani. Walczymy z wilkami, wielkimi małpami, mnichami i wielkimi bossami, stojącymi na końcu każdego levelu. Graficznie gra nie odpowiada dzisiejszym standardom. Całość cierpi na pikselozę, podobnie jak Twój przeciwnik na głupotę. Grafy chyba nie da się już

zrobić w niższej rozdzielczości. Jak już wyżej wspominałem, postacie animowane są nieźle i całość chodzi w miarę płynnie. Gdyby tak porównywać „Perfect Weapon” do „Time Commando” i „Resident Evil”, to te dwa programy wymienione w drugiej kolejności są mistrzami świata. Electronic Arts musiało nieźle na tym tytule umoczyć, bo dali ciała chyba na wszystkich możliwych frontach. „PW” podobno dostała nagrodę za oryginalność. Gdzie oni dopatrzili się tej oryginalności, to sam Bóg tego chyba nawet nie wie.

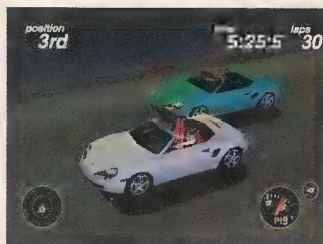
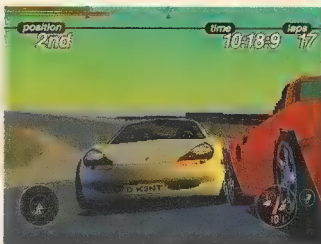
ZdaneK

Grafika 65% Grywalność 55%
Oryginalność 60% Dźwięk 70%

Gra jest bardzo rozbudowana i zarazem wielce trudna. Ale głównym jej mankamentem jest to, że się szybko nudzi.

WERDYKT

65%

Porsche Challenge

Siadłbyś sobie za kierownicą jakiegoś super wozu? Lubisz super ostre zakręty i oszałamiającą szybkość? Twoją ulubioną marką jest Porsche? Nie masz kasy na taki samochód? Ale masz PlayStation! No! To mam lek na Twój ból!

INFO

Wydawca:	Sony
Producent:	Sony
Data wydania:	Już jest
Cena:	199.00
Dystrybucja:	Sony Polska
Platforma:	PSX
Wymagania Techniczne:	Standardowe

kulturę japońską. Tak, to nie pomysł! Jedna z tras biegnie przez japońskie miasto. Kolesie, którzy stworzyli tę grę, to geniusze.

Przyjrzyjmy się stronie technicznej programu. Po pierwsze, tak dokładnie odwzorowanego samochodu, to jeszcze nie widziałem w żadnej innej tego typu grze. Wizerunek Porsche składa się z 500 polygonów. To kolosalna liczba, jeśli się ma świadomość, że przypada na jeden stosunkowo niewielki obiekt. Krajobrazy, to też nie jest jakaś fuszerka. Doskonale się prezentują mosty, tunele, budynki wraz z kościołami. Czujemy chłód zasp śnieżnych, a jadąc przez słoneczną Kalifornię, mamy ochotę wskoczyć do morza. Sumując, grafika jest doskonała i rewelacyjnie płynna. Ale jednak najbardziej uderzyła mnie muzyka. Kawałki skomponowane na potrzeby „Porsche Challenge” są re-we-la-cyj-ne. Noszą się z zamiarem kupienia tej gry dla samej muzyki. Funkowe i popowe numery sprawiają, że zamiast grać, wsluchujesz się w dźwięki i rozmyślasz. Również efekty specjalne prezentują wysoki poziom. Oprawa audiowizualna jest tak znakomita, że mucha nie siada. W grze zawarto mnóstwo innowacji. Po pierwsze, o ile nie mamy wy-

boru samochodu, to możemy wybrać

postać, która będzie nim kierować. Możemy zagrać dziennikarką, modelką, DJ, hackerem czy kickboxerem. Każde z nich ma swoje indywidualne zachowania za kierownicą samochodu. Jakże? To możecie tylko sami odkryć. Poza tym, grając w trybie championship, musimy przejechać dwanaście tras na pierwszym miejscu. Jednak ostatnie cztery tory są interaktywne, tzn. że podczas jazdy, w czasie rzeczywistym otwierają się i zamykają różne przejazdy, skróty czy nowe drogi. Jedynym sposobem na odkrycie tajnych przejść jest słuchanie efektów dźwiękowych. Na przykład, jeśli w kościele, kółko którego przejeżdżasz, biją dzwony, to znaczy, że bramy są zamknięte i musisz jechać prosto. Jeśli nic nie słyszysz, to dawaj ostro zakręcić w prawo i podwórzem kościelnym skróć sobie drogę. Tryb interaktywny to znakomity pomysł i jest to zdecydowanie najciekawsza część gry.

Jest to bezspornie jedno z najlepszych wyścigów na PlayStation. Ma znakomitą grafikę, rewelacyjną muzykę, oryginalnością grzeszą gorzej niż sam diabeł. Panowie! Panie! To jest teraz zakup numer jeden, jeśli chodzi o wydatki konsolowe.

WYBÓR

Grafika 95% Grywalność 85%
Oryginalność 90% Dźwięk 99%

Sony wraz m swym „Porsche Challenge” zaskoczy wszystkich. To doskonała gra, z pewnością warta wydatku na nią pieniędzy.

WERDYKT

90%

Die Hard Trilogy

Swojego czasu film akcji z Bruce Willisem był uznawany za jedną z najlepszych sensacji. Sega, chcąc odpowiednio zadbać o swoje dzieciętko, w kwietniu wypuściła na Saturna „Die Hard Arcade”, dosyć luźną, komputerową adaptację „Szklanej pułapki”.

Konsolowa wersja ma niewiele wspólnego z filmem. Łączą ją jedynie temat i główny bohater. „DHA” jest typowym chodzonym mordobiciem, jakich wiele wyprodukowała Sega (choćabyż stareńki „Golden Axe”). Same zasady od tego czasu niewiele się zmieniły. Tzn. cały czas idziesz przed siebie i tłuczysz hordy wrogów. Odrzucamy jakikolwiek realizm, ważna jest tylko zabawa. Dzięki takiemu podejściu, komputerowy McLane może rozwalić trzydziestu koleś bez zadyski czy skopać bosymi nogami wielkiego robota. Oczywiście usprawniono system combosów. To już nie jest zwykła machanina pięściami, tu można nauczyć się odpowiedniej sekwencji i ją wykorzystywać. Dajmy na to, podchodzi do Ciebie koleś, a Ty walisz go trzy razy w dziób, a potem wyjeżdżasz z głana w twarz. Ewentualnie możesz zająć przeciwnika od tyłu

INFO

Wydawca:	Sega
Producent:	Sega
Data wydania:	Już jest
Cena:	199.00
Dystrybucja:	Bobmark
Platforma:	Saturn
Wymagania Techniczne:	Standardowe

I zakuć go w kajdanki, nie obejdziesz się też bez porządnego kopniaka. Nie wspominałem jeszcze o broniach, których jest bez liku. Poczynając od szczonek, toporków strażackich, poprzez pistolety, telewizory, gazurki, aż do uzi i bazooki. Naparzać można dosłownie wszystkim. W całą grę został wplecio-

ny scenariusz, aby gracz miał jakieś takie pojęcie o co walczy. Jako policjant dopuszczasz się dywersji na zajęty przez terrorystów budynek korporacji Nakatomi. Dzięki wstawkom podczas gry, dowiesz się o małej dziewczynce ukrytej w szafce bossa i o innych nielotnych szczegółach. „Die Hard Arcade” jest pierwszą trójwymiarową grą beat-em-up na Saturna. Cała oprawa wizualna jest stworzona w 3D, tzn. zbudowana z polygonów. Prezentuje się na bardzo przyzwoitym poziomie i absolutnie nie można narzekać. Dodajmy do tego jeszcze superpłynną animację, dobrą muzykę i już możemy wpaść w zachwyt. Szkoda tylko, że gra jest bardzo krótka — można ją ukończyć w jeden wieczór. Tym bardziej, że autorzy dodali jeszcze pewne ułatwienie. W głównym menu można zagrać w „Deep Scan”, w którym im więcej statków

rozwalisz, tym będziesz miał więcej kredytów we właściwej grze.

„DHA” jest bardzo dobrą konwersją i zachowuje 100% z klimatu i grywalności oryginału. Ubaw miałem po pachy, do tego stopnia, że trzymałem kompakt w domu o wiele za długo. To też nie obeszło się bez nagany w redakcji. Ale nic to, było naprawdę warto. O czym skrzętnie donosi...

Kuba

Grafika 70% Grywalność 80%
Oryginalność 50% Dźwięk 70%

Jedna z lepszych konwersji Segi, jeśli lubisz chodzonym mordobiciem, to śmiało bierz grę „Die Hard Arcade”.

WERDYKT

75%

INFO

Wydawca: GT Interactive
Producent: Scavenger
Data wydania: Już jest
Cena: 199.00
Dystrybucja: Bobmark
Platforma: Saturn, PC
Wymagania Techniczne: Standardowe

Szkoda, że nie ma intra. Animowany wstęp czy scenki przerywnikowe bardzo pozytywnie nastawiają do gierki. Ale to jeszcze nie koniec świata. Gdy ukazało się menu, wskoczyłem do opcji. Można w nich ustawić bardzo wiele rzeczy, takich jak głośność muzyki, wstukać password lub ustawić poziom trudności. Gdy wystartowałem gierkę, moje pierwsze wrażenie było bardzo przyjemne. Przedstawiony świat prezentował się niezwykle okazale. Połacie roślinności wodnej delikatnie falowały, poruszane prądami i prądami morskimi. W oddali majaczył wielki podwodny stok górski, sięgający swym szczytem do powierzchni oceanu. Jak się za chwilę okazało, stanie beczynnie i podziwianie krajobrazu było równoznaczne z samobójstwem. Nie wiadomo skąd pojawiło się wiele ogromnych rekinów. Swymi mocarnymi szczękami próbowały zderzyć pancerz mojego łazika. Spojrzałem bystro na kokpit i po chwili miałem już aktywne wyrzutnie rakiet. Znajdujący się najbliżej mnie ludojad został rozerwany pociskiem na

Amok

Szczerze mówiąc, wolalbym w tym miejscu zabierać się do recenzji „Into the Shadows”. Okazało się jednak, że najpierw grupa Scavenger zawiesiła projekt tej niezwykle dobrze zapowiadającej się gry, a potem w ogóle się rozwiązała. Ostatnim, można powiedzieć „pośmiertnym” produktem tej grupy jest właśnie „Amok”.

strzępy. Jednak nie był to koniec moich kłopotów. Otrzymałem rozkaz z bazy, aby wydostać się z tego terenu. To nie było jeszcze problemem. Do szatu doprowadził mnie komunikat: „John, w północnej części basenu znajduje się grupa dezertorów, wyeliminuj ich co do jednego.” Nienawidzę zabijać... Cóż, mniej więcej takie rozkazy będziesz otrzymywać na briefingu. Podwodne knieje przemierzasz za pomocą łazika. Szczerze mówiąc nie jest to najbardziej opancerzony sprzęt, jakim kiedykolwiek miałem przyjemność kierować. Arsenał ma standardowy, tzn. karabinek i rakietę samoprowadzającą. Jednak przy odrobinie wprawy, będzie to absolutnie wystarczające do wysłania paru kolesi na tamten świat. Wydawać by się mogło, że „Amok” to bardzo dobra gra. Jak się okazuje nie jest to gra nawet dobra. Pierwsze „ale” można mieć do grafiki. Owszem jest kolorowa, dosyć dokładna, jednak procedury zarządzające sprite'ami i przewijaniem tła pozostawiają wiele do życzenia. Po prostu animowane są wielkie kwadraty, składające się z wielu pikseli. W zamian za to otrzymujemy doskonałe płynną animację. Na szczęście warstwa muzyczna jest dobrze przygotowana i dobrana. Na początku autorzy bombardują nas całkiem przyjemnym kawałkiem techno. Potem jest już różnie, ale

kajkiej większej maniany nie ma. Na PC gra prezentuje się trochę lepiej niż na konsolach, ze względu na wyższą rozdzielczość. Ogólnie rzecz biorąc, gra nie jakąś totalną wpadką, ale przebojem to ona nie będzie. Parę wieczorów spędziłem grając w „Amoka”, jednak stonkowo szybko znudził mi się. Wierzę, że są osoby, którym produkcja Scavengera będzie się podobać, lecz nie będą to liczne rzesze. Przed zakupem tej gry warto się zastanowić (szczególnie przy ograniczonej kasie), bo w sklepie znajdziesz pewnie kilka ciekawszych pozycji.

Kuba

Grafika 50% Grywalność 50%
Oryginalność 60% Dźwięk 60%

Amok jest spódniony co najmniej o 3 lata. Teraz rozwiązaną graficznie w tej grze są przestarzałe. Pomysł niezły, gorsze wykonanie.*

WERDYKT

55%

B.I.G.

Bierz I Graj

W tym miejscu
nie mógł
być niczego po
za...

W tym miejscu
nie mógł
być niczego po
za...

Są miejsca
w które nie
należy
zaglądać!

To jedno
w tym miejscu
nie

Tu naprawdę
przebiega
dobrze jest
w 10
sekund.

Przerwa
(Skądś przecież
trzeba czerpać
tę energię)

W tym miejscu
tu nie lubi

USER

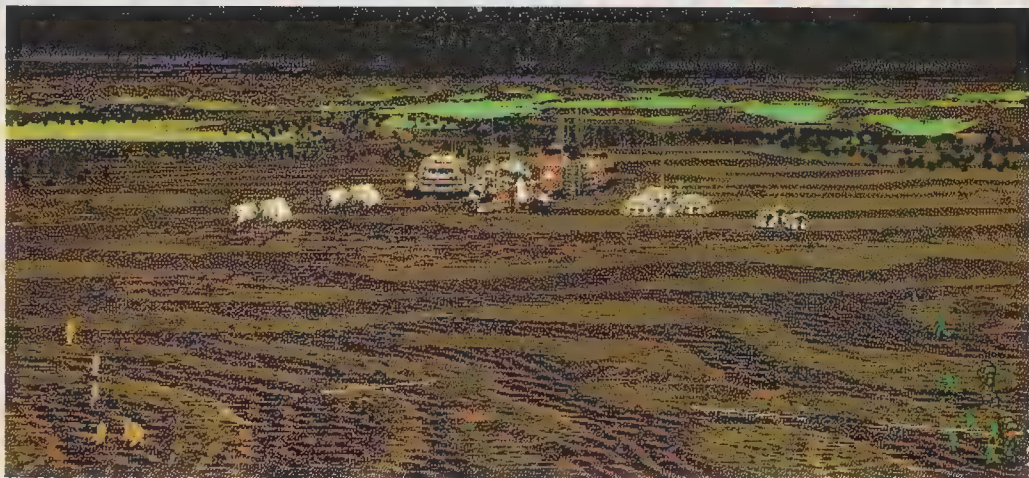
W tym miejscu
nie mógł
być niczego po
za...

W tym miejscu

Free Mind

CENA: 89 Zł

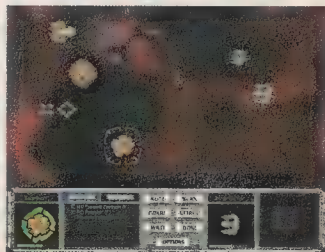

Master Of Orion 2

Grę „Master Of Orion 2” MicroProse zrecenzowaliśmy w nr. 3/97 Gier Komputerowych, a dziś zamieszczamy kilka podstawowych porad dla początkujących graczy.

W początkowych ustawieniach gry wybierz „ręczne sterowanie” walką, dzięki czemu możesz uciekać z pola bitwy, dokonywać abordaży obcych jednostek. Ważnym momentem jest wybieranie rasy – od jej cech zależy np. jak szybko i ile budujesz, wynajdujesz czy też produkujesz. Aby dać sobie jak największe fory, najlepiej jest skorzystać z opcji custom, a następnie wybrać kombinację cech (pozytywnych): creative, artifacts home world oraz rich home world. Taka kombinacja zapewni szybki start oraz częste otrzymywanie nowych projektów badań-

czych. Na początku rozgrywki trzeba szybko opanować co najmniej cztery nowe układy planetarne, a w rodzimym nową planetę, budując colony base. W grze bardzo ważną rolę spełniają pieniądze, więc pamiętaj o tym, aby nie dopuścić do deficytu. Każda budowla na planecie zabiera Ci forsy, możesz to zniewolować, budując struktury zwiększające dochody kolonii, np. port kosmiczny lub też zatrudniając róż-

nych administratorów, dających wiele bonusów. W początkowej fazie gry nie można być wybrednym, trzeba kolonizować co się tylko da. Małe czy też trujące planety w miarę rozwoju techniki można przemieniać w załudnione i bezpieczne dla kolo-

nistów miejsca. Na biednych i na bardzo biednych planetach nie opłaca się produkcja, więc zamieniaj je w wielkie laboratoria (zero pracowników, max. naukowców). Odradzałbym walczenie z każdą napotkaną rasą (tylko na początku), ponieważ wojna zabiera Ci mnóstwo środków, które mogłbyś przeznaczyć na rozwój swojego imperium. Dobrze jest podpisać z jedną lub dwoma rasami umowy o handlu i o pomocy naukowej. Te dwie umowy zapewnią zastrzyk gotówki i zwiększenie efektywności Twoich naukowców. Podczas walki dokonuj abordaży jednostek wroga, co daje ogromne zyski w postaci skrócenia czasu bitwy, uzyskaniu nowych pojazdów i struktur obronnych przeciwnika, które można samemu wykorzystywać po zakończeniu walki. Na planetach buduj wszystkie dostępne budowle. Jeśli masz do wyboru wybudowanie fabryki czy laboratorium badawczego, to najpierw wybuduj fabrykę, dzięki czemu szybciej wybudujesz następnie inne budowle. Pamiętaj o zabezpieczeniu własnych planet. Bezbronna kolonia szybko stanie się łupem Twego przeciwnika. Silniejszego wroga załatwiał przy pomocy innych przyjaznych Ci ras, prosząc ich o wypowiedzenie Twemu nieprzyjacielowi wojny.

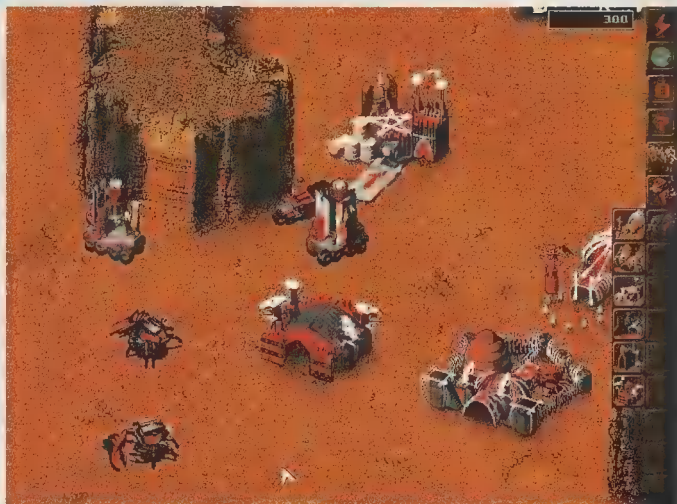
Agnes

Kill Krush 'N' Destr

Wszystko jedno, czy postanowisz wcielić się w obrzydliwego mutantę, którego jedyną żądzą jest pozbycie się normalnych facjat z powierzchni Ziemi, czy też wolisz zostać szlachetnym rycerzem walczącym o lepszą przyszłość gatunku ludzkiego – z pewnością przyda Ci się kilka wskazówek. Generał Piotres właśnie powrócił z frontu, aby zdać Wam szczegółową relację.

W tej grze istnieje wiele dróg do sukcesu. Każdą misję można skończyć na wiele sposobów, o czym świadczy chociażby fakt otwarcia przez Beam Software specjalnej strony w Internecie, gdzie gracze z całego świata mogą zamieścić swą własną strategię. Zanim rozpocznieś właściwą misję, dobrze jest zrobić niewielkie rozpoznanie, poznać rozmieszczenie wrogiej bazy oraz Oil Rigów – ich odcienie (pod warunkiem, że wszystkie są na zewnątrz bazy wroga), to już ponad połowa sukcesu.

▪ Bardzo często (np. Survivors misja 8) gra wymusza na nas podjęcie taktyki, którą w grach z serii „C&C” stosuje... komputer. Otóż musimy cały czas nękać wroga podjazdami pod jego bazę, wyciągać z niej jednostki i prowokować do ataku. Najlepiej robić to szybkimi pojazdami zwiadowczymi (ATV u Survivors, Monster Trucks u Mutantów), po czym uciekać do własnej bazy, gdzie na wroga czeka już silny komitet powitalny. NIE WOLNO dać przeciwnikowi zbyt

dużo czasu na rozbudowę silnej armii, bo możemy się później spod niej po prostu nie wygrzebać.

▪ Należy przede wszystkim zapewnić sobie stały dopływ gotówki. W tym celu stawiamy elektronię w bezpośrednim sąsiedztwie szybów wiertniczych (o ile to możliwe). Ponieważ budynki można stawiać jedynie blisko siebie, można czasem sobie pomóc, rozciągając obszar przeznaczony „pod budowę” wcześniejszym postawieniem „w tamtym kierunku” laboratorium. Jeden szyb powinno obsługiwać dwie do trzech cystern. Większe ilości mogą powodować chaos i przestoje. W 90% przypadków zawartość jednego szybu powinna wystarczyć na całą misję. W razie gdyby tak się nie stało, o wybudowanie nowego szybu należy zatroszczyć się z odpowiednim wyprzedzeniem.

▪ Nie oplatą się budować stacji naprawczej – w ferworze walki nie będzie czasu na wycofanie i naprawę uszkodzonych jednostek.

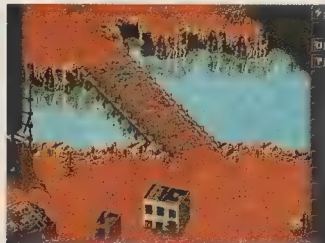
▪ Warsztat produkujący pojazdy stawiamy jak najbliżej linii frontu. Najlepiej jest ich mieć dwa, aby dopływ świeżego mięska na front był nieprzerwany.

▪ Nie polecam również inwestowania w budowę obronne, takie jak wieże strzelnicze czy działa i wyrzutnie, bo można ich wybudować ograniczoną ilość. Już lepiej nadmiar kasy przeznaczyć na budowę jednostek i jak najszybsze wyprowadzenie działań zaczepnych. Preferowałbym obronę czynną, czyli zbudowaną z kilkunastu pojazdów średniej klasy (u Survivors – ATV Flame, Mutanci – Monster Trucks). Są

oy

cz. 1

one tańsze i skuteczniejsze, bo mogą na przykład przejeżdżać obcą piechotę.

- Ulepszanie technologiczne rozpoczynają zawsze od warsztatu, w tej grze liczy się przede wszystkim liczna i mocna ofensywa.

- W misjach, w których nie możesz budować bazy, każdy żołnierz jest na wagę złota. Możesz wtedy stosować taktykę wywabiania wrogów z ich grupowań. Obca jednostka w połowie przypadków atakuje oddział, który dostrzegła jako pierwszy. Wystarczy więc postawić „mur” z obrońców, wysłać jakąś szybką jednostkę (motocyklista u Survivors czy wilk u Mutantów) do przodu, po czym zwiewać nią na tyły, podczas gdy reszta naszej armii rozbija zwabionych w ten sposób przeciwników.

- Tzw. doświadczenie jednostek, czyli zwiększenie szybkostrzelności i celności, jest raczej mało ważne, ponieważ w tej grze średnia przeżywalność oddziału na froncie wynosi ok. 20 sekund. Nie zaprzataj więc sobie głowy reperowaniem i wycofywaniem uszkodzonych jednostek weteranów.

- Najczęściej przyjdzie nam walczyć z całymi grupowaniami przeciwnika. Piechota w dużych ilościach może być niebezpieczniejsza od każdego czołgu, dlatego też należy ją eliminować (rozjeżdżać) w pierwszej kolejności.

- Zawsze atakuj WSZYSTKIMI jednostkami tylko jednego wroga. Lepszy nieprzyjaciel rozbity kolejno, ale całkowicie, niż kilku tylko napoczętych.

- Gdy przeciwnik zauważy, że atak na naszą

bazę się załamała, rozpocząć odwrót. Dobrze jest wtedy wysłać kilka jednostek w pościg, bo oddziały które umkną, zostaną wykorzystane przy następnym natarciu.

- Najlepszą chwilą na wysłanie kontrataku jest moment zaraz po natarciu wrogich sił na nasze zabudowania. Wtedy obca baza jest praktycznie bez ochrony.

- Nie polecam walk z wrogimi jednostkami wewnątrz ich bazy. Jeżeli już tam wpadniemy, należy w pierwszej kolejności wyeliminować fabryki uzbrojenia (Survivors – warsztat, Mutanci – wylegarnia zwierzków i kuźnia), odciąć dopływ gotówki, zaś zaraz potem zniszczyć Centrum dowodzenia. Dopiero będąc pewnym, że nie nadejdą nowi, można zacząć wybijać obrońców.

■ Kluczem do zniszczenia wroga jest zatrzymanie jego linii produkcyjnych. Są na to dwa sposoby.

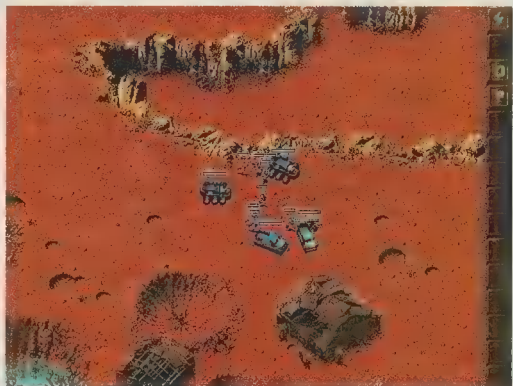
Po pierwsze – zniszczyć wszystkie Oil Rigi, jednak muszą być one na zewnątrz bazy. W praktyce prościej jest zastosować drugie rozwiązanie, czyli tzw. „obłężenie”. Polega ono na tym, że wprowadzamy do bazy wroga ok. 8-9 pojazdów dobrych w niszczeniu budowli, czyli szybkostrzelnych, ewentualnie pracujących z miotaczami płomieni (wieże strzelnicze chronią najczęściej jedynie wejścia). Odnajdujemy we wro-

giej bazie fabryki uzbrojenia, po czym je niszczymy. Przeciwnik oczywiście już po chwili będzie starał się je odbudować, co należy uniemożliwić, cały czas ostrzeliwując budowaną konstrukcję. Dzięki temu wrogowi nie uda się zbudować nowych obrońców, a my – systematycznie dosyłać posiłki – po pewnym czasie zdobędziemy przewagę.

- Jednostki specjalne można znaleźć w specjalnych bunkrach. Baw się nimi ostrożnie – są fantastyczne w walce, ale nie można ich naprawiać.

To na razie tyle, ruszajcie do boju. Za miesiąc będzie ciąg dalszy, tym razem z dokładną charakterystyką jednostek i opisem każdej misji. Aha i jeszcze jedno. Dystrybutor gry, firma IPS, wydała specjalny limitowany nakład, wzbogacony o płytkę, gdzie można m.in. znaleźć informacje o wulkanach, płytach tektonicznych, trzęsieniach ziemi itp. Wszystko to jest zilustrowane ciekawymi zdjęciami oraz filmikami z planu zdjęciowego kinowej superprodukcji „Góra Dantego”. Jeśli się więc pośpieszycie, oprócz fantastycznej gierki możecie dostać jeszcze ten edukacyjno-rozrywkowy dodatek.

Piotros

Realms Of The Haun

„Realms of the Haunting” otrzymało u nas przyzwoitą ocenę 76%. Po-
stanowiliśmy więc przygotować dla Was solucję. To trudne zadanie
otrzymał Piotres, który w pewną burzową noc z narażeniem życia zagłę-
bił się w tajemniczy świat najnowszej produkcji Gremlin. Rankiem odna-
leźliśmy przy jego komputerze jedynie wypaloną w podłodze dziurę oraz
trochę notatek. Niestety, wciąż nie wiemy, gdzie podział się autor. Po-
szukiwania trwają, a póki co, publikujemy kilka pośpiesznie nakreślo-
nych przez niego słów...

N ■ wstępie kilka uwag ogólnych: często
sejwuj, rozglądaj się uważnie dookoła,
zeglądaj za sprzęty, na gzymsy, do pude-
łek — często można tam znaleźć użyte-
czne przedmioty, włącz automatyczne
używanie przedmiotów, w czasie walki zawsze trzy-
maj się na dystans. Będzie to proste, gdy już zbier-
zesz magiczne różdżki, drzwi z zielonymi symbola-
mi będą się otwierać same, wraz z postępnymi w
grze, staraj się nie marnować amunicji, w czasie
walki nie pozostawaj zbyt długo bez ruchu, gdy tyl-
ko jest możliwość, walcz różdżkami, bo ich moc od-
nawia się, w czasie walki zawsze staraj się mieć do-
kład uciec, aby się podleczyć czy zregenerować
broń. Najlepiej do tego celu nadają się inne pokoje,
z zamykanymi drzwiami. Potwory nie potrafią ich
otwierać ani przez nie przechodzić. W dalszych roz-
działach pojawia się monstra strzelająca. Z takimi
najlepiej rozprawić się sposobem „walki kołowej” —
biegamy wokół stwora, czekając na strzał (najczę-
ściej poprzecza go jakiś dziwny odgłos). Gdy ten
nastąpi, zatrzymujemy się, ładujemy ze swojej bro-
ni i znowu biegnemy. Brzmi dziwnie, ale po nabraniu
odrobiny wprawy — działa.

Najlepsza broń w grze to „Aelf's Dagger”, jednak
ładuje się zbyt długo. Dlatego też polecam zwykłą
„Wand”, bądź pierwszą z różdżek. Nie używaj Flo-
rentine Staff.

W czasie walki można wymieniać broń. Salwy z
trzech najlepiej naładowanych różdżek nie wyrzuci-
mo nic (no prawie...). W większości pokoi można zapalić
światło, kontakty są przy futrynach

Rozdział I — Ciepło

Aby dostać się do biblioteki należy zapalić oby-
dwie świece na prawo od drzwi do niej.

Rozdział II — Złotki i Zapowiedzi

Zbierz broń i tarczę, są obok kominka. Jedną z
półek otwiera się, odsłaniając wejście do mauzo-
leum. Wewnątrz podążaj cały czas przed siebie. Kula
znaleziona w pokoju z pentagramem otworzy drzwi z
odpowiadającym jej emblematem. W środku jest
mapa. Z pokoju z pentagramem są dwa wyjścia. Po
lewej odnajdziesz broń. Prawy korytarz doprowadzi
do więzienia, gdzie ze składowi (otwieranym przez
dźwignię) zabierz klucz. W pokoju z teleportem,
gdzie cały czas materializują się strażnicy, musisz
naciśnąć na wszystkie trzy znaki z „dłonią”, po czym
w rogu otworzy się przejście do czwartego ■ nich.
Wejść w teleport. Teraz musisz odnaleźć tron, kliknij
na nim, aby usiąść. Wróć do hallu, otwórz drzwi zdo-
bytym kluczem. Kliknij na ołtarzu i zbierz artefakt.
Teraz możesz wejść z głównego hallu do drzwi „tru-
piarni” (ach te rysunki na ścianach). W pomieszcze-

niu z basenem jest statuetka węża (weź koniecznie),
z ołtarza zabierz artefakt. Wróć do biblioteki, obok
zawalonego wejścia jest drugie, pomagaj ścianą.

Rozdział III — Wrota Ciemności

Zwiedzaj dom. W sypialni rusz kufrem. Po naciśnię-
ciu cegłówek w pokoju z szafkami, odnajdziesz mapę
domu. Z sypialni jest też wyjście na górę (zbrojownia i
teleport do Wieży, wróćmy tu, gdy będziemy mieli maski).
Na parterze odnaleźć można jeszcze hełm oraz zie-
lony kryształ (do wyjścia z ognia w małym pokoiku z ko-
minikiem). Ten ostatni trzeba użyć na „Zielonej sferze”.
Z miejsca „poza czasem” należy zabrać maski.

Rozdział IV — Opowieści o Wiedzy

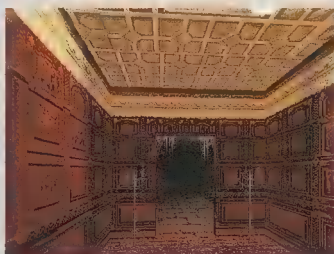
Po schodach na górę. W teleportcie użyj masek.
W Wieży można bardzo łatwo zginąć — wystarczy je-
den nieostrożny ruch. Błyskające wejścia, to połącze-
nia pomiędzy różnymi częściami tego świata. Od-
najdź kolejny teleport. Przeszukaj dziedziniec i po-
mieszczenia. Klucz jest w jezioru. Wróć do Wieży.

Rozdział V — Wrota

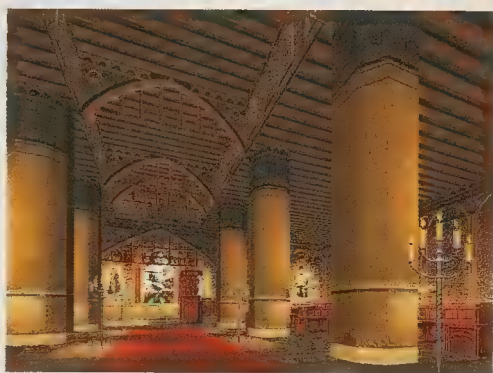
Wróć na Ziemię (Heled/Earth). Naciśnij „rę-
kę” i wejdź przez nowo otwarte drzwi. Strzel do
pentagramu i zobacz co się stanie.
Jest to sposób na niezniszczalne
potwory, które spotkasz za chwilę.
W pomieszczeniu z kluczem na su-
fście należy położyć statuettę węża
w miejscu na nią przeznaczonym.

Pamiętaj, aby potem zabrać ją z
powrotem. Po sprasowaniu (cool,
huh, huh) demonów. Otwórz do-
stępne drzwi, pociągnij za dźwignię,
i wróć do drzwi zastawionych
skrzyniami.

Podążaj przed siebie, przez jas-
kinię, aż do labiryntu. Jest tu ciem-

ting

no jak ... Musisz odnaleźć czerwony kryształ do przekupienia demona-strażnika na zachodzie (konsultuj się z mapą).

Podziemie VI — Szkatułka Białokoski

Używając ruchomych platform, musisz dostać się do pomieszczeń mieszkalnych. W sypialni pod łóżkiem jest różdżka. W szafie jest zamknięta chwilowo skrytka, gdzie spoczywa statuetka węża. Po schodach, przez pokój z błyskającymi światłami, musisz dostać się do obserwatorium. Przy barierce jest przycisk, zabierz dziennik. Wyjmij z niego klucz i wydostań ostatnią statuetkę z szafki. W tej sekcji musisz odnaleźć jeszcze zbroję (w pobliżu miejsca, gdzie rozpocząłeś rozdział), po której zebraniu użyj różdżki Florentine'a na kamieniu z jej kształtem, przy nieczynnym teleporcie, co spowoduje jego naprawienie. Wróć do biblioteki.

Podziemie VII — Brama

Ustaw wszystkie 6 statuetek przy sarkofagu, zejź po drabinie na dół. Cały czas przed siebie. Wielki zegar kontroluje się za pomocą umieszczonych na

podłodze dźwigni (na piedestale). Ustaw szóstą. Naciśnij rękę, uzbój się w zabraną z biblioteki tarczę i wejdź w nowe przejście. W pokoju z fontanną jest kielich, który napełnij wodą. Teraz „uzbrój” się w niego i polej drzwi po lewej (pazząc od wejścia). Zabierz sztylet i wracaj. Po drodze czeka Cię jeden z ciekawych klipów wideo.

Podziemie VIII — Poznajcie Bestię

Podziemie IX — Miejsce plececi

Zbierz i obejrzyj wszystko, co jest do zebrania, plus statuetkę przy wyjściu. Wracając możesz wstąpić do jadalni. Na dziedzińcu wejdź w teleport, otwórz drzwi i w labiryncie połącz śladem zdechłych szczurów (przyjemnie chrupia, nie?)

Podziemie X — Włosa z łosa

Zabierz kryształ. Dźwignia za ołtarzem otwiera drzwi. Wejdź do Wieży. Tam musisz przedostać się do świata Raquia. Czekają Cię tam labirynty. Znalaziona wcześniej mapa będzie pomocna. Do odnalezienia są: zatyczki do uszu (?), udziec barani — po wciśnięciu przycisku przy ławeczce, pierścień — po przebyciu przez latające platformy oraz fujarkę. Teraz udaj się do zamku. Potwora należy nakarmić mięsem. Po przedarcu się przez sieć korytarzy odnajdziesz wielki hmm — system alarmowy. Przedarcie się na drugą stronę to kwestia kilku skoków i niewielkiej dozy sprytu. W pomieszczeniu dalej otwórz pierwsze drzwi po lewej, używając na nich fujarkę. Zbierz okulary i olej. Teraz trzecie od lewej, ale przedtem użyj na sobie zatyczek. Zabierz klucz. Teraz otwórz drzwi do biblioteki, smarując je uprzednio olejem. W środku włoż okulary, zabierz scroll z biurka i przeczytaj go. Teraz drzwi z twarzą — podaj hasło ze zwoju. W środku zabierz buteleczkę, którą rozbij na podłodze w pokoju z łodem. Stamtąd zabierz kawałek materiału. Udaj się do kapliczki i zabierz z witraża błyskotki. Ustaw je w pentagramie w kolejności: G — zielony, Y — złoty, R — czerwony, O — pomarańczowy, B — niebieski (najjaśniejszy), V — fioletowy (najciemniejszy), I —

indygo. Bogatszy o klucz udaj się do pokoju ze skrzyżną podłogą i tam użyj na sobie przepaski z zimowej komnaty. Z szafki zabierz wszystkie przedmioty. Kryształ połącz na piedestale. Przejdź po platformie i przejdź się przez pole minowe do diamentu, którym uzupełnij pierścień. W następnym pomieszczeniu użyj na sobie pierścienia.

Przegląd III — Uwieszony Palej

Wróć z powrotem do biblioteki na Ziemi, po drodze uważaj — dużo potworów i pułapki w całym ogrodzie. Na miejscu zjeżdż po drabinie za sarkofagiem i idź aż do zamku oraz dzwiny schodów. Otwórz go kluczem z łez. Wróć na środek.

Przegląd IV — Święty Pleban

Po schodach wejdź w drzwi w niebie. Znajdziesz się w miasteczku. Udać się najpierw na „plebanie” (wejdź przez drzwi z czerwonym runem). Z szafki zabierz latarkę. Buszując po pokojach, MUSISZ ją cały czas trzymać w ręku — jest to bardzo ważne (pokazuje niewidzialne runy). Spód wycieraczki wyjmij różdżkę, która jest świetną bronią, a poza tym, strzał z niej rozbija runy. Teraz przeszukaj dokładnie plebanie, cały czas trzymając w rękach latarkę. Musisz odnaleźć 5 kluczy (w piwnicy, w laboratorium, w kuchni, w jednej z książek z biblioteki, w sypialni i w ukrytym pokoju — wejdź przez szafę). Wróć do katedry. Jeden z potworów zostawi pieniądze, wrzuć go do skarbonki. Podejdź do ołtarza i z okna zabierz pióra. Bocznymi drzwiami wyjdź na piętro. Zabierz klucz do kapliczki i tiarę. Wróć z powrotem i otwórz kapliczkę. Na statuetce użyj czerwonego pióra i tiary. Zabij potwory, użyj zielonego. Zza mallowida zabierz hełm.

Przegląd V — Smoczy

Wróć do Wieży. Teraz odnajdź teleport do świata Aqura. Na miejscu wejdź na dziedziniec. Cały zamek jest symetryczny. W jednym z skrzydeł teleport przeniesie Cię piętro wyżej. Tam przy fontannie są dwa inne teleportsy. W jednym trzeba odnaleźć szkło powiększające, w drugim — kielich. Wróć do fontanny. Teraz napełnij kielich wodą i polewaj kolejne świetlne zapory. Zbierz wszystko, na schodkach użyj szkła powiększającego — pojawia się napisy. Teraz będzie trochę zamętu: zbierz wachlarz, zmieszaj czerwony i czarny proszek, użyj cylinder i flint, pestle i mortar, kliknij na GRIND — pojawi się fajka, z kolejnej skrytki zabierz scroll, który potraktuj szkłem powiększającym, użyj scroll i cylinder+flint, otwórz skrytkę BURN, drewno podpal od krzesiwa, snow użyj na cylinder+flint, otwórz BONG, użyj Amber w pestle+mortar. Uff. Gdybyś się pogubił, po prostu używaj wszystkiego na wszystkim, gra nie pozwoli Ci się zaciąć, czy coś stracić. Teraz przy fontannie połóż ogień na odpowiadającym mu symbolu, zmień bursztyn na złotym kwadracie, wachlarz na symbolu chmury, a na pozostałym — śnieg. Teraz zmieszaj snow+fajka+bursztyn (Incense) + ogień + wachlarz. Powstanie kadzidło, którego użyj na fontannie. Wracaj do Wieży.

Przegląd VI — Wieloletni Długo

Wracaj na Ziemię (Heled/Earth).

Przegląd VII — Śmierci

Przeszukaj cele i zabierz wszystko ze sobą. Na zewnątrz czeka Cię niezła przeprawa. Po wyjściu z grobowca podążaj cały czas przed siebie, aż do bram cmentarza. Tam użyj dziennika na paleniskach w ścianie, a otworzy się furka po prawej. Wejdź tam.

Przegląd VIII — Błąd

Musisz dotrzeć do centrum labiryntu, na mapie odnajdziesz najkrótsze

zasłaniającym tarczę. Otworzy się przejście po lewej, gdzie należy dostać się do przycisku+rączki i nacisnąć go. Czasem będzie to trudne:

- labirynt z lustkami — wyłącz tekstury (klawisz M). Teraz wystarczy już tylko odnaleźć przycisk.
- basen — zrobić save, za każdym krokiem albo pojawi się podłoga, albo polecisz. Teraz tylko przedrżnij się na drugą stronę
- latające bloki — bawiąc się dzwigniami ustaw je tak, aby idąc po przekątnych dostać się na drugi koniec. Ponumeruj dzwignie od lewej do prawej, od góry do dołu. Teraz naciśnij 2, 3, 4, 5, 6, 8, 9, 10, 12
- strzelnica — nie wymaga wyjaśnień
- 5 rączek — naciśnij prawą-górną i lewą-dolną, aby utworzyć sobie przejście do rączki
- dwie spławy — numerujemy dzwignie od lewej do prawej, teraz 2, 3, 7, 5 i 2x przycisk, 2, 6, 5 i 2x przycisk.

• rozbijanie luster — naciśnięcie na podświetlone płytki uwalnia fireballe, więc uważaj. Musisz skakać. Do rozbicia czwartego lustra odnajdź jedyne nie chronione przez pole siłowe i dokonaj egzekucji. Wyłączy to pole chroniące kolejne lustro... i tak dalej.

• latające kule — sama przyjemność, nie będę Wam jej psuk.

Teraz wróć do zagadki z basenem. Przesuń tam tarczę, aż stanie się czarna. Oznacza ją sobie jako 1. Teraz, idąc zgodnie z ruchem wskazówek zegara, zrób to samo z tarczami przy wejściach 2, 4 i 8. Jeśli wszystko zrobiłeś dobrze, powinien pojawić się przeciwnik. Przeszukaj zwłoki. Wyjdź przez portal.

Wewnątrz zamku znajdziesz Rebeke. Po widoku pokonaj Beliala, przeszukaj zwłoki. W wieży jest niezły napój leczący. Teraz użyj kryształu na sferze.

Przegląd IX — Wątki i Wąteczki

Podążaj przed siebie, starając się nie zginać. Na końcu wejdź w teleport.

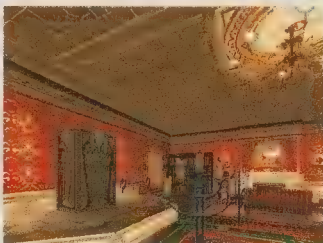
Przegląd X — Konwokacja

Mam nadzieję, że wcześniej zrobiliście save. W czasie Klipu radź sobie sam.

Przegląd XX — i wszystko wzięli...

Uciekaj do wyjścia, nie zabijaj potworów, jest ich zbyt dużo. W hallu wejściowym czeka Cię finałowy pojedynek. Używaj różdżki Florentine'a i często sejuj. Potem możesz wyjść na zewnątrz.

Wszystkiego najlepszego na nowej drodze życia!
Piotros

Neverhood

W numerze 3/97 OK zamieściliśmy recenzję tej gry, oceniając ją na 72%. Dziś, dla wielbicieli plasteliny, zabawnych animków oraz dobrego humoru zamieszczamy opis jej przejścia.

Kliknij na Klaymanie, pociągnij 3 razy za dźwignię (możesz też nacisnąć czerwony przycisk i wyrzucić przez okno). W następnym pokoju zejść po drabinie (skrzynka z wiadomościami). W górę. Przesuń różną linkę 6 razy w prawo, złap się za drugą, potem pierwszą linkę od prawej i wyjdź. Idź w lewo do białego domku. W środku zbierz dysk i ułóż układankę (rozwiązaniem jest litera H). W następnym pokoju podnieś dysk, uruchom otwarcacz i wyjdź przez drzwi po prawej. Pójdź w prawo, naciśnij przycisk i zjedź windą na dół. Zapisz znaki i do góry. Wróć w lewo, zapal światło i idź do windy. Podnieś próbkę i zjedź na dół. Naciśnij niebieski przycisk (musisz usłyszeć odgłos syreny portowej, jeśli odezwie się bzyczek – spróbuj jeszcze raz), zbierz dysk, pociągnij za dźwignię i idź w górę. Teraz idź do oporu w prawo, na końcu podnieś dysk i wyjrzyj przez okno. Wychodząc z budynku zgasz światło i wysuń kołce. Idź do czerwonego domu na lewo. Podnieś dysk, naciśnij na ekran, zbuduj wybuchową kukiełkę (zamieniacją części) i wyjdź przez drzwi po drugiej stronie. Skręć w prawo, otwórz drzwi i naciśnij przycisk. Zawróć do drzewa (możesz zjeść owoców) i kontynuuj marsz w kierunku ściany. Obróć się w lewo i zbierz pozytywkę. Po chwili weź zapalniczkę, podpal wybuchową kukiełkę i przesuń ją do potoka. Wróć z powrotem do jaskini, z której wybiegło monstrum, wysłane przed chwilą do krainy wiecznych łowów. Wsiądź do „syrenki” i jedź w prawo, w dół, a na końcu spirali naciśnij przycisk (musisz, podobnie jak poprzednio, usłyszeć odgłos syreny portowej).

Teraz wróć do głównego skrzyżowania, niedaleko miejsca, w którym rozpoczęłeś grę. Idź w stronę jedynego budynku, w którym jeszcze nie byłeś. Uruchom źródło (przycisk na ziemi) i kliknij na nim, a Klayman kłynie sobie wody. Napluj do pierwszej (licząc od lewej) rurki 3 razy, drugiej raz, trzeciej 2 razy, czwartą opuść i do piątej 4 razy. Naciśnij guzik. Oba rzadki powinny zagrać tę samą melodyjkę i drzwi otworzą się. W środku zbierz dysk i skręć w prawo. Podnieś dysk i wejdź po „ostrej” drabinie. Podnieś dysk (jeśli chcesz, pociągnij za sznurek – smaczno) i naciśnij przycisk (syrena portowa).

Wyjdź na zewnątrz budynku (guzikiem otwórz drzwi). Z głównego skrzyżowania skręć w dół, do jaskini. W środku znajdują się duże drzwi z 3 zasuwami i przyciskami. Jeśli prawidłowo nacisnąłeś wszystkie „syreny portowe”, guziki powinny świecić. Naciśnij je i wyjdź na zewnątrz. Idź do przodu po moście, odwróć się w lewo i podejdź do automatu. Naciśnij przycisk, zanotuj wszystkie 12 znaków, które się pojawiają. Zwróć szczególną uwagę na symbol, przy którym zostanie odegrany dźwięk. Idź do przodu, do żółtego domku. W środku ułóż układankę, przyklepiając kolejne kločki. Wyjdź i skręć do dużego działka. Naciśnij czerwone kółko i poślizgnij się do źródła. Teraz możesz wrócić do domku, aby obniżyć most. Gdy to zrobisz, wyjdź i zejść po schodkach. Skręć w prawo i podejdź do dziury (jak chcesz, zapisz stan gry i wskocz – he, he). Idź do syrenki i jedź w górę. Na skrzyżowaniu udaj się w prawo. Jedź tak, aż dotrzesz do rozstajów dróg, na których skręć w prawo, górny róg. Gdy dojedziesz do 3 kolorowych tub, zapisz poziom „wody” w każdej z nich. Wróć do pierwszego skrzyżowania i jedź w lewo. Po kilku skrętach dojedziesz do radia. Zapamiętaj muzykę i zjedź na sam dół (w labiryncie znajduje się także pokój w wieży, który możesz odwiedzić). Wsiądź z syrenki i skieruj się do domku z anteną na dachu. W środku podnieś dysk i włóż radia (jeżeli nie będzie działać, wróć do budynku, w którym zaczęłeś i pociągnij za pierwszą linkę od prawej).

Nastaw „wieżę” na melodyjkę, którą usłyszałeś w labiryncie dróg i wejdź przez otwarte drzwi. W środku pociągnij za sznurek, zapamiętaj wyraz BOBBY, zgasz światło i wejdź do kabiny. Ustaw odpowiednio kryształ (naciskając przyciski) tak, aby ich kolory były (od prawej): niebieski, pomarańczowy, niebieski, niebieski i żółty. Naciśnij czerwony guzik, ■ po chwili wejdź do myślnego dziury. Podejdź do okna, spójrz na tuby i skieruj się w lewo. Teraz

idź do wyrwy w ścianie. W środku sporządź miksturę, nalewając tyle „wody”, ile widziałeś w menzurkach w labiryncie dróg. Gdy ją wypijesz, Klayman stanie się duży. Podnieś dysk i spójrz na trzecią głowę od prawej. Naciśnij przycisk i wejdź po drabinie. Na górze podnieś dysk, wyjdź i wsiądź do teleportera. Przyciśnij guzik z pazurem i czerwony. Podejdź w prawo, wyciągnij gwóźdź i wróć do teleportera. Wybierz górny, prawy przycisk. Zbierz 2 dyski, naciśnij pedał i szybko wyjdź. Idź prosto do grzyba (możesz też na prawo), obróć się i podejdź do „automatu”. Musisz ustawić 12 znaków w takiej kolej-

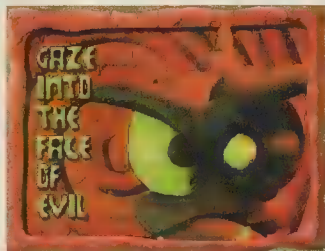
ności, w jakiej pokazywały się znaki koło działka (z jedną różnicą: symbol, przy którym został zagrany dźwięk, musisz zmienić na znak z nowym odgłosem). W środku podnieś dysk i wyjdź. Wejdź do grzyba, a po chwili idź do przodu. Zapisz 3 znaki ze ściany (pamiętaj o zgaszeniu światła w budynku z H), zbierz dysk, i teleportuj do pokoju z pedalem i 2 dyskietkami.

Podejdź do zielono-brązowego domku. Naciśnij pedał i idź w lewo. Teraz czeka Cię trudna zagadka. Wchodząc myszą w odpowiednie dziury, musisz dojść do sera. Spróbuj zrobić tak: ponumeruj dziury, licząc

od lewej strony i od góry do dołu. Wybierz się kolejno do 6, 2, 39, 25, 30, 37, 46, 12, 5 i 43 drzwi. Idź w lewo, podnieś 2 dyski i przesuń projektor tam, gdzie wesoło myślisz. Naciśnij pedał i pojdź w prawo. Podnieś dysk i rozwiąż zagadkę na ścianie (coś w stylu memory), zaplując ile razy każdy znak się pojawił. Teraz wróć do teleportera i wybierz prawy, dolny znak. Idź do przodu, skręć w prawo i naciśnij guzik. Ustaw kostki tak, aby ich „oczka” pokazywały liczbę symboli z poprzedniej zagadki i przyciśnij żółty przycisk. Teraz wróć do czerwonej syrenki (wybierz w teleporterze lewy, górny znak, w pokoju z drabiną i otwarcaczem złap się za linkę, aby wrócić do pokoju z kapsułą). Wyłącz radio, idź do żółtego domku i podnieś most, dalej idź do jaskini, gdzie kiedyś siedział potwór. Syreną skieruj się w prawo. Na końcu trasy podnieś klucze i wróć do działka. Ustaw znaki, które widziałeś koło teleportera i na początku gry w ciemnym pomieszczeniu, wyceluj i strzel. Powinieneś trafić w robota. Skieruj się do teleportera i wybierz prawy, dolny guzik. Idź do przodu i ■ prawo. Po dłuższej animacji znajdziesz się w domu „złego”. W środku przejdź przez szare, zepsute drzwi. Podnieś dysk i wyjdź na balkon. Podnieś igłę. Teraz do windy. Na górze zbierz ostatni 20 dysk i uruchom otwarcacz.

Willy opowie Ci historię i zostawi klucz. Zbierz go i wyjrzyj przez okno. Przekrój balonik, zjedź windą na dół, idź na balkon i podnieś klucz. Wróć się do pokoju z projektorem (szare drzwi). Przesuń go w prawo, ■ gdy wjedzie w zagłębienie, pociągnij za dźwignię. Zapisz kombinację kluczy i rozwiąż zagadkę na ścianie (wkładając odpowiednie klucze). Przejdź przez otwarte drzwi. Przesuń różniakę pod ostatnią linkę, złap za nią i zeskoocz. Jesteś w ostatnim pomieszczeniu gry! Zrób save (jeśli chcesz zobaczyć 2 zakończenia) i idź na prawo. Po chwili kliknij, albo na koronie (unhappy end), albo na królu (happy end).

Piotros ■ TAIL

Tekken 2

Począwszy od tego numeru będziemy zgłębiać najszybsze tajemnice najlepszych mordobić. Przedstawimy Wam skuteczne sposoby, jak dokopać kolesiowi, zanim ten potapie się w co chodzi. Nie będziemy prezentować pełnej gamy ciosów dostępnych dla każdej postaci, a skupimy się tylko na wybranych, tych najlepszych i najbardziej skutecznych. O tym, że ich dobór będzie właściwy, nie musicie się martwić, ponieważ porad będzie udzielał sam mistrz w Tekken 2 z ostatniej Gambleriad y niejaki Zdanek. Yeah!

W tym numerze zajmiemy się rewelacyjną gierką Tekken 2 na PlayStation. Wszystkich początkujących zaskoczy pewnie wiadomość, że oprócz prostackiego mordobicia i kopania, w grze występuje jeszcze cały wachlarz przemysłowych i efektownych, a przy tym skutecznych łamań i rzutów. Dziś podam je dla KINGA, NINY, ANNY, BRUCE'A I PAULA. Wszystkie będą podane w sposób łatwy do zrobienia, ale należy skonfigurować klawisze następująco: L1 — left punch + left kick, L2 — left kick + right kick, R1 — right punch + right kick, R2 — left punch + right punch, a reszta niech zostanie tak, jak jest. Na razie zapamiętajcie, że znaczek „#” to jednosekundowa przerwa, „●” to miejsce, w którym można się wyrwać, a literka „N”, że trzeba puścić i przestać trzymać jakikolwiek kierunek. Nazw nie podaje, bo nie ma sensu.

NINA WILLIAMS

Na pierwszy ogień idzie moja ulubienica. Jej łamanie trudno zacząć, ale jak już wejdą, to przeciwnik jest murowanym denatem.

R1 także od tyłu

L1 także od tyłu

→ + L1

↘ + R2

R1 (●, △, ⊕ # △, ⊕, ⊕)

↓, ↘ → R2 ● (●, ⊕, ⊕, R2 ● (R2 wyrwanie)

↓, ↘ → R2 ● (●, ⊕, ⊕, ⊕ # △, ⊕, ⊕, ⊕)

R2 ● (R2 wyrwanie)

↓, ↘ → R2 ● (●, ⊕, ⊕, ⊕ # △, ⊕, ⊕, ⊕, R2, R2, R2) (R2 wyrwanie)
 ↓, ↘ → R2 ● (●, ⊕, ⊕, ⊕, ⊕, ⊕, ⊕, ⊕, L2, ⊕, ⊕, ⊕, R2, R2) (R2 wyrwanie)
 ↓, ↘ → L2 L2, ⊕, ⊕, ⊕, R2
 ↓, ↘ → L2 L2, ⊕, ⊕, R2 # (●, ⊕, ⊕, ⊕, R1
 ↓, ↘ → L2 L2, ⊕, ⊕, R2 # (●, ⊕, ⊕, R1, L2, L1

→, →, → (bieganie) ⊗ (blisko przeciwnika) ⊗,
 ⊕, ⊕, R1
 →, →, → (bieganie) ⊗ (blisko przeciwnika) ⊕,
 ⊗, R1, L1, L2

Rzut Reversal

Trzeba nieźle wyczuć moment i zrobić niżej podaną kombinację, gdy przeciwnik nas atakuje.

← + R1 + R2

Zachlany zapaśnik ma w zanadru kilka potężnych rzutów i łamań. Ma trudne kombinacje, ale zabierają dużo energii.

R1 także od tyłu

L1 także od tyłu

↘ + R2 ● (wyrwanie L2)

↘ + R2

→, ←, ↘, ↓, ↘ → R2 ● (wyrwanie L2)

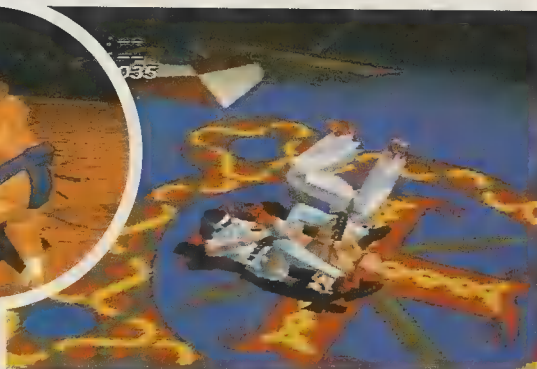
↓, ↘ → R2

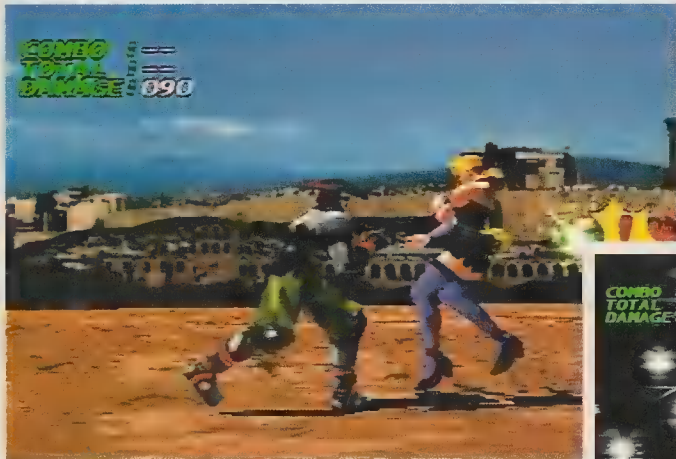
↓, ↘ → R2, R2

↓, ↘ → R2 (trzeba poczekać aż ryknie) R2, ⊗, ⊕, R2

→, ↘ + R1 lub L1 (●, ⊕, ⊕, R2 ● (R1) # L2, R2 ● (L1)

(●, ⊕, L2 ● (R2) # (●, ⊕, ⊕, ⊕ ● (L2)

→, ↘ + △ + ⊗ + ⊙ + ⊙, ⊙, ⊙, R2 ■ (wyrwanie R2)
→, ↘ + △ + ⊗ + ⊙ + R2, ⊙, ⊙, L1 ■ (wyrwanie R2)
→, ↘ + △ + ⊗ + ⊙ + R2, ⊙, ⊙, R2 + ⊙, R2, ⊙, ⊙, R2 (trzymać), R2 + L2

Rzuty Counters

Rzuty te są trudne do wykonania, ale widowiskowe i przydatne. Aby je zacząć, należy przerwać przeciwnikowi jego atak ciosem napisanym przed nawiasem.

→, → # △ (przeciwnik powinien się zwinąć) R2
→, → # △ (przeciwnik powinien się zwinąć) R2, ↑, ↓, L2
↓ + L2, L2, L2, L2 (przy pierwszym ciosie powinno błysnąć) ⊙, △, ⊙, ⊗

PAUL PHOENIX

Paul jest najbardziej wyważonym zawodnikiem. Ma dosyć ciekawe rzuty i reversale prawie na wszystko. Dobry zawodnik dla początkujących.

R1 także od tyłu
L1 także od tyłu
↘ + R2
→, → + R2
L1, ←
↘ + R2 (wbiegnięcie na przeciwnika) ■ R2, R2, R2, R2, R2 ● (tylko dla Paula R2)
↘ + R2 (wbiegnięcie na przeciwnika) ■ ↓ + R2, R2, R2, N + ⊙, ⊙, R2 ● (tylko Paul R2)

Rzut Reversal

Zupełnie jak u NINY. Trzeba tylko wyczuć moment.

← + L1 lub ← + R1

BRUCE IRWING

Dobry, szybki zawodnik. Mocne ręce i nogi.

R1 także od tyłu
L1 także od tyłu
→, ↘ + R2 + ⊙ R2, R2, R2
→, ↘ + R2 + ⊙ ⊗, ⊗ + R2 # ⊙, ⊗, R2 + ⊙, △, ⊙, ⊙, L1 + R1

ANNA WILLIAMS

Siostra NINY, a więc szybka i zabójcza. Łamanie trzeba wyczuć, jak u jej siostry.

R1 także od tyłu
L1 także od tyłu
→ + L1
↘, ↘ + R2
↓, ↘, → R2 ■ ⊙, ⊙, ⊙, ⊙, R2 ● (R2 wyrwanie)
↓, ↘, → R2 ■ ⊙, ⊙, ⊙, ⊙ # △, ⊙, ⊙, ⊙, R2 ● (R2 wyrwanie)
↓, ↘, → R2 ■ ⊙, ⊙, ⊙, ⊙ # △, ⊙, ⊙, R2, L2, R2 ● (R2 wyrwanie)
↓, ↘, → R2 L1, ⊙, R2, R2, ⊙, R2, R2, R2

Rzut Reversal

Domyślcie się, co chciałem w tym miejscu napisać.

← + R1 + R2

To by było wszystko. Za miesiąc może napiszę trochę combosów i podam miejsca, w których można je przerwać, ale dopóki nie wyjdzie nowy numer Gier Komputerowych, musi Wam wystarczyć to, co podałem. Trzymajcie się.

ZdaneK

TIPS & TRICKS

Tipsy, tricki, to nasza specjalność. Z uwagi na to, że gry na najnowsze konsole traktujemy w naszym piśmie na równi z gierkami pecetowymi, stąd w naszej rubryce znajdziecie tricki dla PlayStation, Saturna i PC.

Menu

Mechwarrior 2: Mercenaries
 Final Doom
 Gene Wars
 Reloaded
 Metal 2: Master of Metal II
 Settlers II
 Bust A Move 2
 Dark Forces
 Time Commando

Mechwarrior 2: Mercenaries

■ PC

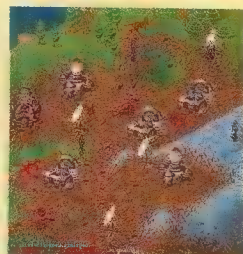
Podczas wpisywania trzymaj wciśnięte Control, Alt i Shift.
 superfunkcjalifragisexy = nieśmiertelność
 iseenfireandiseenrain = nieskończona amunicja
 oooohhhlllaaallaaa = namierzanie ciepłego
 itsdabooomb = automatycznie usuwa zalokowany cel (nie działa na cele nie w czerwonych nawiasach)
 crazysexycool = ??????

inmybeautifulballoon = dodaje odrzutek
 likethecomstarbaby = automatyczny sukces (bez wykonania zadań)
 ontimeeverytime = aktywacja klawisza kompresji czasu
 antijolt = włączenie rozszerzenia czasu
 bubbleboy = pętające kule
 beholdmygory = włączenie im-free-eye
 undiflashyflashy = włączenie autogrupowania (wszystkie bronie strzelają naraz)
 doredjackandtikrules = ???

Gene Wars

■ PC

SALMONAXE — włączanie cheatów
 W — natychmiastowa wygrana
 C — dostęp do wszystkich purebredów i hybryd
 L — przyzwianie monolitów
 T — budynki
 D — informacje o pamięci

Reloaded

■ PSX

Nieskończona zdrowie:
 Spauzuj grę i trzymaj wciśnięte razem L1 i L2 przez około 10 sekund, później naciśnij dół, prawo, lewo, trójkąt, prawo, dół. Jeśli cheat zadziałał, na ekranie pojawi się dodatkowa opcja HEALTH. Teraz za każdym razem, gdy będziesz miał mało energii, spauzuj grę i wybierz tę opcję.

Nieskończona amunicja:
 Jak poprzednio zadziałaj L1 i L2 przez 10 sek., następnie wciskaj: trójkąt, lewo, lewo, lewo, kółko, trójkąt, dół. Jeśli zadziała, do menu doda się opcja ammo. Postępuj jak w poprzednim przypadku.

Pełna moc:
 Po 10 sek. trzymania L1 i L2, kolejno wciskaj: lewo, góra, krzyżyk, kółko. Jeśli zadziała, kolejna opcja — POWER — zostanie dodana do menu.
 Pomijanie leveli:
 Najlepiej powyższa kombinacja L1 i L2, później lewo, trójkąt, krzyżyk, prawo, kółko, trójkąt, dół. Zobaczysz nową opcję SKIP LEVEL.

Final Doom

■ PSX

2. Y90CDJLHVX
3. 3JCMK8W64
4. Y9SJ3VRWWW
5. !DDSQ7J3I8
6. 04MSK2X921
7. YTTLCXXLXV
8. 09SMBY04YW
9. 7KKBLDV53
10. FM4217GSGJ
11. H!I3WDGLD8
12. 07QPDW26WY
13. WLLTX0Y102
14. RBR4G!LDLN
15. 2PTLCXXLXV
16. 548C7DFWYX
17. J0C89DZPQS
18. JGB9CTONRT
19. 9QLTKR0I02
20. LM85X135BD
21. S!6!FHV0JG
22. 33QHFTT6WY
23. VBGQJ!446
24. ZYKTLW7V53
25. 0JSM4HW64
26. MDFO8B1BHG
27. ZJDSMVRW64
28. 1YKTX4QV53
29. J7K438DMNL
30. DJX07QAHTR

Time Commando

■ PS

Kody do poszczególnych epok:

Easy Normal Hard
 Rzym YPTERFGZ QJSLVABL SOIOLGNK
 Japonia NKTOLVIF KAYAGEAF
 TFJSJVMC
 Średniowiecze VMXYICCB MZSFQDD

XFYAMXIE
 Konkwistadorzy FDQLUGGCC
 AVMJFGGU ZOVSAAIV
 Dzik Zachód ZREHQFIR EVBSVTCV
 BODSGWLW
 Wojny modernowe FBTAWPFC
 YLHGXB0 VEJHMQKO
 Przyszłość XALPYPJFO ZEYPCHEQ
 Poza czasem YBULVABN HMFDLGNN

Command & Conquer

■ PSX

Kody do etapów:

- GDI NOD
2. B9DTX02D0 C99FAXKW8
 3. 25U1E2L4D KD170XZ7W
 4. KED688DGU C9JM6RH3X
 5. OXL3NYNNO W15DASRS8
 6. DU5R21DG7 Y47Z9WE0L
 7. 0X3CS3D4G C9R67C70W

8. 9QGZLZDF8 0X3CSXKE5
 9. IU75TQK8H 56HE53HEH
 10. 0YGNVMMYN YNF757ZKO
 11. CR5EQMEOS GTJ26Z12A
 12. 3NUL60FQI CROTD0BC71
 13. 4N8AN1A0H MFYFV9DWC
 14. 3NWD3MQFT
 15. 457ED7G0U
- Kod dla COVERT OPERATIONS:
 COVERTOPS

Soul Edge (Blade)

■ PSX

Aby zmienić nieco wokale w grze na-

leży wcisnąć L1+L2+dół dla głosu wolnego lub L1+L2+lewo, albo góra dla głosu żeńskiego, bardzo szybkiego.

Twisted Metal 2

■ PSX

W tej grze, w trybie dla dwóch graczy, można zmienić scenę, a dokonuje się tego na ekranie 2PLAYER CHALLENGE STAGE wciskając odpowiednio: góra, dół, prawo, R1 – Suicide

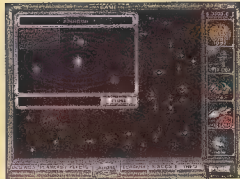
Swamps, dół, lewo, R1, dół – L.A. Rooftops, dół, góra, L1, R1 – Cyburbia. W czasie gry możemy zamieniać także broń na energię, wciskając kolejno: dół, góra, prawo, lewo, góra, góra, dół, dół.

Master Of Orion II

■ PC

Podczas wpisywania trzymaj wciśnięty ALT. Einstein = wszystkie technologie Moola = 1,000 BC Menlo = kolejna sztuczka z nauką

Iseeall = pokazuje wszystkie planety i graczy
Alai = coś dotyczącego sztucznej inteligencji (AI)
Score = podaje punkty uzyskane w Twojej grze

Monster Truck Madness

■ PC

TREX – zamiast ścigania się monster truckiem, można podzielać samochodem

zjadającym dinozaura. Naciśnij CTRL-3, by obejrzeć wspaniałe ujęcie kamery.

Settlers II

■ PC

Akcję gry przyspiesza wpisanie słowa THUNDER, potem klawiszami ALT-1 do -6 można regulować prędkość, na szybszych komputerach po wciśnięciu ALT-6 koszały budują się w parę sekund.

Bust A Move 2

■ PSX

Aby uzyskać kredyty na ekranie opcji nacisnąć: lewy, prawy, R1, R2, L2, L1, góra, dół i wcisnąć X. Włączenie trybu Another World - kolejno: R1, góra, L2, dół. Na ekranie pojawi się mały czarodziej.

Eradicator

■ PC

Aby uzyskać wybrane efekty, należy uruchomić grę z odpowiednimi parametrami:
niezwykłość = \ragamuffin
wszystkie bronie i amunicja = \arms
wszystkie przedmioty = \gift
przechodzenie przez ściany = \dig
super ulepszenie broni = \overdrive
ukończenie etapu = \vici
zamrożenie wrogów = \aimove
zmniejszenie grawitacji = \grav
zabicie wszystkich wrogów = \dunhour
stan nieważkości = \poed
powtórzenie ostatniego cheatu = \\\

Fade To Black

■ PSX

Uruchamianie CHEAT MODE: kwadrat, trójkąt, kółko, X, kółko, trójkąt. Opuść ekran z hasłem i wciskaj ponownie, nie zważając na wyświetlane błędy.
wyświetlanie filmów: kwadrat, X, kółko, trójkąt, kółko, X, nieskończone tarcze: kwadrat, kółko, kółko, kwadrat, trójkąt, X, wybór poziomu: kółko, kółko, trójkąt, X, kwadrat, kwadrat.

Darkforces

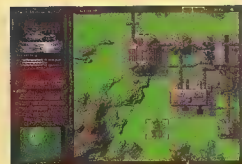
■ PSX

Oto kody do kolejnych etapów:
MISJA NAZWA KOD
4 IMPERIAL WEAPONS FACILITY 885BVHMC08
5 GROMAS MINES I32ZJNQHT3
6 IMPERIAL DETENTION CENTER GV8KF1G6KL
7 RAMSEES HED 3X8MJ47R3X
8 ROBOTICS FACILITY LMZRK4IR3D
9 NAR SHADDA BR2WYK2CQJ
10 JABBA SHIP 00GBNLJ4G0
11 IMPERIAL CITY T2GDTJG5JT
12 FUEL STATION H2DCTKH40S
13 THE EXECUTOR PPYRQP56LD
14 THE ARC HAMMER RT2W12V1VJ

M.A.X.

■ PC

Dodatkowy kod: [MAXSTORAGE] – uzupełnia surowcami ładowanie jednostki

Wages Of War

■ PC

ADJECTIVES – usprawnia wszystkich najemników
BILL – ulepsza aktualnego najemnika
FILL MAGAZINE – magazyn Abdula ma po 2 z wszystkich
TIMERS – 10 ładunków i 10 timerów
MORTAL – uśrednianie stanów najemników
SET MINE – umieszcza minę u aktualnego najemnika
OH DARN – 100 losowo wystrzelonych pocisków z moździerza
BANG – aktywacja wszystkich uszkodzeń połączonych
EXPLODE – aktywacja połączeń zniszczeń
SEND IN THE CLOWNS – hymn cłownów
OH BOYS – wyłączeni cłownów

Pytania i odpowiedzi

Czekamy na listy z Waszymi pytaniami i problemami. Nie zadzadzajcie nas więcej swolmi telefonami, gdyż w ten sposób nie udzielamy porad. Wzniele w tym celu powstał ten dział.

Resident Evil

Mam problem z grą „Resident Evil”. Jestem na ostatnim poziomie (ten pod fontanną), i nie wiem co mam wpisać do komputera, który jest w „LOGIN” oraz „PASSWORD”. Proszę, czy mógłby mi dać jakieś wskazówki.

Wasz Oddany Czytelnik

Login brzmi „JOHN”, hasło „ADA”, a kolejne hasło, otwierające drzwi B2, to „MOLE”. Jeśli chciałbyś spróbować odnaleźć je samodzielnie, to podpowiem, że są wypisane w Researcher's Letter, znajdującym się w ciemnym pomieszczeniu, w którym światło włącza się czerwonym przyciskiem, a które zlokalizowane jest całkiem niedaleko komnaty z komputerem.

Day of the Tentacle

Jak dotąd gra w „Day of the Tentacle” nie ma mi całkiem niżej i do czasu już prawie do końca. Jak przygotować, praktycznie jedną z ostatnich rzeczy jaką muszę teraz zrobić, jest umieszczenie monety potrzebnej do uruchomienia maszyny, która „skurczy” owolier do roz-

miar odpowiedniego dla zziębniętego chomika. Wszystkie pieniądze, jakie miałem do tej pory, użyłem do zdobycia awantury. Poza tym, chciałbym się dowiedzieć, do czego potrzebny jest kłacz z piwnicy? Jak na razie nie potrafię znaleźć dla niego żadnego użytku.

Paweł Zagórski, Łódź

By zdobyć monety, będziesz musiał roz-

bić łonem automat z cukierkami w holu. Łon, jeśli jeszcze go nie masz, możesz dostać od włamywacza z parkingu, w zamian za klucz z pokoju śpiącego grubasa. Odkurzacz natomiast przysła Ci się już później, gdy chomik odmówi współpracy i schowa się w mysiej dziurze. By go stamtąd wyciągnąć, odkurzacz będzie niezbędny.

Softys, Sim City 2000

Uprzejmie proszę o miarę szybką odpowiedź na moje pytania:

„Softys”:

1. Jak mam zabrać oliwiarę spod autobusu, by walczyć z mysz?

2. Proszę jeszcze o jakiś wskazówek.

„Sim City 2000”:

1. Dlaczego ciągle psują mi się dro-

wielki konkurs firmy

USER

H.O. USER

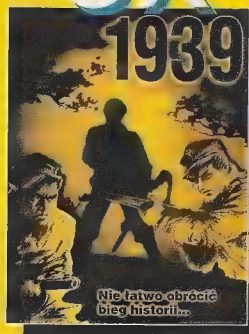
30-353 Kraków,
ul. Rzemieślnicza 21
tel./fax (0 12) 50 35 54

do wygrania

USER

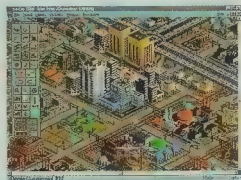

5 gier „Polanie CD”
5 gier „1939”

Aby wziąć udział w konkursie należy wysłać na adres redakcji: CGS, 04-202 Warszawa, Marsa 6, kartę pocztową z prawidłową odpowiedzią na pytanie: **kto jest wydawcą i kto producentem gry „Kajko i Kokosz CD”?**

Podaj swój adres oraz na karcie umieść dopisek „Konkurs-User”. Termin przyjmowania odpowiedzi 19.05.97.

gł i kabli elektryczne?

2. Proszę o jakieś kody dla tej gry.
Łukasz Skawina

Co do Twoich pytań do „Soitysa”, to oliwiarke można zdobyć w bardzo prosty sposób — leżąc na ziemi korbą rozwinąć zwiniętą na noc szosę, a następnie po prostu pożyczć od kierowcy upragnioną oliwiarke. Dalej, już po odwiedzinach u babci, pamiętaj o tym, aby oddać oliwiarke, przeszukaj dokładnie plac budowy, uruchom sznurkiem maszynę przed dworkiem, zapal od niej papierosa i pozwól śmigłowi rozwiewać dym. Przydatne może też być ofiarowanie graczom z rynku żarówki i otworzenie im drutem kłódki wiszącej na drzwiach ich „nowego” lokalu do gry... Natomiast jeżeli chodzi o „SimCity”, to najbardziej prawdopodobną przyczyną Twoich problemów z niszczaniem kabli i dróg są zbyt małe sumy przekazywane z budżetu na ich utrzymanie (opcja Budget/Transit). Zwiększ je, a kłopoty powinny się skończyć.

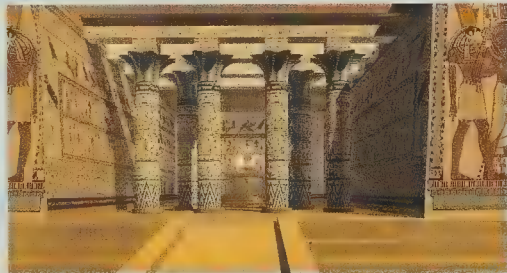
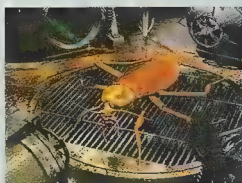
czyć. Z kodów niewątpliwie przydatne będą: CASS (pieniądze lub 15% szansa na wydarzenie się jakiejś katastrofy), FUND (obligacje za \$10.000), BUDDAMUS (w wersji dla Windows 3.1, przed wpisaniem kliknij na górę paska z narzędziami, daję \$500.000) oraz IMACHEAT (wersja dla Win95, również \$500.000).

Bad Mojo

Byłem bardzo wdzięczny o pomoc do „Bad Mojo”. Jutro w przedpokoju, włączyłem już wentylator, skopiowałem faks, wstałem na motyku w okno strony, rozmawiałem o czymś na szafce, a książkami i karaluchami. Co powinienem zrobić dalej?

Kuba

Włącz pilota leżącego obok miejsca, koło którego schwytałeś motyła, nie zapominając o przesunięciu papierosa, blokującego sygnał z pilota. Gdy to zro-

bisz, pozostanie Ci już tylko przejście przez otwór wentylacyjny z wentylatorem wiatrakami do łazienki (jest nad stołem laboratoryjnym). W razie, gdybyś jeszcze nie włączył tego wentylatora, to musisz wrócić do piwnicy, odzyskać skrzynkę z bezpiecznikami i chodząc koło bezpieczników przestawić licznik tak, by wskazywał cyfry 7658. W tym momencie nastąpi zwarcie, które unieruchomi wentylator i umożliwi Ci bezpiecznie przejście przez niego.

Timelapse

Kompletnie ugrzałem o grze „Timelapse”, w której anasazi. Wiem, że przed przejściem do zagadki o kaskadzie rozprawy rozwiązać jeszcze tylko jedną, tę o piórach. Jak

dotąd udało mi się znaleźć siedem piór, ale nieestety nie wiem, jaki jest prawidłowy sposób ich wykorzystania w otworach. Czy są jeszcze jakieś pióra, których nie znalazłem? A jeśli nie, to jaka jest ich właściwa kolejność?

Artur Chojnacki, Wrocław

Stojąc naprzeciwko symbolu pióra odwróć się w lewo i spójrz na pięć ptaków narysowanych na ścianie. O ile dobrze pamiętam, to są to: indyk, sowa, jastrząb, pewien niezidentyfikowany ptaszek oraz dzięcioł. Teraz, by rozwiązać kamigłową wystarczy, byś w tej samej kolejności, w jakiej są namalowane ptaki, powkładał pióra należące do przedstawicieli danych gatunków w odpowiednie otwory.

11 CD-ROMs

MEGAPAK

JUŻ W SPRZEDAŻY!

Road Rash (Win 95)	Electronic Arts	1996
Earthworm Jim (Win 95)	Activision Inc.	1995
Caesar II	Sierra On-Line	1995
Heroes of Might and Magic (Win 95)	New World Computing	1995
U.S. Navy Fighters	Electronic Arts	1994
A-10 Cobra (Win 95)	Activision Inc.	1996
MissionForce: Cyberstorm	Sierra On-Line	1996
Creature Shock (2 CD)	Virgin Interactive	1995
Genewars	Electronic Arts	1996
3D Ultra Pinball 2: Creepnight	Sierra On-Line	1996

W SPRZEDAŻY OD

Wyłączny Dystrybutor:

Master S.C.

02-784 Warszawa
ul. Cybisa 4
tel. 644-48-47, fax. 644-48-16

PROLINE SOFTWARE

"MY NIE MAMY KONKURENCJI"

SATURN

AMICK podwójny (Damon, ostry)	209 zł
ALIEN INVASION z PSX	199 zł
CLIM! MACHINEHEAD (zawieszona)	199 zł
CRITTONA COE (zawieszona)	199 zł
DESTRUCTION DEPTV (zawieszona)	199 zł
DIE HARD ARCADE Saturna (Pajapke)	249 zł
DIE HARD TRILOGY (Damon, Pajapke)	209 zł
EXHUMED (zawieszona)	199 zł
FFA 3000 (zawieszona)	209 zł
FIGHTING Vipers (zawieszona)	199 zł
IBRA LIVE (zawieszona)	209 zł
RELEASED (zawieszona)	209 zł
NIGHTS (zawieszona)	199 zł
PANZER DRAGON II (zawieszona)	199 zł
SEGA RALLY (zawieszona)	199 zł
SKELTON WARRIOR (zawieszona)	199 zł
SONIC 3D (zawieszona)	209 zł
STREET FIGHTER ALPHA 2 (zawieszona)	209 zł
TILT (zawieszona)	199 zł
TOMB RAIDER (zawieszona)	199 zł
THUNDER HAWK 2 (zawieszona)	199 zł
TUNNEL B1 (zawieszona)	209 zł
VIRTUA COP 2 (zawieszona)	209 zł
VIRTUA FIGHTER 2 (zawieszona)	249 zł
VIRTUA FIGHTER REMIX (zawieszona)	199 zł
WIPEOUT (zawieszona)	199 zł
WORLD WIDE SOCCER (zawieszona)	199 zł
wiele innych	

PLAYSTATION

3D EXTREME (zawieszona)	199 zł
ALIEN TRILOGY (zawieszona)	199 zł
COMMAND & CONQUER (zawieszona)	199 zł
CRASH BANDICOOT (zawieszona)	199 zł
DECEASED 2 (zawieszona)	199 zł
DESTRUCTION DEPTV 2 (zawieszona)	199 zł
DIE HARD TRILOGY Saturna (Pajapke)	199 zł
DISRUPTOR (zawieszona)	199 zł
EXCALIBUR (zawieszona)	199 zł
EXHUMED (zawieszona)	199 zł
FFA 3000 (zawieszona)	199 zł
FORMULA 1 (zawieszona)	199 zł
LEGACY OF KAIN (zawieszona)	199 zł
MICROMACHINES 3 (zawieszona)	199 zł
PANDEMONIUM (zawieszona)	199 zł
PORSCHE CHALLENGE (zawieszona)	199 zł
RIPPER (zawieszona)	199 zł
SECRET EYE (zawieszona)	199 zł
SOCCER 97 (zawieszona)	199 zł
SOUL EDGE (zawieszona)	199 zł
TEKKEN 2 (zawieszona)	199 zł
THE LITTLE BIG ADVENTURE (zawieszona)	199 zł
TOMB RAIDER (zawieszona)	199 zł
TOTAL NBA 97 (zawieszona)	199 zł
TUNNEL B1 (zawieszona)	199 zł
TWISTED METAL 2 (zawieszona)	199 zł
WIPEOUT 2000 (zawieszona)	199 zł
wiele innych	

NINTENDO 64

Wszystko na Nintendo 64. Prosimy o kontakt telefoniczny.

W Zakupie gry to (zawieszona) warty
kupować (zawieszona) 3 minutowe rozmowy
na gry i usługi. Ceny gry i usług
od 169 zł do 199 zł. Warty 139 zł,
Po przesłaniu koperty ze zdjęciem
otrzymasz ofertę.
Wszystko negocjować należy
z UWAGĄ. Gry dostępne w całej 129
w Wydawnictwo na PSC. Prosimy o
kontakt telefoniczny.
Wszystko na przygotowanie PlayStation
Magazynu (zawieszona)

P.H. PROLine

P.O. Box 36

05-400 Otwock

tel. (0-601) 350-400

(od 9-20, pon.- sob.)

tel. (0-90) 208-614

(od 13-22, pon.-pt.)

PROMOCJA NA PSX!

Kiedy zakup za min. 199 zł to PlayStation Magazyn (zawieszona) za darmo!
(zawieszona) ograniczony!

AKCES

ZAPRASZAMY DO NASZEGO MIĘDZYPUNKTU SPRZEDAŻY

STRUS S.C.

ul. WILSONA 2A - HALL KINA WILNA

05-110 WILNO - 30, 10-11

KOMPUTERY ★ AKCESORIA ★ OPROGRAMOWANIE

**OPROGRAMOWANIE
ROZRYWKOWE,
MULTIMEDIALNE,
EDUKACYJNE.**

AKCESORIA

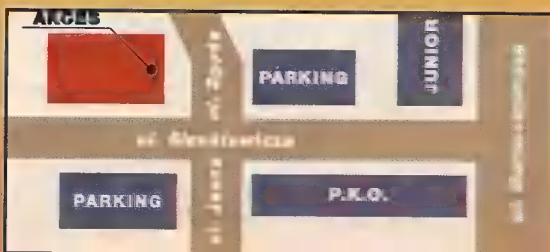
**I PODZESPOŁY
KOMPUTEROWE.**

ZESTAWY

KOMPUTEROWE

**NA
ŻYCZENIE KLIENTA.**

**WARSZAWA, ZGODA 12
(NA TYŁACH „D.T.JUNIOR”,
W KSIĘGARNI „NIKE”)
TEL/FAX 827-44-88
GODZ. OTWARCIA
PON.- PT. 11-19, SOB. 10-14**

Wielki Konkurs PSX

sponsorowany przez firmę PSX-Projekt

edycja czwarta

W odpowiedzi na zadane przez nas w poprzednim numerze pytanie dotyczące ilości różnokolorowych wersji konsoli PlayStation otrzymaliśmy dużo kartek. Większość z nich zawierała poprawne odpowiedzi, ale zdarzyło się też kilka „cudów natury”. Otóż są cztery typy PSX-a, które mają różne kolory. Są więc konsole: białe, czarne, szare i błękitne. Odpowiadając na nasze pytanie wystarczy wymienić trzy z nich.

Nagrody wylosowali: Grę „Jet Rider” – Bartosz Jakubowski z Warszawy, Pad – Jarosław Kubicki ze Świdnika, natomiast koszulkę otrzyma Marek Suchocki (oczywiście nie Ten) z Suwałk.

Pytanie na ten miesiąc: Ile konsol PSX sprzedano na świecie dotychczas? (wybrać literę właściwej odpowiedzi): A) 1 milion, B) 12 milionów, C) 50 milionów. Przypominamy, że nagrodą główną w konkursie jest konsola PlayStation, która będzie rozlosowana po piątej edycji konkursu. W losowaniu wezmą udział WSZYSTKIE głosy napływające do nas przez cały czas trwania konkursu, bez względu na to której edycji dotyczył konkurs.

Odpowiedzi na kartkach pocztowych przysyłajcie na adres redakcji: GRY KOMPUTEROWE, 04-202 Warszawa, ul. Marsa 6, dopisek: konkurs PSX.

GŁÓWNA
NAGRODA

FUNDATOR: PSX PROJEKT, 01-784 WARSZAWA, UL. KRASIŃSKIEGO 35 A.

TEL./FAX. (0-22) 663-25-14

LISTY

Witam! Jeszcze miesiąc temu pachniało wiosną, a tu taka niespodzianka. W chwili, gdy piszę te słowa, jest 10 kwietnia, a za oknem pada śnieg! Oj! Coś im nie tak.

Cóż, jednak panowie redaktorzy oparli się przeciągającemu się chładowi i nabrali większego zapалу do pracy niż zwykle, czego efektem jest numer 4/97. Ale to nie koniec wielkich zmian w „Grach Komputerowych”. Idąc za ciosem, ja również chcę się przyczynić do ewolucji pisma. Niezwykle ważną sprawą są listy. Pewnie rozumiecie, że „GK” bez Was, drodzy Czytelnicy, istnieć by nie mogły. To też jeśli coś Ci się nie podoba w naszej gazecie, to napisz. Jak zauważyłeś coś, co przypadło Ci do gustu, to też hmm... napisz. Przecież to dla Was pracujemy. Możecie, a nawet powinniście wziąć czynny udział w kształtowaniu się Waszego ulubionego miesięcznika. Zanim jednak chwycicie za kartkę i długopis, zapoznajcie się z paroma uwagami technicznymi spisanymi poniżej.

1. Sprawa adresowania listów.

Computer Graphics Studio jest dosyć dużym wydawnictwem. Więc jeśli wysyłacie list do nas, dopiszcie do której redakcji jest on adresowany. My unikniemy przez to nieporozumień, a Wasza sprawa szybciej dotrze w odpowiednie ręce. To samo tyczy się dopisków na kopercie. Zaznaczcie czy przysyłacie dowcipy do „Na wesoło”, czy też pytania dotyczące gier. To pozwala oszczędzić czas.

2. Wzrost opisów.

Oczywiście nie zamykamy Wam drogi i jeśli czujecie się na siłach napisać dobrą recenzję, to śmiało walcie. Jednak nic nie obiecujemy. Jeśli Wasze dzieło zostanie uznane przez zespół za wybitne, to znajdzie się miejsce na jego publikację. Pamiętajcie pisać wyraźnie (choć szczerze marzyłoby by dyskieta z tekstem + jego wydruk). Ostatnio wpadły mi w ręce porady do

„Red Alert”, nadesłane przez naszego Czytelnika. Byłoby nieźle, gdyby nie to, że oczy mi wypłynęły na jednym z pierwszych zdań. W tym wypadku staranność leży w Waszym interesie.

3. Odpowiedzi na listy.

Nie mamy możliwości odpowiadać na każdy list – z przyczyn technicznych. Na Wasze problemy reagujemy właśnie w tej rubryce. Przesyłacie w listach koperty z adresem zwrotnym i znaczkiem. Zgadza się, to piękny zwyczaj, ale osobiście interweniuje tylko w bardzo ważnych przypadkach. Na najczęściej gnębiące Was pytania odpowiadamy na łamach pisma. Rozwiązaniem też może być poczta elektroniczna. Tu możecie się spodziewać szybszej, indywidualnej odpowiedzi.

4. Główna nagroda.

Znaczna część listów stanowią ogłoszenia dotyczące sprzętu. Szkoda Wa-

szych pieniędzy. Głędzi już nie ma, więc siłą rzeczy koperty z zawartością lądują na biurku Redaktora Kosza. Może kiedyś znowu taka rubryka powstanie.

5. Objętość pisma.

Narzekacie, że „GK” mają niewiele stron, a inne tego typu czasopisma są grubsze od nas. O.K. Zgrubieliliśmy niedawno o 20 stron, więc dajcie nam trochę czasu. Wkrótce będzie setka. A poza tym nie wydaje mi się, żebyśmy materiałowo odstawiali od konkurencji. Jesteśmy dosyć szybcy i niejednokrotnie u nas można było najwcześniej przeczytać recenzję danej gry.

6. Screeny i podpisy.

Istotną sprawą dla Was są podpisy pod screenami. Przygotowujemy się do tego, więc efekty powinniście zauważyć już wkrótce.

7. Jeszcze raz o karkach.

W „GK” jest kilka konkursów, więc dopisujcie, do którego z nich rozwiązanie przysyłacie. Najlepiej jest przysłać odpowiedzi na kartkach pocztowych. Ach! Jeszcze jedna sprawa, dotycząca tzw. cwaniaków konkursowych. Często się zdarza, że delikwent przysłał w jednej kopercie 50 kart z rozwiązaniami. Gratuluję zapалу i, póki nie będzie kuponów konkursowych, takie wybiegi będziemy honorować.

KUKA

KONKURS „3 PYTANIA”

KONKURS WYSPA DE MOREAU

Michał Jankowski, Sędziowie
Grzegorz Kubiak, Długoletni
Tadeusz Magdziński, Prokurator

[illegible]

DIABLO

BILZARD
ENTERTAINMENT

76

Największa hurtownia, autoryzowany dystrybutor wszystkich polskich wydawców.
PPHU "AVAX" UL. ANGORSKA 15 A 03-913 WARSZAWA TEL./FAX (0-22) 617-14-78

[illegible]

**Do 10% rabatu
od ~~dotychczas~~ zbytu!**

PITAGORAS WN EGZAMIN	PC	49,0
PITAGORAS WN KL 1+2 LO	PC	49,0
PITAGORAS WN KL 3+4 LO	PC	49,0
PITAGORAS WN MATURA	PC	49,0
POLONISTA (SZK PODST.)	PC	35,0
POP ENGLISH	PC	49,0
POP FRANCAIS	PC	49,0
POP DEUTSCH	PC	49,0
SZKOLNIAK POLSKI	PC	49,0
TESTY: HISTORIA NAJNOWSZAPG	PC	50,0
TESTY: HISTORIA OGOLNA	PC	50,0
TESTY: MATEMATYKA	PC	50,0
TESTY: WIEDZA O SPOLECZ.	PC	50,0
UKLAD OKRES PIERWSZY	PC	100,0
WIELOSC	PC	100,0
WORD TRANSLATOR POL-ANG PC	PC	140,0
WORD TRANSLATOR POL-NE PC	PC	140,0
2 RAZY II	PC	47,0

ceny zawierają VAT

Poznaniu

[illegible]

Zniżka dla studentów i młodzieży szkolnej 3% !!!
ul. Nowowiejskiego 59 61-734 Poznań tel. (061) 528987
BEZPROBLEMOWE PARKOWANIE !!!

Gdy zainstalujesz Ci się granie na swoim komputerze, włącz się do sieci i spróbuj znaleźć godnego przeciwnika. Opcja Multiplayer to wyzwanie dla Twojej żądz rywalizacji i dominacji.

gry sieciowe

Jest godz. 3.00 nad ranem. Moje przysięgnięcie właśnie sięga szczytu. Mój komputer to złom, a nie zanosi się w najbliższym czasie na upgrade. W szkole nauczyciele nie dają żyć, w dzienniku same „jedyńki”, a na dodatek właśnie rzuciła mnie dziewczyna (uprzednio wykryczawszy taką wiankę, że nawet szewc by wymiękł!) To jeszcze nie koniec, bo moim starym nawaliło pod stropem i nie puszczają mnie na żadną balangę, natomiast rodzeństwo tłucze się nawzajem, stawiając cały dom do góry nogami. Jak by tego było mało, właśnie skończył się ostatni odcinek „MacGyvera”!!! AAAAAAAAAAAAAA! Całe moje życie legło w gruzach! „Co ja teraz będę robił?” — mówię sobie. Właśnie podnosi się Szycha spod stosu butelek i sugeruje małą partyjkę w „Quake’a”...

Jak wszyscy wiemy (no bo chyba wszyscy jesteście wświadomieni), „Quake” to jedna z bardziej odgrzanych i relaksujących gier, w jakie przyszła grać ludzkość, przynajmniej jak do tej pory. Nie będzie się tu razem z SzyHostanem rozwodził na ten temat — a czemu? Po pierwsze: szkoda nam miejsca i czasu, a po drugie: zostało to już wcześniej opisane przez redakcyjnego kolegę... Wszyscy mówią o tym, jaki klimat trzyma „Quake” i o tym, jak fajnie można przechrztać i oszukać (tj. przerobić na masło) komputer. Do pewnego czasu jest to przyjemne i sprawia radość. Jednak ciągle wygrywanie, które wiąże się z ograniczoną inteligencją komputera, staje się monotone. Z kolei poziom trudności Nightmarę jest zarezerwowany tylko dla prawdziwych kozaków. Skoro mamy już tak apokaliptyczną (i szczyk!) wizję skończenia grania, to możemy jeszcze się podratować BOT-ami, z których najlepszy (jak do tej pory) jest ReaperBot. Jednak start wyjątkowo szybko się znudzi, dzięki szablonej (przez co skutecznej) inteligencji komputerowego przeciwnika. No i nie można „rzucić” tekstów do kumpla, w stylu:

- Chodź tu mały, skocz mi na bena i zagraj Szopena... i uszyść w odpowiedzi:
- Słucham ciebie jak zepsutego radia, byle nie za głosno...
- a potem przejść do konkretniejszych wypowiedzi:
- @#\$%&@&@&#!
- i uszyść:
- Mnie wotałeś ty @#\$%&@&@&^, @#\$%&@&@&@&@&? Sikej wary.

Dlatego też, naszym skromnym zdaniem, nie ma to jak gra z żywym przeciwnikiem. Do czego zmierzamy? Mianowicie do ukazania Wam przyjemności, jakich można „zażywać” podczas grania w trybie Multiplayer. Byłoby niewybaczalne, gdyby któryś z Was, drodzy Czytelnicy, nie skorzystał jeszcze z tej opcji...

W trybie tym mamy do wyboru cztery rodzaje połączenia. Są to:

- MODEM: czyli zabawa dla bogatych. Mało kto w Polsce (poza panem prezydentem) może sobie

pozwolić na grę przez to urządzenie (coś, Wosiek miał wyrzuty sumienia, gdy jego starzy otrzymali rachunek za telefon). Poza tym próby połączenia się z kolegą (lub koleżanką) za pomocą modemu o predkości 14400 jest niezbyt mądrą czynnością, gdyż efektem tego jest tzw. „screen shot mode” (czytaj: wydajność rzędu 1 klatki/s). Polskie łącza nawet dla 28800 i 33600 są zbyt dobre i zapewniają płynność gry przewyższającą skoki wytresowanej żaby. Czyli ten tryb z góry sobie darujemy.

- TCP/IP, innymi słowy gra w sieci globalnej, mianowicie w Internecie. Tu dopiero jest CZAD i BALANGA!!! Możemy grać np. z kolegami z innych państw, z klientami z drugiej strony globu.

To dopiero pokazać takimi amerykańcami TERAZ POLSKA!!! Na razie są to tylko marzenia dla Polaka, a to za sprawą wcześniej wspomnianych już genialnych polskich łazdy. Nie chcemy już sobie sztyhem strzelić języków na temat monopolistycznego telekomunikacji w naszym kraju, więc przesyłamy im tylko moc życzeń wyrażając się - you're the MOST biggest suck!!!

- DIRECT CONNECT: czyli gra po tzw. „eresie”, czyli kablu RS-232 podłączonym do com portu. Tu kończy nam się kłopot związany z płynnością obrazu. Gra się naprawdę świetnie, a w wytopu przyjaźelskiej atmosfery robimy ser szwajcarski z naszego kolegi i przeciwnika w jednym. Obciążony się przy tym prawdziwie socjalistycznym miśmsem. Wszystko jest O.K dopódy, dopóki naprawdę się nie wkurzymy na kumpla. Po minucie niepokojących odgłosów do zalanego krwią pokoju wbiegają rodzice... I co widzą? Na ścianie widnieją przybitymi gwoździami Szychowski, a tuż pod

nim leżą jego potłuczone kamery (czytaj okulary). Natomiast w drugim kącie sytuacja prezentuje się z gołą odmiennie: Wosiek z otwartą czaszką w stoickim spokoju dynda sobie powieszony za nogi. Tak więc zabawa na całego!! Minusem gry przez kabel jest liczba graczy ograniczona do dwóch oraz zbyt mała odległość między nimi sprawiająca, że cały pokój, w którym grają, szybko zamienia się w rzeźnię...

- IPX: gra w sieci lokalnej. Naszym zdaniem sama esencja trybu MULTIPLAYER. Podobnie jak przy połączeniu „kabelkiem”, nie mamy kłopotu z przycinaniem się animacji. Nie ma też obawy przed rozświeczoneym przeciwnikiem. Chociaż, jeśli ma się komputer przy oknie, to można zarobić prawdziwą kulką od zdesperowanego kolegi. W przypadku Wośka była to prawdziwa siekiera. Mając dostateczną liczbę graczy (i komputer, of course) można zacząć prawdziwą wojnę! Biorąc pod uwagę iż graczy będzie 16 (wtedy jest najweselsze), wybiera my normalnego deathmatcha i odpalamy „deathmatchowe” levele, najlepiej „Ziggurath Vertigo”. Jeśli z jakiegoś powodu nie możecie zagrać w 16 osób, to uzupełnijcie brakujących zawodników BOT-ami, a nic nie straciecie!

Gdy znużają się Wam po jakimś czasie oryginalne levele z „Quake’a”, to z prawdziwego potopu różnych misji polecamy pakiet „Scourge of Armaggon”, wydany przez firmę Hipnotic na koncesji Id Software. A to mówi samo za siebie!

Na zakończenie kilka słów o grafice. Najlepiej grać na zwykłej VGA, ponieważ wtedy „Quake” wyciąga ponad 30 klatek/s i chodzi bez żadnych zacięć. Jeżeli któryś z Was posiada kartę 3dfx opartą na chipsecie Voodoo, to polecamy ściągnąć specjalnego patcha (z Internetu ma się rozumieć) do gry. Wtedy grała jest taka, że mi kamery wysiadły. W rozdzielczości 640x480 chodzi już płynnie na Pentiumie 75... Na razie karty 3dfx są dość drogie — gdzieś z 800 nowych złotych, a zważywszy, że jest to tylko „dodatek” do zwykłej karty graficznej, to nie opłaca się ich na razie kupować.

No cóż... Dochodzi 6.00. Wosiek już padł z wycieńczenia, a mnie też niewiele brakuje... Jutro kolejny, nudny (mam nadzieję, że w końcu słoneczny) dzień walki z rodzicami o zezwolenie na granie w naszą ulubioną grę do późna w nocy. Życie jest ciężkie...

Szycha vs Wosiek

Na Wesóło

W tym dziale zamieszczamy dowcipy, przekrety, i rysunki nadesłane przez Czytelników. Co miesiąc wybieramy najlepszy z nich, a kryteria oceny stanowi widzializm redakcji, dlatego każdy mu szanuje wygrać. Autorzy wybranych prac w kategoriach: tekst, rysunek otrzymują po 50 zł.

KWALY

Krzyś przygląda się, jak starszy brat wbija gwoździe w płot.
— Chcesz mi pomóc? — pyta brat.
— Nie, chcę tylko posłuchać, co będziesz mówił, kiedy uderzysz się w palec.

Michał Lipski

— Jak mogłeś Pawełku powiedzieć cioci Zosi, że jest głupia. Idź i natychmiast ją przeproś!
— Okropnie mi przykro ciociu, że jesteś głupia — „przepraszam” Pawełek.

Michał Lipski

— Jeśli dostaniesz od mamusi dziesięć pierogów, a od tatusia dwadzieścia, to ile będziesz miał?
— To będę miał dosyć.

Michał Lipski

— Dlaczego na drzwiach samochodu policjanta jest napis „Policja”?
— Żeby policjant wiedział, gdzie wsiadać.

Michał Lipski

Chłop przychodzi pijany do domu, gdzie czekają już na niego żona i teściowa. Chłop pyta się:

— Kto tu rządzi.
— My — odpowiadają żona i teściowa.
— No to sobie rządzcie, bo ja przepięm wyplata.

Lukasz Rejdych

— W domu wariatów malarze wymalowali jedną z sal na brązowo. Na drugi dzień przychodzi do tej sali pielęgniarka, patrzy, a tu cała ściana zdrapana. Wezwała znów malarza, który identycznie znów pomalował tę salę na brązowo. Sytuacja się powtarza i znów ściana została zdrapana. Pielęgniarka wzywa znów malarza, który maluje już salę na zielono, bo skończyła mu się farba brązowa. Pielęgniarka przychodzi na następny dzień do tej sali, pacjenci jak głupi siedzą i wpatrują się w ścianę.
— Na co tak patrzycie? — pyta pielęgniarka.
— Czekamy aż czekolada dojrzeje —

odpowiada jeden z pacjentów.

Lukasz Rejdych

— Co powstanie po skrzyżowaniu krowy i mrówki?
— Krowa z wrzodem.

Tomasz Guma

Pani chińskiego przychodzi do Ani na lekcje. Na samym początku nauczycielka powiedziała pewną regułę i dała do niej przykład. Pyta się dziewczynki.
— Czy rozumiesz?
— Nie.
Nauczycielka powtórzyła wszystko jeszcze raz i pyta:

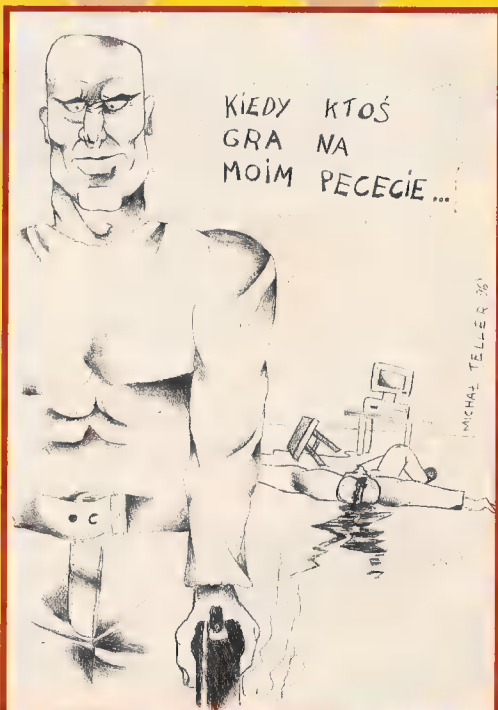
— Czy już rozumiesz?

— Nie.
— W takim razie dam ci radę: Przemyśl to sobie spokojnie i zadzwonił do mnie kiedy zrozumiesz.
— Czyba nigdy do pani nie zadzwonię — odpowiada Ania.
— Dlaczego, na pewno zrozumiesz.
— Przecież, pani nie ma telefonu.

Tomasz Guma

— Dziadku, czy masz jeszcze zęby? — pyta Jaś.
— Nie.
— To potrzymaj mi kanapkę.

Tomasz Knapik

OTO PRÓBY STWORZENIA
NAJWIARYGODNIEJSZEGO
SYMULATORA CZOŁGU!

Mój syn uwielbia chodzić do szkoły.

— W której jest klasie?

— Jest dyrektorem szkoły.

Tomasz Knapik

Dziadkowi najechał walec na nogi. Po-
czerwienił aż oczy mu wyszły na
wierzch. Zobaczyć to kierowca i krzyczy.
— I co się gapisz, walca nie widziałeś?

Lara Croft

Trzech kolegów sprzeczają się, czy oj-
ciec jest najmniejszy.

— Mój — mówi pierwszy — jest mały jak
palec.

— Mojego — mówi drugi — trzymamy w
próbówce, żeby go przez nieuwagę nie
rozdeptać.

Trzeci pokazuje palcem na pusty stolik
i mówi:

— Widzicie tego, który tu idzie?

— Nie!

— To jest właśnie mój ojciec.

Sebastian Juroszek

— Czyż się różni czerwona róża od
czernych skarpetek?

— Zapachem.

Sebastian Juroszek

— Na jakiej podstawie można stwier-
dzić, że Ziemia jest okragła?

— Na podstawie globusa.

Sebastian Juroszek

mówi głośno do ekspedientki.

— Poproszę zaparkil

— Niech pan tak nie wrzeszczy, nie je-
stem głucha! A jakie mają być? Z fil-
trem czy bez?

Sebastian Juroszek

Uczniowie jednej z szkół warszawskich
rozmawiają o chorobach rodziców.

— Mojemu tacie lekarz kazał jechać
nad morze.

— A mój tata był u dwóch lekarzy.

Jeden polecił jechać nad morze, a
drugi dużo chodzić.

— I co zrobił twój tata?

— Wybrał się na piechotę do Gdańska.

Sebastian Juroszek

— Dlaczego płaczesz babciu?

— Bo kroję cebulę.

— I co, tak ci jej żal?

Tomasz Knapik

— Co to jest dom starców?

— To rewanż dzieci za żłobek.

Tomasz Knapik

— Dlaczego twój tata ma na rysunku nie-
bieskie włosy? — pyta nauczycielka Jasia.

— Bo nie miałem tysej kredki.

50 zł
za 100 zł
Sebastian Juroszek
za 100 zł
Michał Teller

Klient przychodzi do kiosku „Ruchu” i

Jak zamówić

Prenumeratę

1. Prenumerata

WALDEMAR NOWAK

Należność (3,20 zł x 2)

za numery: lipiec, sierpień,
wrzesień, można już wpła-
cać do oddziałów „Ruch”
właściwych dla miej-
sca zamieszkania prenu-
meratora.

Uwaga! Zmianie ulega
sposób dostarczania prasy
dla prenumeratorów. Nie
będzie ona przysyłana
pocztą, jak dotychczas, a
będą wyznaczone specja-
lne punkty do jej odbio-
ru. Szczegółowych infor-
macji oddział „Ruch”
przyjmujący prenumeratę.

2. Zamówienie

UWAGA! Każdy, kto
do końca maja 1997 r.
zamówi prenumeratę na
12 kolejnych numerów
otrzyma GRATIS płytkę
CD. Do wyboru jest

„CD1” z grami: Ramons Spell, Rooster i wersjami
demo: Tomb Raider, Screamer 2, Deus PL, Network
Q-Rally, Power F1, Orion Burger, Rama itd
(GK CD1/97).

„CD2” z demami: Diablo, MAX, Gene Wars, Full
On F1, Fragile Allegiance, Syndicate Wars, itd.
(PCG CD5/96).

Wszyscy dotychczasowi prenumeratorzy
otrzymają krążek CD GK 1/97 gratis, nastąpi to w
terminie późniejszym. Zamówienia prenumeraty

standardowych blankietach pocztowych na przekaz
pieniężny. Należy owy blankiet dokładnie i czytelnie
wypełnić zwracając uwagę na to, aby na odcinku
dla adresata znalazł się pełny adres zamawiającego
— imię, nazwisko, kod, miasto, ulica, numer mie-
szkania. Dla pewności należy powtórzyć to samo w
miejscu na korespondencję (na odwrocie druku).
Tam należy napisać koniecznie od którego numeru
ma obowiązywać prenumerata. Zamówienia na pre-
numeratę przyjmujemy na 3, 6, 12 kolejnych nume-
rów. Aktualna cena „Gier
Komputerowych” w pre-
numeracie wynosi 3,50 zł
i jest stała przez cały
czas obowiązywania prenu-
meraty.

Wpłaty należy przekazy-
wać na adres:

**GK 01-202 Warszawa
ul. Marsa 6**

Swiadczenie świadczone WALDEMAR NOWAK Należność (brutto) (nazwa) (nazwa)		Opłata zł	
05 678 BEMA 7 m 4, MŁAWA ulica, nr domu, nr mieszkania, miejscowość MŁAWA poczt.		zł	
PRZEKAZ POCZTOWY na zł 33,60 sukcesem osiągnięty trzy szesćdziesiąt		zł	
GK KOMPUTEROWE Adresat (brutto) (nazwa) (nazwa) MŁAWA 6 ulica, nr domu, nr mieszkania, miejscowość WARSZAWA poczt.		zł	
04 202 WARSZAWA poczt.		zł	
Nr rachunku Skarbiec magazynu Podpis przysył.		Podpis przysył.	

Odcinek dla adresata WALDEMAR NOWAK Należność (brutto) (nazwa) (nazwa)		Opłata zł	
05 678 BEMA 7 m 4 ulica, nr domu, nr mieszkania, miejscowość MŁAWA poczt.		zł	
ADRESAT GK KOMPUTEROWE Adresat (brutto) (nazwa) (nazwa) UL MARSZA 6 ulica, nr domu, nr mieszkania, miejscowość 04-202 WARSZAWA poczt.		zł	

Swiadczenie świadczone WALDEMAR NOWAK Należność (brutto) (nazwa) (nazwa)		Opłata zł	
05 678 BEMA 7 m 4 ulica, nr domu, nr mieszkania, miejscowość MŁAWA poczt.		zł	
ADRESAT GK KOMPUTEROWE Adresat (brutto) (nazwa) (nazwa) UL MARSZA 6 ulica, nr domu, nr mieszkania, miejscowość 04-202 WARSZAWA poczt.		zł	
Nr rachunku Skarbiec magazynu Podpis przysył.		Podpis przysył.	

Swiadczenie świadczone WALDEMAR NOWAK Należność (brutto) (nazwa) (nazwa)		Opłata zł	
05 678 BEMA 7 m 4 ulica, nr domu, nr mieszkania, miejscowość MŁAWA poczt.		zł	
ADRESAT GK KOMPUTEROWE Adresat (brutto) (nazwa) (nazwa) UL MARSZA 6 ulica, nr domu, nr mieszkania, miejscowość 04-202 WARSZAWA poczt.		zł	
Nr rachunku Skarbiec magazynu Podpis przysył.		Podpis przysył.	

Skrytka Poczta 27
02-600 Warszawa 13
tel. 48-81-32
Czynne pon-pt od 9 c
email tsz@waw.pdi.n

SONY
PLAYSTATION

ANDRETTI RACING	-136.00 ZL	MAGIC CARPET	-190.00 ZL
A.V. REVOLUTION	-130.00 ZL	OLYMPIC GYM	-180.00 ZL
BURNING ROAD	-195.00 ZL	NHL HOCKEY 97	-180.00 ZL
		OLYMPIC GAMES	-180.00 ZL
		OLYMPIC SOCCER	-180.00 ZL
		PANDEMONIUM	-195.00 ZL
		PO-ED	-195.00 ZL
		PRIMAL RAGE	-180.00 ZL
		REARVIEW MIRROR	-190.00 ZL
		BAGGING SKIES	-190.00 ZL
		RAYMAN	-190.00 ZL

BROKEN SWORD	195.00 ZL
CASPER	175.00 ZL
COOL BOARDERS	195.00 ZL
CRASH BANDICOOT	205.00 ZL
CRITICOM	175.00 ZL
CRUSADER	195.00 ZL
CYBERIA	175.00 ZL
CYBARK KIDS	195.00 ZL

[illegible]

FINAL FANTASY VII
NEED FOR SPEED II
RAGE RACER
SOUL BLADE
TEST DRIVE OFF ROAD

SEGA SATURN

ALLEN TRILOGY	205.00 L	LOADED	205.00 L
BLACK FIRE	-179.00 L	WYST	-189.00 L
BLAM MACHINE HEAD	-159.00 L	NBA JAM EXTREME	-199.00 L
CASPER	-139.00 L	NEED FOR SPEED	-199.00 L
CHAOS CONTROL	-159.00 L	NHL HOKEY	-189.00 L
CLOCKWORK KNIGHT	-159.00 L	NIGHT WARRIORS	-209.00 L
COMMAND & CONQUER 2	-149.00 L	NIGHTS	-209.00 L
CONQUEST	-149.00 L	OFF WORLD INTERCEPT	-279.00 L
DESTRUCTION DERBY	-179.00 L	OLYMPIC GAMES	-189.00 L
DIGITAL PINBALL	-179.00 L	OWEN	-189.00 L
		PLUMBER DRAGON	-189.00 L

GUNGRIP-ON	199.00 ZL
HARDCORE 4x4	209.00 ZL
THE HUNT	199.00 ZL
HIG-WAY 2000	199.00 ZL
IN THE HUNT	199.00 ZL

JOHNNY BAZOOKA	- 169,00 Zł	TOSHINDEN	- 219,00 Zł
LEMMINGS 3D	- 179,00 Zł	TOMB RAIDER	- 209,00 Zł
		TUNNEL B1	- 209,00 Zł

ZAPOWIEDZI

BLACK DAWN
HEXEN
MECHWARRIOR
SCORCHER
SONIC 3D

NINTENDO 64

KONSOLA	- 1099,00 ZŁ
MARIO 64	- 199,00 ZŁ
PILOTWINGS	- 259,00 ZŁ
STAR WARS	- 299,00 ZŁ
TUROK	- 359,00 ZŁ

PC CD

[illegible]

BLAM! MACHINEHEAD
HEROES MIGHT & MAGIC II
JET FIGHTER 3
LORDS OF THE REALMS II
NASCAR RACING II

NOWOŚCI

BATTLE STATIONS	- PSX - 195,00 ZL
CONTRA	- PSX - 195,00 ZL
CROW-CITY OF ANGELS	- PSX - 195,00 ZL
EXCALIBUR	- PSX - 195,00 ZL
HXEN	- PSX - 195,00 ZL
LITTLE BIG ADVENTURE	- PSX - 195,00 ZL
MECHWARRIOR	- PSX - 195,00 ZL
PORSCHE CHALLENGE	- PSX - 195,00 ZL
TOTAL NGA '97	- PSX - 195,00 ZL
TWISTED METAL 2	- PSX - 195,00 ZL
AMOK	- SAT - 225,00 ZL
BUG TOO	- SAT - 225,00 ZL
CRIME WAVE	- SAT - 225,00 ZL
DARK SAV'OUR	- SAT - 215,00 ZL
DIE HARD ARCADE	- SAT - 225,00 ZL
ARCHIMEDEAN DYNASTY	- PC - 150,00 ZL
DIABLO	- PC - 150,00 ZL
FLYING CORPS	- PC - 150,00 ZL
KRAZY IVAN	- PC - 133,00 ZL
M.A.X.	- PC - 150,00 ZL
NBA LIVE '97	- PC - 145,00 ZL
NHL HOCKEY '97	- PC - 145,00 ZL
PRIVATEER 2	- PC - 155,00 ZL

PROMOCJA
KONSOLA PLAYSTATION
+ GRA CASPER

TERAZ ZA JEDYNE

699,00 >

DLACZEGO WARTO SKORZYSTAĆ Z NASZEJ OFERTY ?

- Proponujemy najniższe ceny
- Dziś mamy szybko
- Udzielamy atrakcyjnych rabatów dla stałych klientów
- Podane ceny zawierają koszty wysyłki

✓-TAK ✕-NIE

Dodatkowe funkcje:
funkcja 3D
nych przycisków

Największy wybór
za
rozsądną cenę!

	Typ	Wzrost przebiegu (lat)	Wiek pacjenta	Wiek 95	Autizm	Wzrostki	Programowanie	Forma dotknięcia
EF24	analogowy	4	x	x	✓	x	x	x
EF25	analogowy	2	x	x	✓	x	x	x
EF26	analogowy	2	✓	x	✓	x	x	x
EF26S	analogowy/ cyfrowy	4	✓	✓	✓	✓	x	analogowy/ cyfrowy
EF26L	analogowy	4	✓	✓	✓	✓	✓	x
EF26E	przepiętna	x	✓	✓	x	✓	✓	współpraca ze wszystkimi krykami
EF243	analogowy	6	x	✓	✓	x	✓	gracz w grze
EF244	analogowy	17	x	✓	✓	x	✓	30

	Indywidualne	Typ	Wzrost	Siła	Wytrzymałość	Wydolność	Wzrost
1922	6	ciężki	✓	✓	x2	x	x
1923	6	ciężki	✓	✓	x	x	x
1924	9	średni	✓	✓	x	x	Thred
1925	10	ciężki	✓	✓	x	✓	30
1926	6	ciężki	✓	✓	x2	✓	sygnalizacja
1927	6	ciężki	✓	✓	x2	✓	16
1928	4	ciężki	x	✓	x	x	nie ma

Aby dowiedzieć się więcej skontaktuj się z Multi-Styk:
ul. Kossakowskiego 42, 04-744 Warszawa Międzyziesie,
tel. (022) 15-68-44, 613-39-04, fax 15-68-43.
Pracujemy od poniedziałku do piątku w godz. 10⁰⁰-16⁰⁰
Zapraszamy do współpracujących sklepów i hurtowni.

Sprzedaz detaliczna:

UWAGA! Wszystkie iowysticki i Jowpady posiadają dwunastomiesięczną gwarancję

[illegible]

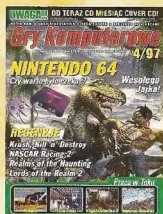
PlayStation Magazyn

Polska edycja najpopularniejszego na świecie pisma, poświęconego konsoli Sony PlayStation. Każde pismo sprzedawane jest wraz z krążkiem CD, zawierającym wersje demo najnowszych gier.
Cena det. 19.99 zł.

PC Gamer Po Polsku

Polska edycja brytyjskiego wydania renomowanego magazynu o grach na PC. Aktualnie dostępne są w sprzedaży dwie wersje pisma: z krążkiem CD lub bez.
Cena det. z CD 13.50 zł.
Cena det. bez CD 3.75 zł.

Gry Komputerowe

Popularny magazyn dla fanów gier. Na równi traktuje gry dostępne na PC, PlayStation, Saturna, Nintendo64. Recenzje, porady, rozwiązania, tipsy; dostępne wersji z CD lub bez.
Cena det. z CD 9.95 zł.
Cena det. bez CD 3.20 zł

Amiga Computer Studio

Magazyn poświęcony zagadnieniom dotyczącym komputera Amiga. Zawiera recenzje, opisy programów użytkowych, sprzętu. Dostępne w wersji z CD lub bez. Edycja CD ukazuje się co drugi miesiąc.
Cena det. z CD 18.99 zł.
Cena det. bez CD 2.80 zł.

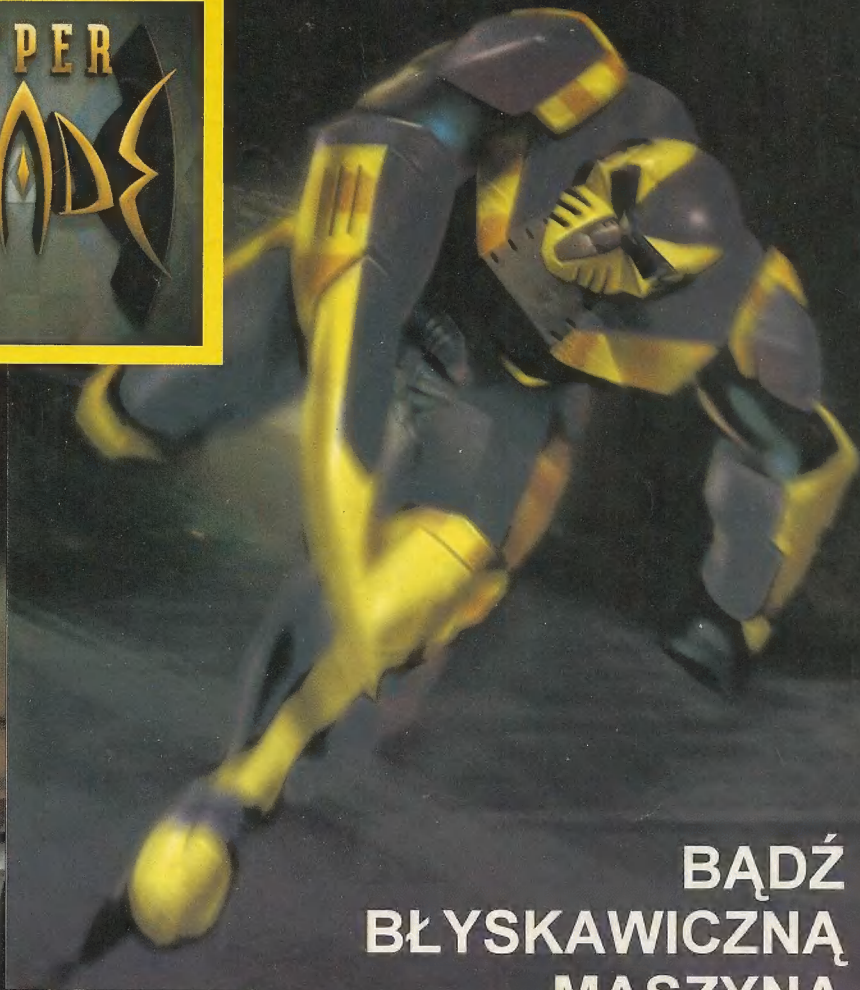
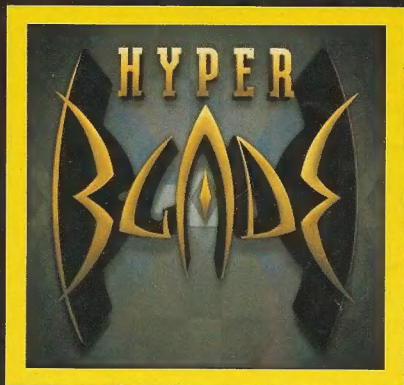
UWAGA! ACS 3/97 z CD! Na płycie:

Pełne wersje gier: Gate 2 Freedom, Czarodziejska Księga.

Dema gier: Amiga Quake, Trapped II, Flyin' High, BurnOut, Tiny Troops, Scions Of The Forgotten World, BattleCraft, Genetic Species, Story Of ElmeH i inne.

Dema użytków: Art Effect 1.5, Wordworth 5.0, Turbo Calc 4.0, Turbo Print 5.0, PCx 2.1 i inne.

Czas rozpocząć zawody...

BĄDŹ
BŁYSKAWICZNĄ
MASZYNĄ
DO ZABIJANIA

Click to Continue

SZUKAJ W SIECI OPTIMUSA

Wyłączna dystrybucja w Polsce:

OPTIMUS BIS

42-200 Częstochowa, ul. Kopernika 10/12
tel./fax (034) 65 29 74; 65 29 39